

Handwritten mark

716-1

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

ΑΦΟΡΩΝΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ

ΜΙΚΤΗΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ

(ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1916—ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1918)

728

αρχ 8

Handwritten text, possibly a date or reference

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1919

Δ
Ε

1916-18 Γ 161

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΑΡΙΘ.	ΥΠΟΓΡΑΦΗ	ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ	Π Ε Ρ Ι Λ Η Ψ Ι Σ	ΣΕΛΙΣ
1	κ. Guillemin . . . Sir F. Elliot . . . κ. de Bosdari . . . κ. Demidoff . . .	Ἀθήναι τῆ 1 14 Δε- κεμβρίου 1916	Συλλογικὴ Διακοίνωσις τῶν Δυνάμεων τῆς Συνενοήσεως αἰτουμένων τὴν ἄμεσον μεταφορὴν εἰς τὴν Πελοπόννησον τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων μετὰ τοῦ πολεμικοῦ ὕλικου καὶ ἐπανορθώσεις διὰ τὴν γενομένην ἐπίθεσιν ἐναντίον τῶν Συμμαχικῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων.	1
2	κ. Ζαλοκώστας . .	Ἀθήναι τῆ 29 Νο- εμβρίου 1916	Ἐγκύκλιος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰς ἐν Παρισίοις, Λονδίνω, Πετρούπολει καὶ Ρώμῃ Πρεσβείας, σχετικὴ πρὸς τὸν ἀποκλεισμόν τῶν παραλίων τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν πρότασιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς σχηματισμὸν Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς καθορισμὸν τῶν εὐθυνῶν τῆς συγκρούσεως μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων καὶ τῶν Συμμαχικῶν ἀποσπασμάτων.	2
3	κ. Ζαλοκώστας . .	Ἀθήναι τῆ 2 Δεκεμ- βρίου 1916	Διακοίνωσις πρὸς τοὺς Πρέσβεις τῆς Συνενοήσεως περὶ παραδοχῆς παρὰ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως τῶν δύο αἰτημάτων τῶν διατυπωθέντων ἐν τῇ Συλλογικῇ Διακοίνωσει τῆς Συνενοήσεως τῆ 1)14 Δεκεμβρίου.	3
4	κ. Guillemin . . . Sir F. Elliot . . . κ. de Demidoff . .	Ἀθήναι τῆ 18 31 Δεκεμβρίου 1916	Συλλογικὴ Διακοίνωσις τῶν τριῶν Ἑγγυητριῶν Δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος καθορίζουσα τὰς χορηγητέας ἐγγυήσεις καὶ ἐπανορθώσεις.	4
5	κ. de Bosdari . . .	Ἀθήναι τῆ 18 31 Δεκεμβρίου 1916	Διακοίνωσις τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν δι' ἧς δηλοῖ ὅτι προσχωρεῖ εἰς τὰ διατυπωθέντα παρὰ τῶν ἐγγυητριῶν Δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος αἰτήματα.	5
6	κ. Guillemin . . . Sir F. Elliot . . . κ. Demidoff . . .	Κερασίνη τῆ 7 20 Φεβρουαρίου 1917	Συλλογικὴ Διακοίνωσις τῶν Δυνάμεων, δι' ἧς προτείνουσι τὸν σχηματισμὸν Μικτῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐκτίμησιν τῶν ζημιῶν, τῶν προξενηθειῶν εἰς τὰ θύματα τῶν γεγονότων τῆς 1ης καὶ 2ας Δεκεμβρίου 1916.	6
7	κ. Ζαλοκώστας . .	Ἀθήναι τῆ 9 Φε- βρουαρίου 1917	Διακοίνωσις πρὸς τοὺς Πρέσβεις τῶν τριῶν Δυνάμεων δι' ἧς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀποδέχεται τὸν σχηματισμὸν Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς.	7

ΑΡΙΘ.	ΥΠΟΓΡΑΦΗ	ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ	Π Ε Ρ Ι Λ Η Ψ Ι Σ	ΣΕΛΙΣ
8	Πρεσβείαι τῶν τριῶν ἑγγυητριῶν Δυνάμεων	Ἀθῆναι τῆ 21 Μαρτίου 1917	Ρηματικὴ Διακοίνωσις δι' ἧς ἀνακοινοῦται τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Ristelhueber ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κ. Thorec ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως καὶ ζητεῖται ὡς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβερνήσις διορίσῃ τὸν ἀντιπρόσωπόν της.	8
9	Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. . .	Ἀθῆναι τῆ 10 Μαρτίου 1917	Ρηματικὴ Διακοίνωσις δι' ἧς ἀνακοινοῦται εἰς τοὺς Πρεσβευτὰς τῶν ἑγγυητριῶν Δυνάμεων ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Τσιτσελῆ ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.	9
10	»	Ἀθῆναι τῆ 18 Μαρτίου 1917	Ρηματικὴ Διακοίνωσις πρὸς τοὺς Πρόσβεις τῶν Δυνάμεων δι' ἧς ἀνακοινοῦται ὅτι τίθεται εἰς τὴν διάθεσίν των οἶκημα διὰ τὰς συνεδριάσεις.	10
11	Πρεσβευτὰὶ Γαλλίας, Μ. Βρετανίας καὶ Ρωσσίας	Ἀθῆναι τῆ 15 28 Μαρτίου 1917	Ρηματικὴ Διακοίνωσις τῶν Πρεσβευτῶν τῶν τριῶν Δυνάμεων δι' ἧς ὑποβάλλουσι πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν σχέδιον συμφωνίας ἐν σχέσει πρὸς τὸν σχηματισμὸν τῆς Ἐπιτροπῆς.	11
12	Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. . .	Ἀθῆναι τῆ 20 Μαρτίου 1917.	Ρηματικὴ διακοίνωσις πρὸς τοὺς Πρόσβεις τῶν τριῶν Δυνάμεων δι' ἧς ἀνακοινοῦται τὸ ἐκπονηθὲν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀντισχέδιον συμφωνίας.	12
13	Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. . .	Ἀθῆναι τῆ 16 29 Μαΐου 1917	Ρηματικὴ Διακοίνωσις τῶν Πρεσβευτῶν τῶν τριῶν Δυνάμεων, περὶ ἔχουσα τὰς παρατηρήσεις τῶν Κυβερνήσεών των ἐπὶ τοῦ ἐκπονηθέντος παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἰνσισχεδίου.	13
14	Ὁ Ὑπατος Ἀρμοστής τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων.	Ἀθῆναι τῆ 6 Ἰουλίου 1917	Βοηθητικὸν ὑπόμνημα πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δι' οὗ προτείνεται ἡ ἀντικατάστασις τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς δι' Ἑλληνικῆς τοιαύτης.	14
15	Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.	Ἀθῆναι τῆ 3 16 Ἰουλίου 1917	Βοηθητικὸν ὑπόμνημα πρὸς τὸν Ὑπατον Ἀρμοστήν τῶν Δυνάμεων ἐν σχέσει πρὸς τὴν διατήρησιν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς.	15
16	Mr Castillon St Victor	Ἀθῆναι τῆ 7 20 Ἰουλίου 1917	Ἐγγραφοὺν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν δι' οὗ ἀνακοινοῦται ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Γαλλίας κ. Ristelhueber διὰ τοῦ κ. Fabry.	16
17	Ὁ κ. Ν. Πολίτης Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν	Ἀθῆναι τῆ 7 20 Ἰουλίου 1917	Ἐγγραφοὺν πρὸς τοὺς Ἐπιτετραμένους τῆς Γαλλίας καὶ Μ. Βρετανίας ἀφορῶν τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Βασιλείου ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.	17

ΑΡΙΘ.	ΥΠΟΓΡΑΦΗ	ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ	ΣΕΛΙΣ
18	Ο κ. Ν. Πολίτης Υπουργός των Έξωτερικών	Αθήναι τῆ 7 20 Ιουλίου 1917	"Εγγράφον πρὸς τὸν κ. Castillon St Victor δι' οὗ ἀνακοινούται ὅτι ὁ κ. Βασιλείου ἄμα τῆ ἀφίξει τοῦ κ. Fabry θὰ σπεύσῃ νὰ συνεινωθῆ μετ' αὐτοῦ.	18
19	"	Αθήναι τῆ 5 18 Αυγούστου 1917	"Εγγράφον πρὸς τοὺς Ἐπιτετραμμένους τῆς Γαλλίας καὶ Μ. Βρετανίας δι' οὗ ἀνακοινούται σχέδιον κανονισμοῦ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.	19
20	Mr Fabry	Αθήναι τῆ 21 Αυγούστου 3 Σεπτεμβρίου 1917	"Εγγράφον πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν δι' οὗ ἀνακοινούται ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν τῆς.	20
21	Ο κ. Πολίτης	Αθήναι τῆ 21 Αυγ. 3 Σεπτεμβρ. 1917	"Εγγράφον πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Fabry.	21
22	Εἰδοποιήσις καταχωρισθεῖσα ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» ἀφορῶσα δὲ εἰς τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.	22
23	Mr Dayrell Crackanthorpe	Αθήναι τῆ 12 Σεπτεμβρίου 1917	"Εγγράφον πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, δι' οὗ ἀνακοινούται ὅτι ἡ Βρετανικὴ Κυβερνήσις ἐγκρίνει τὸ σχέδιον τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.	23
24	Mr Fabry	Αθήναι τῆ 4 17 Σεπτεμβρίου 1917	"Εγγράφον, δι' οὗ παρακαλεῖται τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπως ἀποσπᾷ παρὰ τῆ Ἐπιτροπῆ ἰσθμὸν τινα δικαστῶν πρὸς ταχύτεραν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων.	24
25	Mr Dayrell Crackanthorpe	Αθήναι τῆ 15 Σεπτεμβρίου 1917	"Εγγράφον πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀφορῶν τὴν ἀπόσπασιν δικαστῶν τινων εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς.	25
26	Mr Fabry	Αθήναι τῆ 11 24 Ὀκτωβρίου 1917	"Εγγράφον πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνεκαινόντι ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπεράτωσε τὴν ἐργασίαν τῆς.	26
27	Ο κ. Διομήδης Ὑπουργός των Ἐξωτερικῶν	Αθήναι τῆ 23 Σεπτεμβρίου 1918	"Εγγράφον πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς δι' οὗ ἐκφράζονται αἱ εὐχαριστίαι τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸ συντελεσθὲν ἔργον.	27
.	Νόμος τῆς 11 Ὀκτωβρίου 1917 ἀφορῶν τὸν σχηματισμὸν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς.	28
.	"Εκδόσις τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβληθεῖσα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν περὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.	29
.	Παράρτημα. Οὐσιώδεις ἀποφάσεις.	30

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Ἄριθ. 1.

ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ἀπευθυνθεῖσα πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν,
παρὰ τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Δυνάμεων τῆς Συνεννόησεως.

Κατὰ διαταγὴν τῶν Κυβερνήσεων αὐτῶν οἱ Πρεσβευταὶ τῆς Γαλλίας, Μεγάλης Βρετανίας, Ἰταλίας καὶ Ρωσσίας ἔχουσι τὴν τιμὴν νὰ φέρωσιν εἰς γνῶσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὰ ἀκόλουθα :

Τὰ πρόσφατα γεγονότα ἐν Ἀθήναις ἀπέδειξαν σαφῶς ὅτι οὔτε ὁ Βασιλεὺς οὔτε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις κέκτηνται ἐπαρκοῦν κῶρος ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὅπως ἐμποδίσωσι τοῦτον νὰ καταστῆ ἀπειλὴ τῆς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων ἐν Μακεδονίᾳ.

ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας αἱ Σύμμαχοι Κυβερνήσεις ἵνα ἐξασφαλίσωσι τὰ στρατεύματα αὐτῶν ἀπὸ πάσης ἐπιθέσεως εὐρίσκονται ἐν τῇ ἀνάγκῃ ν' ἀπαιτήσωσι τὴν ἄμεσον ἐκτέλεσιν τῶν μετακινήσεων στρατευμάτων καὶ ὕλικου πολέμου, τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ συναπτομένῃ τεχνικῇ διακοινώσει. Αἱ μετακινήσεις αὗται δεόν νὰ ἀρξῶνται ἐντὸς 24 ὥρων καὶ νὰ ἐκτελεσθῶσιν ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον. Πρὸς τούτοις πᾶσα κίνησις στρατοῦ καὶ ὕλικου πολέμου πρὸς βορρᾶν πρέπει νὰ ἀνασταλῆ ἀμέσως.

Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν συνήγει εἰς τὰ δύο ταῦτα αἰτήματα, οἱ Σύμμαχοι φρονοῦσιν ὅτι τοιαύτη τις στάσις ἦθελεν ἀποτελέσει πράξιν ἐχθρικήν κατ' αὐτῶν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἔλαβον τὴν διαταγὴν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν Ἑλλάδα μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Πρεσβειῶν, ἐὰν, κατὰ τὴν λήξιν εἰκοσιτετραώρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς παρούσης διακοινώσεως, δὲν λάβωσι παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀπάντησιν ἀποδοχῆς σαφῆ καὶ ὠρισμένην.

Ὁ ἀποκλεισμός τῶν Ἑλληνικῶν παραλίων θέλει διατηρηθῆ μέχρις οὔ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις χορηγήσῃ πλήρη ἐπανόρθωσιν διὰ τὴν πρόσφατον ἐπίθεσιν τὴν γενομένην, ἄνευ προκλήσεως, παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ

στρατοῦ κατὰ τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων ἐν Ἀθήναις, καὶ μέχρις οὗ
 ἱκανοποιητικαὶ ἐγγυήσεις δοθῶσι διὰ τὸ μέλλον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Δεκεμβρίου 1916.

(Ὑπογρ.) GUILLEMIN, ELLIOT, BOSDARI, DEMIDOFF

Ἄριθ. 2.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως

πρὸς τὰς ἐν Παρισίοις, Λονδίῳ, Πετρούπολει καὶ Ρώμῃ Β. Πρεσβείας.

Ἄριθ. 9688

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Νοεμβρίου 1916

Ἡ ἐξέλιξις τῶν λυπηρῶν γεγονότων τῆς 1ης Δεκεμβρίου ἤγαγε κατὰ
 τὴν νύκτα αὐτῆς ταύτης τῆς ἡμέρας εἰς διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῆς
 Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἀντιπροσώπων τῶν Συμμά-
 χων Δυνάμεων, καταληξάσας εἰς συμφωνίαν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν
 τῆς διακοινώσεως τῆς ἀπευθυνθείσης τὴν δεκάτην ἕκτην (16) Νοεμβρίου
 παρὰ τοῦ Ναυάρχου Dartige du Fournet. Καίτοι διὰ τῆς ἐπελθούσης
 συνεννοήσεως τὰ σπουδαιότερα τῶν αἰτημάτων τῶν Συμμάχων Δυνάμεων
 ἔτυχον ἱκανοποιήσεως, καὶ δὴ χωρὶς νὰ ὑποβληθῇ προηγουμένως τῇ Ἑλληνικῇ
 Κυβερνήσει οἰαδήποτε ἄλλη νέα αἴτησις, ἐκηρύχθη παρὰ τοῦ Ναυάρχου
 ἀποκλεισμὸς τῆς Ἑλλάδος, ἡ δ' ἄσκησις αὐτοῦ ἤρξατο ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν.

Ἡ Β. Κυβέρνησις ἀγνοεῖ εἰσέτι τὸν τε χαρακτῆρα καὶ τὸν σκοπὸν
 τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἀλλ' εἶναι πεπεισμένη ὅτι αἱ σοβαραὶ συνέπειαι διὰ
 τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς χώρας καὶ μάλιστα διὰ τὴν συντήρησιν τῶν
 κατοίκων δὲν διαφεύγουσι τὰς Μ. Δυνάμεις, ὡς ἐπίσης ὅτι ἀντιλαμβάνονται
 αὐταὶ τὴν ἀνησυχίαν ἣτις δὲν θὰ βραδύνη νὰ ἐκδηλωθῇ ἐν τῇ κοινῇ
 γνώμῃ συνεπειᾷ μέτρου τόσοσιν σοβαροῦ.

Τὸ μέτρον τοῦτο φαίνεται τοσοῦτον μᾶλλον ἀδικαιολόγητον ὅσον ἡ
 Ἑλλάς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς κρίσεως ἠδυνήθη νὰ παράσχη

τῇ Συνεννοήσει, ἐν τῷ ἀγῶνι αὐτῆς, συνδρομὴν ἀξίαν ἐκτιμήσεως, ἐπ' ἐσχάτων δ' ἀκόμη, ὡς καὶ πολλάκις εἰς τὸ παρελθόν, παρέσχε τὰς διαβεβαιώσεις τὰς πλέον ἐπισημύς, προσεπικυρωθείσας διὰ τραυῶν ἀποδείξεων ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ τηρήσῃ ἀπέναντι τῶν Δυνάμεων εὐμενῆ οὐδετερότητα, καὶ ὅτι οὐδέποτε σκέπτεται ν' ἀποκλίνῃ τῆς στάσεως ταύτης. Θεωροῦμεν περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ἄπαξ ἔτι ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θλίβεται μεγάλως τόσον διὰ τὸ αἷμα τῶν ναυτῶν τῶν Συμμαχικῶν στόλων, τὸ ἑποῖον ἐπότισε τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, ὅσον καὶ διὰ τὸ αἷμα τῶν ἰδίων αὐτῆς στρατιωτῶν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως παράσχη νέαν ἀπόδειξιν τῆς εὐλικρινείας καὶ τῶν φιλικῶν διαθέσεών της ἀπεφάσισε, χωρὶς καὶ νὰ ἀναμείνῃ τὰς ἐξηγήσεις, αἱ ὁποῖαι βεβαίως θέλουσι δοθῆναι αὐτῇ ἐκ μέρους τῶν Δυνάμεων, ν' ἀπευθυνθῇ πρὸς τὰς Κυβερνήσεις τῶν Συμμάχων διαπνεομένη ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ θέσῃ ὀριστικὸν τέρμα εἰς τὰς θλιβεράς παρεξηγήσεις αἵτινες φαίνεται ὅτι ὑφίστανται ἀκόμη. Ὑποθέτουσα ὅτι τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῶν Δυνάμεων ἐξαναγκαστικὰ μέσα ὀφείλονται εἰς τὰ γεγονότα τῆς 1ης Δεκεμβρίου, προάγεται νὰ προτείνῃ ὅπως μικτὴ ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ, καταρτιζομένη συμφώνως τῇ συμβάσει τῆς Χάγης, συσταθῆναι πρὸς καθορισμὸν τῶν εὐθυνῶν τῆς ἐπελθούσης συγκρούσεως μεταξὺ τῶν ναυτῶν τῶν Συμμαχικῶν στόλων καὶ τῶν στρατευμάτων τῆς Χώρας. Καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ Ἐπιτροπὴ ἤθελεν ἀποφανθῆναι ὅτι τὸ σφάλμα βαρύνει τὴν Βασ. Κυβέρνησιν, αὕτη δηλοῖ ἐκ τῶν προτέρων ὅτι εἶναι ἐτοίμη νὰ παράσχη εἰς τὰς Δυνάμεις τὴν ἀρμόζουσαν ἠθικὴν ἰκανοποίησιν, ἥτις χωρὶς νὰ θίξῃ τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτῆς, ἤθελε καθορισθῆναι ἀπὸ κοινοῦ, καὶ νὰ ἀποζημιώσῃ πλήρως, ἐπίσης ἀπὸ κοινῆς συμφωνίας, τὰ θύματα τοῦ ἀτυχοῦς ἐπεισοδίου. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει πέποιθεν ὅτι αἱ Δυνάμεις δὲν θὰ ἀρνηθῶσιν αὐτῇ ἀπονομὴν δικαιοσύνης.

Παρακαλῶ, ὅπως ἀναγνώσητε τὸ παρὸν τηλεγράφημα πρὸς τὸν κ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἵπουργὸν καταλείπων αὐτῷ ἀντίγραφον.

(Ἵπογρα.) ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ

Σημείωσις. Ἀνεκοινώθη καὶ πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπους τῶν Δυνάμεων τῆς Συνεννοήσεως.

Ἄριθ. 3.

ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν

πρὸς τοὺς Πρεσβευτὰς Γαλλίας, Ἀγγλίας, Ἰταλίας καὶ Ρωσσίας.

Ἄριθ. 9731

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Δεκεμβρίου 1916

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Α. Μεγαλειότητος ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ λάβῃ τὴν ὑπὸ χθεσινὴν χρονολογίαν διακοίνωσιν τὴν ἑποίαν οἱ κ. κ. Πρεσβευταὶ τῆς Γαλλίας, Μ. Βρετανίας, Ἰταλίας καὶ Ρωσσίας εὐηρεστήθησαν ν' ἀπευθύνωσι πρὸς τὴν Βασ. Κυβέρνησιν.

Ἐπιθυμοῦσα νὰ παράσχῃ ἄπαξ ἔτι προφανὲς δεῖγμα τῶν αἰσθημάτων εὐλικρίνουσ φιλίας, ὑφ' ὧν αἰείποτε ἐνεφορεῖτο ἀπέναντι τῶν Δυνάμεων, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις προσχωρεῖ εἰς τὰ δύο ἐν αὐτῇ διατυπωμένα αἰτήματα.

Ἦδη ἔχει διατάξει ἵνα αἱ μετακινήσεις τῶν στρατευμάτων καὶ τοῦ ὕλικου πολέμου, αἱ ὑποδεικνύμεναι ἐν τῇ τεχνικῇ διακοινώσει τῇ προσηρητημένῃ ἐν τῷ τελεσιγράφῳ τῶν Δυνάμεων, ἄρξωνται ἀπὸ σήμερον καὶ διενεργηθῶσιν ὅσον οἶόν τε τάχιον, συμφώνως τῇ προειρημένῃ τεχνικῇ διακοινώσει. Μετακινήσεις στρατευμάτων πρὸς βορρᾶν δὲν ἐγένετο. Πᾶσα μεταφορὰ ὕλικου πολέμου πρὸς τὴν διεύθυνσιν ταύτην θέλει ἀνασταλῆ ἀμέσως. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῶν ἐπανορθώσεων διὰ τὰ ἀτυχῆ ἐπεισόδια τὰ ὅλως ἀδοκίμως ἐπισυμβάντα τὴν 1ην Δεκεμβρίου μεταξὺ τῶν Συμμαχικῶν στρατευμάτων καὶ τῶν Ἑλληνικῶν τοιούτων, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἀναφερομένη εἰς τὰς δηλώσεις τὰς διατυπωθείσας ἐν τῷ ὑπὸ προχθεσινὴν χρονολογίαν ὑπομνήματι αὐτῆς καὶ μαρτυρούσας ἤδη τὴν καλὴν αὐτῆς θέλησιν ὅπως προβῆ εἰς πᾶσαν νόμιμον ἱκανοποίησιν, ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ Δυνάμεις τῆς Συνεννοήσεως, θέλουσιν εὐαρεστηθῆ νὰ ἀναθεωρήσωσι τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν περὶ ἐξακολουθήσεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν Ἑλληνικῶν παραλίων καὶ Νήσων, ὅστις ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῶν μεταξὺ τῶν Συμμάχων Κυβερνήσεων καὶ τῆς Ἑλλάδος σχέσεων καὶ προκαλεῖ συγκίνησιν παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ τῆς χώρας, πειθόμεναι ὅτι ἡ καλλιτέρα ἐγγύησις, ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι πᾶσα παρεξήγησις ἐκλίπη, ἐνυπάρχει ἤδη ἐν τῇ σταθερᾷ καὶ τῇ εὐλικρινεῖ ἐπιθυμίᾳ τῆς

~~~~~

τε Βασιλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὅπως ἴδωσι τὸ ταχύτερον κυρουμένας τὰς ἐξαιρέτους πατροπαραδότους σχέσεις πρὸς τὰς τέσσαρας Δυνάμεις καὶ ἐπερχομένην στενὴν φιλίαν βασιζομένην ἐπὶ τῆς ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης.

(Ὑπογο.)

ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ

Ἄριθ. 4.

ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

τῶν Πρεσβευτῶν τῆς Γαλλίας, Μ. Βρετανίας καὶ Ρωσσίας.
πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν

Οἱ ὑποφαινόμενοι Πρέσβεις τῆς Γαλλίας, Μ. Βρετανίας, καὶ Ρωσσίας ἀντιπρόσωποι τῶν ἐγγυητριῶν Δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος, λαβόντες μετ' εὐχαριστήσεως ὑπὸ σημείωσιν τὴν ἀπάντησιν τὴν γενομένην εἰς τὴν ἀπὸ 1/14 Δεκεμβρίου 1916 ἀνακοίνωσιν αὐτῶν, ἔχουσι τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν κατὰ διαταγὴν τῶν Κυβερνήσεων αὐτῶν τὰ ἐξῆς αἰτήματα ἐγγυήσεως καὶ ἐπανορθώσεως, προβλεπόμενα διὰ τῆς τελευταίας παραγράφου τῆς εἰρημένης ἀνακοινώσεως.

Ἐγγυήσεις.

1. Αἱ ἑλληνικαὶ δυνάμεις ἐν τῇ Ἠπειρωτικῇ Ἑλλάδι, Εὐβοίᾳ καὶ ἐν γένει ἐν παντὶ ἐδάφει κειμένῳ ἐκτὸς τῆς Πελοποννήσου, θέλουσι περιορισθῆ εἰς τὸν ἀπολύτως ἀναγκαῖον ἀριθμὸν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀστυνομίας. Ὅλος ὁ ὄπλισμός καὶ τὰ πολεμεφόδια τὰ ἐπὶ πλέον τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀνταποκρινομένου εἰς τὴν στρατιωτικὴν ταύτην δύναμιν θὰ μετενεχθῶσι εἰς Πελοπόννησον ὡς καὶ πάντα τὰ μυδραλιοβόλα καὶ ὅλον τὸ πυροβολικὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ μετὰ τῶν πολεμεφοδίων του, οὕτως ὥστε, τῶν μεταφορῶν τούτων ἅπαξ συντελεσθεισῶν, νὰ μὴ μείνωσιν ἐκτὸς τῆς Πελοποννήσου οὔτε πυροβόλα, οὔτε μυδραλιοβόλα, οὔτε ὑλικὸν ἐπιστρατεύσεως. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως θέλουσι κανονισθῆ ἀπὸ κοινοῦ εὐθύς ὡς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀποδεχθῆ κατ' ἀρχὴν τὰς μετακινήσεις ταύτας στρατοῦ καὶ πολεμικοῦ ὑλικοῦ. Ἡ οὕτω καθορισθεῖσα στρατιωτικὴ κατάστασις θέλει διατηρηθῆ ἐφ' ὅσον χρόνον αἱ Σύμμαχοι

Δυνάμεις θέλουσι κρίνει ἀναγκάσιον καὶ διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν εἰδικῶν πληρεξουσίων διαπεπιστευμένων παρ' αὐτῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ παρὰ ταῖς Ἑλληνικαῖς Ἀρχαῖς.

2. Ἀπαγόρευσις πάσης συναθροίσεως καὶ πάσης συγκεντρώσεως ἐφέδρων ἐν Ἑλλάδι πρὸς βορρᾶν τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου· αὐστηρὰ ἐφαρμογὴ τῆς ἀπαγορεύσεως εἰς πάντα πολίτην τοῦ φέρειν ὄπλα.

3. Ἀποκατάστασις τῶν διαφόρων Συμμαχικῶν Ἑλέγχων, ὑπὸ τύπον ὅστις θέλει καθορισθῆ ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῶσιν οὗτοι ἕσεν τὸ δυνατόν ἥττον ἐνοχλητικοί.

Ἐπανορθώσεις.

4. Πάντες οἱ ἤδη κρατούμενοι εἴτε διὰ λόγους πολιτικούς, εἴτε ἐπὶ κατηγορίᾳ ἐσχάτης προδοσίας, συνομωσίας, στάσεως, ἢ διὰ πράξεις συναφεῖς θέλουσιν ἀμέσως ἀπολυθῆ, ὅσοι δὲ ἀδίκως ἔπαθον συνεπείᾳ τῶν γεγονότων τῆς 1 καὶ 2 Δεκεμβρίου ν. ἡ. καὶ τῶν ἐπομένων ἡμερῶν θέλουσιν ἀποζημιωθῆ μετ' ἐξέτασιν ἐνεργηθησομένην ἀπὸ κοινοῦ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

5. Ὁ Διοικητὴς τοῦ Α' Στρατιωτικοῦ Σώματος θέλει παυθῆ ἐκτὸς ἐὰν ἢ Β. Κυβέρνησις ἀποδείξῃ κατὰ τρόπον ἱκανοποιούντα τὰς Συμμαχικὰς Δυνάμεις ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο δεόν νὰ ἐφαρμοσθῆ εἰς ἄλλον ἀνώτερον ἀξιοματικὸν ὃν ἤθελε βαρύνει ἢ εὐθύνῃ τῶν δοθεισῶν διαταγῶν τῆς 1ης Δεκεμβρίου.

6. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ ζήτησιν κατηγορηματικῶς συγγνώμην παρὰ τῶν Συμμάχων Πρεσβευτῶν καὶ αἱ σημαῖαι τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας, Ἰταλίας καὶ Ρωσίας θέλουσι χαιρετισθῆ πανηγυρικῶς ἐν δημοσίᾳ τινὶ πλατεΐᾳ τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς συγκεντρωμένης φρουρᾶς.

Ταυτοχρόνως οἱ ὑποσημειούμενοι Πρεσβευταὶ ἔχουσιν ἐπιφορτισθῆ παρὰ τῶν Κυβερνήσεών τῶν νὰ ὑπομνήσωσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὅτι, ἐξ ἀναγκῶν στρατιωτικῶν ἀγόμεναι, δυνατόν προσεχῶς νὰ ἀποβιβάσωσιν εἰς Ἰτέαν στρατεύματα ἵνα ταῦτα κατευθυνθῶσιν εἰς Θεσσαλονίκην διὰ τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Λαρίσης.

Αἱ Ἑγγυήτριαι Δυνάμεις πληροφοροῦσι τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἐπιφυλάσσουσιν ἑαυταῖς πλήρη ἐλευθερίαν ἐνεργείας ἐν ἡ περιπτώσει ἢ στάσις τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ἢθελε παράσχη αὐταῖς νέας ἀφορμὰς παραπόνων.

Τὸ καθ' ἑαυτὰς, ἀναλαμβάνουσιν ἀπέναντι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως

τὴν κατηγορηματικὴν ὑποχρέωσιν ὅπως μὴ ἐπιτρέψωσιν εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑθνικῆς Ἀμόνης νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς ἀπομακρόνσεως τῶν Βασιλικῶν Στρατευμάτων ἐκ Θεσσαλίας καὶ Ἡπείρου ὅπως διέλθωσι τὴν οὐδετέραν ζώνην τὴν ἀποκατασταθεῖσαν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ ὑποσημειούμενοι, φέροντες τὰ ἀνωτέρω εἰς γνῶσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἔχουσι τὴν τιμὴν νὰ πληροφωρήσωσιν αὐτὴν κατὰ διαταγὴν τῶν Κυβερνήσεών των, ὅτι ὁ ἀποκλεισμός των Ἑλληνικῶν παραλίων θέλει διατηρηθῆ μέχρις οὗ δοθῇ ἱκανοποίησις εἰς τὰς Δυνάμεις ἐπὶ πάντων τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων σημείων.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 18:31 Δεκεμβρίου 1916

(Ἵπογ.) GUILLEMIN, ELLIOT, DÉMIDOFF

Ἄριθ. 5.

Ὁ Κύριος A. de Bosdari, Πρόεδρος τῆς Ἰταλίας,
πρὸς τὸ Ἵπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὁ ὑποφαινόμενος Πρόεδρος τῆς Ἰταλίας, τῇ διαταγῇ τῆς Κυβερνήσεώς του, λαβὼν γνῶσιν τῆς διαβιβασθείσης σήμερον διακοινώσεως πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν παρὰ τῶν Πρεσβευτῶν τῆς Γαλλίας, Μ. Βρετανίας, καὶ Ρωσίας, Ἀντιπροσώπων τῶν ἐγγυητριῶν Δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος, ἔχει τὴν τιμὴν νὰ προβῇ πρὸς τὴν αὐτὴν Κυβέρνησιν εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις.

Ἡ Ἰταλία ἐν προκειμένῳ ἐπιβεβαιεῖ τὴν γενικὴν αὐτῆς ἀλληλεγγύην πρὸς τὰς συμμάχους αὐτῆς. Συμμετέχει εἰς τὰ αἰτήματα καὶ τὰς δηλώσεις τὰς περιεχομένας ἐν τῇ εἰρημένῃ διακοινώσει καὶ ἀφορῶσας εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἐγγυήσεις, τὰς ὁποίας αἱ Δυνάμεις τῆς Συνεννοήσεως θεωροῦσιν ἀναγκαῖον ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τῆς Ἑλλάδος ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐν τοῖς Βαλκανίοις σημερινῇν κατάστασιν καὶ εἰς τὰς ἐπανορθώσεις, ἃς αἱ αὐταὶ Δυνάμεις νομίζουσιν ὅτι ὀφείλονται αὐταῖς διὰ τὰ γεγνότα τῆς 1ης Δεκεμβρίου ν.ῆ.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τὰς περιεχομένας ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ.

4 σημείω τῆς διακοινώσεως τῶν Ἑγγυητριῶν Δυνάμεων, ἐπειδὴ αὐταὶ ἀφορῶσιν εἰς ζητήματα ἐσωτερικῆς τάξεως, ἡ Ἰταλία δὲν νομίζει ὅτι κέκτηται τίτλους ὅπως ἐπέμβῃ εἰς αὐτάς καὶ δηλοῖ ὅτι οὐδαμῶς ἐνδιαφέρεται ὡς πρὸς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀπαιτήσεων τούτων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18³¹ Δεκεμβρίου 1916

(Ἵπογ.)

BOSDARI

Ἄριθ. 6.

ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

τῶν Πρεσβευτῶν Γαλλίας, Μ. Βρετανίας καὶ Ρωσίας

πρὸς τὸ Ἵπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ διακοίνωσις ἢ διαβιβασθεῖσα τὴν 18³¹ Δεκεμβρίου 1916 πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Β. Κυβέρνησιν παρὰ τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν τριῶν Ἑγγυητριῶν Δυνάμεων προβλέπει ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργηθησομένην ἐξέτασιν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν τριῶν Συμμάχων Κυβερνήσεων τοῦ ζητήματος τῶν ἀποζημιώσεων τῶν χορηγηθησομένων εἰς τοὺς ἀδίκως παθόντας συνεπείᾳ τῶν γεγονότων τῆς 1^{ης} καὶ 2^{ας} Δεκεμβρίου.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐξετάσεως ταύτης οἱ εἰρημένοι Ἀντιπρόσωποι ἔχουσι τὴν τιμὴν, διαταγῇ τῶν Κυβερνήσεων των, νὰ προτείνωσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὸν καταρτισμὸν Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τριῶν μελῶν, ἧτοι ἐνὸς Γάλλου, ἐνὸς Ἀγγλοῦ, καὶ ἐνὸς Ἑλλήνου. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ εἶχε πλήρη πληρεξουσιότητα ὅπως καθορίζῃ τὴν παρ' αὐτῆς τηρητέαν διαδικασίαν καὶ ἐκδίδῃ ἀποφάσεις, αἵτινες ἤθελον εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι εὐελπιστοῦσιν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ ἀποδεχθῇ τὴν πρότασιν ταύτην καὶ θὰ εὐαρεστηθῇ νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν αὐτῶν τὸ ὄνομα τοῦ προσώπου, τὸ ὁποῖον θέλει ἐρίσει ὡς μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς. Δὲν ἀμφιβάλλουσιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει θέσει εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Γραφεῖον κατάλληλον διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν

μαρτύρων, ὡς καὶ διὰ τὰς ἐργασίας καὶ τὰς διασκέψεις τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἐπὶ τοῦ πλοίου «Abassieh», ἐν Κερατσινίῳ τῇ 7|20 Φεβρουαρίου 1917

(Ἵπογ.) J. GUILLEMIN, F. ELLIOT, DÉMIDOFF

Ἄριθ. 7.

ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως

πρὸς τοὺς Πρεσβευτὰς τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας.

Ἄριθ. 750

Αἱ Αὐτῶν Ἐξοχότητες οἱ Πρεσβευταὶ τῆς Γαλλίας, Μ. Βρεττανίας καὶ Ρωσσίας διὰ τῆς ἀπὸ 7|20 τοῦ τρέχοντος μηνὸς διακοινώσεως εὐηρεστήθησαν νὰ προτείνωσι τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει τὸν καταρτισμὸν Μικτῆς Ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ τριῶν μελῶν, ἧτοι ἐνὸς Γάλλου, ἐνὸς Ἀγγλοῦ καὶ ἐνὸς Ἑλληνος, διὰ ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν χορηγηθησομένων εἰς τοὺς ἀδίκως παθόντας συνεπεία τῶν γεγονότων τῆς 1ης καὶ 2ας Δεκεμβρίου ν. ἡ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶναι τελείως σύμφωνος μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων ὡς πρὸς τὸν καταρτισμὸν Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, ἧτις θὰ εἶχε πλήρη πληρεξουσιότητα ἵνα καθορίσῃ τὴν παρ' αὐτῆς τηρητέαν διαδικασίαν καὶ ἐκδώσῃ ἀποφάσεις ὑποχρεωτικὰς διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Μίαν μόνον ἔχει ἀντίρρησην καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν καταρτισμὸν ταύτης ἐκ δύο μελῶν ὡς ἀντιπροσώπων τῶν Δυνάμεων τῆς Συνεννοήσεως καὶ ἐνὸς μόνου ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Θεωρεῖ ὅτι εἶναι δίκαιον ἵνα ἀμφοτέρω τὰ μέρη ἀντιπροσωπευθῶσιν ἕκαστον δι' ἰσχυρίθμων μελῶν καὶ ἡ Β. Κυβέρνησις μὴ εἶναι ἐν μειονότητι, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἀντέκειτο πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς διακοινώσεως τῶν Δυνάμεων ὑπὸ χρονολογίαν 18|31 Δεκεμβρίου, τοσοῦτ' ἄλλων καθ'

ὅσον αὕτη θέλει καταβάλλει καὶ τὰς ἀποζημιώσεις. Ὅθεν προτείνει ὅπως ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαρτισθῆ. ἐκ δύο μελῶν, ἕξ ὧν εἰς Ἑλληνα, ἢ ἐκ τεσσάρων ἕξ ὧν δύο Ἑλληνας. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας θέλει ἐκλεγῆ παρὰ τῶν πληρεξουσίων εἰς ἐπιδικαιτητῆς μεταξὺ τῶν ὑπηκόων οὐδετέρου Κράτους.

Ὁ ὑποφαινόμενος δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι ἡ πρότασις αὕτη σύμφωνα τῇ ἀπὸ 18/31 Δεκεμβρίου 1916 διακοινώσει τῶν Δυνάμεων καὶ τῇ εὐθυδικίᾳ θέλει γίνεαι ἀποδεκτὴ παρὰ τῶν Συμμάχων Κυβερνήσεων καὶ δηλοῖ ὅτι εἶναι ἐτοίμη νὰ ἐρίσῃ τοὺς Ἑλληνας ἀντιπροσώπους καὶ νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς οἶκημα κατάλληλον διὰ τὰς ἐργασίας αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Φεβρουαρίου 1917.

Ἄριθ. 8.

ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

τῶν Πρεσβευτῶν τῆς Γαλλίας, Μ. Βρετανίας καὶ Ρωσίας
πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Οἱ Πρεσβευταὶ τῆς Γαλλίας, Μ. Βρετανίας καὶ Ρωσίας ἀναφερόμενοι εἰς τὴν ἀπὸ 9/22 Φεβρουαρίου διακοινώσιν τοῦ Βασ. Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἔχουσι τὴν τιμὴν νὰ φέρωσιν εἰς γνῶσιν αὐτοῦ ὅτι αἱ Κυβερνήσεις αὐτῶν φρονοῦσιν ὅτι δὲν δύνανται νὰ μεταβάλλωσι τὴν ὀριστικὴν αὐτῶν ἀποφιν ὡς πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τῆς προβλεπομένης ἐν τῇ ἀπὸ 18/31 παρελθόντος Δεκεμβρίου συλλογικῇ διακοινώσει πρὸς κανονισμὸν τῶν ἀποζημιώσεων τῶν θφειλομένων εἰς τὰ θύματα τῶν γεγονότων τῆς 1ης καὶ 2ας Δεκεμβρίου καὶ τῶν ἐπομένων ἡμερῶν. Συνεπῶς οἱ τρεῖς Πρεσβευταὶ εἰσὶν ἐντεταλμένοι νὰ ἐπιμείνωσι παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει ὅπως αὕτη εὐαρεστηθῆ νὰ εἰσὴ ἀνευ ἀναβολῆς τὴν συγκατάθεσιν τῆς εἰς τὴν πρότασιν ἣτις ὑπεβλήθη αὐτῇ πρὸς καταρτισμὸν Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἕξ ἐνὸς Γάλλου, ἐνὸς Ἀγγλοῦ καὶ ἐνὸς Ἑλλήνου. Αἱ Σύμμαχοι Κυβερνήσεις διώρισαν πρὸς τοῦτο τὸν κ. W. H. H. Thorne δικαστὴν παρὰ τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μικτῷ δικαστηρίῳ καὶ τὸν κ. René Ristellhueber, Πρόξενον τῆς Γαλλίας. Τῶν ἀντιπροσώπων τούτων εὐρισκομένων ἤδη ἐν Ἀθήναις, ὁ κ. Guille-

min, ὁ σὲρ Francis Elliot καὶ ὁ πρίγκηψ Démidoff ἔχουσι τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωσι τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν κ. Ζαλοκώσταν ὅπως εὐαρεστηθῆ ἐπίσης νὰ γνωρίσῃ αὐτοῖς τὸ ὄνομα τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐκλεγχομένου παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὅπως αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐπιτροπῆς ἀρξῶνται τὸ ταχύτερον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Μαρτίου 1917.

Ἄριθ. 9.

ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

τοῦ Ἐπιχειρήματος τῶν Ἐξωτερικῶν

πρὸς τὰς Πρεσβείας τῆς Γαλλίας, Μ. Βρετανίας καὶ Ρωσσίας.

Ἀποκρινόμενος εἰς τὴν ἀπὸ 8 Μαρτίου διακοίνωσιν ἣν αἱ Α. Ἐξοχότητες οἱ Πρεσβευταὶ τῆς Μ. Βρετανίας, Γαλλίας καὶ Ρωσσίας εὐηρεστήθησαν νὰ ἀπευθύνωσιν αὐτῷ ὅπως γνωρίσωσι τὴν ὀριστικὴν ἀπόφιν αὐτῶν ἐν σχέσει πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῆς μικτῆς Ἐπιτροπῆς τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς συλλογικῆς διακοινώσεως τῆς 18/31 παρελθόντος Δεκεμβρίου, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ταύτῃ, ὁ Ἐπιχειρηματίας τῶν Ἐξωτερικῶν ἔχει τὴν τιμὴν νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Πρεσβευτοῦ (τῆς Γαλλίας), (Μ. Βρετανίας) (καὶ Ρωσσίας), ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διώρισεν ἐπίσης ἐν τῇ ἰδιότητι ταύτῃ τὸν κ. Π. Γαϊτσεκλῆν, πρῶτον δικαστὴν καὶ δικηγόρον παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ.

Ὁ κ. Ζαλοκώστας ἐπιφυλάσσει νὰ ἀνακοινώσῃ λίαν προσεχῶς τὸ ἐκλεγγὲν οἴκημα διὰ τὰς ἐργασίας τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαρτίου 1917.

Ἄριθ. 10.

ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

τοῦ Ἐπιχειρήματος τῶν Ἐξωτερικῶν
πρὸς τὰς Πρεσβείας τῆς Γαλλίας, Μ. Βρετανίας καὶ Ρωσίας.

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ἀπὸ 10 τρέχοντος μηνὸς καὶ ὑπ' ἀριθμ. 1370 διακοίνωσιν αὐτοῦ τοῦ Ἐπιχειρήματος τῶν Ἐξωτερικῶν ἔχει τὴν τιμὴν νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τῆς Πρεσβείας (τῆς Ἀγγλίας) (Γαλλίας) (καὶ Ρωσίας) ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔδωκε ὁδηγίαν ἕπως τεθῆ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἀποζημιώσεων διὰ τὰς ἐργασίας αὐτῆς οἷον κείμενον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Παναγῆ Σκουζῆ ἀρ. 1.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Μαρτίου 1917.

Ἄριθ. 11.

ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

τῶν Πρεσβευτῶν τῆς Γαλλίας, Μ. Βρετανίας καὶ Ρωσίας
πρὸς τὸ Ἐπιχειρῆμα τῶν Ἐξωτερικῶν.

Οἱ Πρεσβευταὶ τῆς Γαλλίας, Μ. Βρετανίας καὶ Ρωσίας ἀναφερόμενοι εἰς τὴν διακοίνωσιν ἣν τὸ Ἐπιχειρῆμα τῶν Ἐξωτερικῶν εὐηρεστήθη νὰ ἀπευθύνῃ αὐτοῖς ὑπὸ χρονολογίαν 10/23 τοῦ μηνὸς τούτου, [ἔχουσι τὴν τιμὴν ν' ἀνακοινώσωσι συνημμένως τῇ Α. Ἐξοχότητι τῷ κ. Ζαλοκώστα σχέδιον συμφωνίας προωρισμένον νὰ καθορίσῃ τοὺς ἔρους, καθ' οὓς θὰ λειτουργήσῃ ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ ἡ προβλεπομένη ἐν τῇ ἀπὸ 18/31 παρελθόντος Δεκεμβρίου συλλογικῇ διακοινώσει τῶν Δυνάμεων.

Ἐάν, ὡς εὐελπιστοῦσι, τὸ σχέδιον τοῦτο, ἐγκριθὲν παρὰ τῶν τριῶν Συμμάχων Κυβερνήσεων, τύχῃ ὡσαύτως τῆς ἐγκρίσεως τῆς Β. Κυβερνήσεως, οἱ ὡς ἄνω Πρεσβευταὶ παρακαλοῦσι τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν

Υπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπως εὐαρεστηθῆ ν' ἀνακοινώσῃ αὐτοῖς τὴν συναίνεσίν του, μεθ' ἧς θέλουσι προβῆ εἰς τὴν ὑπογραφήν τῶν διὰ τὰς ἐνδιαφερομένους τέσσαρας Δυνάμεις προσωρισμένων ἀντιτύπων.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 15:28 Μαρτίου 1917.

Σχέδιον συμφωνίας.

Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Γαλλίας, Μ. Βρετανίας καὶ Ἑλλάδος συμφώνως ταῖς διατάξεσι ταῖς περιεχομέναις ἐν τῇ παραγράφῳ IV τῆς διαβιβασθείσης διακοινώσεως ὑπὸ τῶν Προστατῶν Δυνάμεων τῆ 31 Δεκεμβρίου 1916 ν. ἡ. ἀπεφάσισαν τὸν κηταρισμὸν Μικτῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς παροχὴν ἀποζημιώσεων εἰς τοὺς ἀδίκως παθόντας συνεπείᾳ τῶν γεγονότων τῆς 1ης καὶ 2ας Δεκεμβρίου 1916 ν. ἡ. καὶ τῶν ἐπομένων ἡμερῶν.

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει ἀποτελεσθῆ ὑφ' ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἐκάστης τῶν τριῶν Κυβερνήσεων τῶν ὑπογραψασῶν τὴν παροῦσαν συμφωνίαν. Ἐπὶ τούτῳ διορίσθησαν ὡς ἀντιπρόσωποι παρὰ μὲν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλ. Δημοκρατίας ὁ κ. Ristellhueber, Πρόξενος τῆς Γαλλίας. Παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Βρετανικῆς Μεγαλειότητος ὁ κ. Thorne, δικαστῆς παρὰ τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μικτῷ δικαστηρίῳ, καὶ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος ὁ κ.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ δέον νὰ συνεδριάσῃ κατὰ πρῶτον τῆ 1917 ν. ἡ. καὶ ἀποπερατώσῃ τὰς ἐργασίας αὐτῆς ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον.

3. Θέλει διορίσει ἓνα γραμματέα ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ 1500 δραχμῶν καὶ ἓνα διερμηνέα ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ 1000 δραχμῶν.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν αἰτήσεων περὶ ἀποζημιώσεων διὰ ζημίας αἵτινες προέκυψαν καθ' ἕλρον τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐκ τῶν γεγονότων τῆς 1ης καὶ 2ας Δεκεμβρίου 1916 ν. ἡ. καὶ τῶν ἐπομένων ἡμερῶν, εἴτε τὰς ζημίας ταύτας ὑπέστησαν ὑπήκοοι Ἕλληνες εἴτε ἀλλοδαποί.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἐξουσιοδοτηθῆ νὰ δικάζῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπολύτου δικαίου χωρὶς νὰ δεσμεύηται ὑπὸ οὐδεμιᾶς νομοθεσίας. Ἄν θὰ ὑποχρεοῦται νὰ δικαιολογῇ τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς.

6. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ ἀπ' εὐθείας ἀνακρίσεις, γενικῶς δὲ νὰ συλλέγῃ πᾶσαν μαρτυρίαν, ἧς ἤθελεν ἔχει ἀνάγκην, χωρὶς νὰ προστρέχῃ εἰς τὴν μεσολάβησιν τῶν ἐγκλωρίων δικαστηρίων.

Θὰ δύναται ἐπίσης νὰ ἐπιβάλλῃ ὅρκον ὑπὸ ὅρους οὗς ἔσται ἐλευθέρως νὰ καθορίσῃ.

Ἐπί τῇ αἰτήσει τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἢ Εἰσαγγελικῆ Ἀρχῆ θὰ καλῆ ἐνώπιον αὐτῆς πάντα μάρτυρα, τοῦ ὁποῖου τὴν ἐμφάνισιν ἤθελε θεωρήσει ἀναγκαίαν.

Οἱ μετὰ πρόσκλησιν μὴ ἐμφανιζόμενοι μάρτυρες θὰ τιμωρῶνται διὰ ποιῶν τοῦ κοινοῦ Δικαίου.

Οὐδεὶς ἐκ τῶν αἰτούντων ἀποζημιώσεις ἢ τῶν δηλούντων ἢ τῶν μαρτύρων θέλει καταδιωχθῆ ἢ ἐνοχληθῆ λόγῳ τῶν προφορικῶν ἢ ἐγγράφων δηλώσεων ἢ καταθέσεων τῶν γενομένων παρ' αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκτὸς ἐὰν ἢ Ἐπιτροπὴ αἰτήσῃται τοῦτο.

7. Ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει καθορίσει μόνη τὴν τηρητέαν παρ' αὐτῆς διαδικασίαν. Αἱ αὐξητήσοις γενήσονται γαλλιστί καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων θέλουσι συνταχθῆ ὡσαύτως γαλλιστί.

8. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ λαμβάνωνται κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ θὰ εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

9. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν κατὰ τὴν πορείαν τῶν ἀνακρίσεων, ἄς ἤθελεν ἐνεργήσῃ ἢ Ἐπιτροπὴ, θὰ ἀπεκάλυπτε πλημμελήματα ἢ ἐγκλήματα μὴ τιμωρηθέντα εἰσέτι, θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ παραπέμπῃ τοὺς δράστας εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Δικαστήρια ὅπως δικάζονται συμφώνως τῇ ἐχωρίῳ νομοθεσίᾳ.

10. Ἡ εἰς ἀκέραιον πληρωμὴ τῶν χορηγηθησομένων ἀποζημιώσεων θέλει καταβληθῆ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς δραχμὰς χρυσᾶς ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Αἱ πληρωμαὶ θέλουσι γίνεαι εἰς ἕκαστον ἐνδιαφερόμενον μέσω τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ἢ τῆς Ἴονικῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ γραμματίων ἐπὶ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης τῶν δύο Τραπεζῶν, ἅτινα θέλουσιν ἐκδοθῆ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως.

11. Τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν θέλουσι βαρύνει αἱ ἀναγκαῖαι δαπάναι διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Ἐπιτροπῆς, θέλει δὲ θέσει αὕτη εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς κατάλληλον οἶκημα.

Ἄριθ. 12.

ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν

πρὸς τοὺς Πρέσβεις τῆς Γαλλίας, Μ. Βρετανίας καὶ Ρωσίας.

Διὰ τῆς ἀπὸ 15/28 τοῦ μηνὸς τούτου διακοινώσεως αὐτῶν αἱ Α. Ἐξοχότητες οἱ Πρέσβεις τῆς Γαλλίας, Μ. Βρετανίας καὶ Ρωσίας εὐηρεστήθησαν νὰ ἀνακοινώσωσι τῷ Βασ. Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέδιον συμφωνίας περὶ τῶν ἀποζημιώσεων, ὑφ' οὗς θὰ λειτουργήσῃ ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ τῶν ἀποζημιώσεων, τῶν χορηγηθησομένων εἰς τοὺς παθόντας συνεπείᾳ τῶν γεγονότων τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐθεώρησε καθήκον νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὸ σχέδιον τοῦτο τροποποιήσεις τινὰς, αἵτινες ἀναγράφονται ἐν ἀντισχεδίῳ, τὸ ὁποῖον ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἔχει τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσῃ συνημμένως ὧδε πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Πρέσβυν (τῆς Γαλλίας), (Ἑγγλίας) (καὶ Ρωσίας). Ὁ κ. Ζαλοκώστας ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ Σύμμαχοι Κυβερνήσεις θὰ εὐαρεστηθῶσι νὰ ἐγκρίνωσι τὰς ἐν ταῖς λεπτομερείαις τροποποιήσεις ταύτας, συμφώνως ἄλλως τε πρὸς τὰ κρατήσαντα εἰς τοιαῦτα ζητήματα προηγούμενα καὶ τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Κυρίων Πρεσβευτῶν τῆς Γαλλίας, Ἑγγλίας καὶ Ρωσίας ὅπως προβῆ, εὐθύς ὡς θὰ λάβωσιν ἀπόφασιν τινα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, εἰς τὴν ὑπογραφήν τῶν διὰ τὰς ἐνδιαφερομένας Κυβερνήσεις προοριζομένων ἀντιτύπων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαρτίου 1917.

Ἀντισχέδιον Συμφωνίας.

Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Γαλλίας, Μ. Βρετανίας καὶ Ἑλλάδος ἀπεφάσισαν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τῆς διακοινώσεως τῆς διαβιβασθείσης τὴν 31 Δεκεμβρίου 1916 ν. ἡ. παρὰ τῶν Ἑγγυητριῶν Δυνάμεων τὸν καταρτισμὸν Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῷ σκοπῷ παροχῆς ἀποζημιώσεων εἰς τοὺς ἀδίκως παθόντας συνεπείᾳ τῶν γεγονότων τῆς 1ης καὶ 2ας Δεκεμβρίου καὶ τῶν ἀκολούθων ἡμερῶν.

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει ἀποτελεσθῆ ἀπὸ ἓνα ἀντιπρόσωπον ἐξ ἑκάστης ἐκ τῶν τριῶν ὑπογραψασῶν τὴν παροῦσαν συμφωνίαν Κυβερνήσεων.

Ἐπὶ τούτῳ διωρίσθησαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημο-

κρατίας ὁ κύριος Ristellhueber, Πρόξενος τῆς Γαλλίας. Παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Βρετανικῆς Μεγαλειότητος ὁ κύριος Thorne, δικαστῆς παρὰ τῷ Μικτῷ Δικαστηρίῳ τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος ὁ κ. Γσιτσεκλής, πρῶτην δικαστῆς καὶ δικηγόρος παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ δεόν νὰ συνεδριάσῃ τὸ πρῶτον τῆ 1917 ν.ῆ. καὶ ἀποπερατώσῃ τὰς ἐργασίας της ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον.

3. Θέλει διορίσῃ ἓνα γραμματέα ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ 1500 δραχμῶν καὶ ἓνα διερμηνέα ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ 1000 δραχμῶν.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν αἰτήσεων ἀποζημιώσεων διὰ τὰς προκυφάσας καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ζημίας, συνεπεῖα τῶν γεγονότων τῆς 1ης καὶ 2ας Δεκεμβρίου ν. ῆ. καὶ τῶν ἀκολουθῶν ἡμερῶν εἴτε τὰς ζημίας ταύτας ὑπέστησαν ὑπήκοοι Ἑλληνες εἴτε ἀλλοδαποί.

Σημείωσις. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔχει τὴν τιμὴν νὰ παρατηρήσῃ ὅτι καθ' ὅλας τὰς παρεμφερεῖς περιπτώσεις αἱ ἔμμεσοι ζημίαι ἀποκλείονται (ἴδε Calvin III παράγραφος 175ῶ καὶ ἰδίως τὰς Αἰγυπτιακὰς ἀποζημιώσεις. Ἴδε ὡσαύτως ἀποφάσεις τοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου. Ἐπετηρὶς ἔτους 1900 σελὶς 254). Ἐκ τοῦ λόγου τούτου νομίζει ὅτι ἡ ῥητὴ μνεῖα περὶ ἐμμέσων ἀποζημιώσεων δεόν νὰ παραλειφθῇ, τῆς Ἐπιτροπῆς ἐχούσης πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ ἐκτιμᾷ τὰς ἰδιαιτέρας περιπτώσεις καὶ νὰ ἐφαρμόζῃ ἀνάλογα προηγούμενα συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει κρίνει τὰς ἀπαιτήσεις κατὰ τὴν ἀξίαν τῶν προσαγομένων ἀποδείξεων καὶ τὰς Ἀρχὰς τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου ἢ τὴν ἀκολουθουμένην πρακτικὴν καὶ τὴν νομολογίαν τὴν καθορισθεῖσαν παρὰ δικαστηρίων ἀναλόγων τῶν μάλιστα ἐχόντων κῶρος καὶ αὐθεντίαν, θέλει δ' ἐκδίδει τὰς ἀποφάσεις της τὰς τε προδικαστικὰς καὶ τὰς ὀριστικὰς κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἐν ἐκάστη ὀριστικῇ ἀποφάσει ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει ἐκθέτη συντόμως τὰ γεγονότα καὶ τὰ δικαιολογητικὰ τῆς ἀπαιτήσεως, τοὺς πρὸς ὑποστήριξιν προσαγομένους λόγους ἢ τὰς ἀντιρρήσεις καὶ τὰς Ἀρχὰς τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου, ἐφ' ὧν στηρίζονται αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ διατυποῦνται ἐγγράφως καὶ θὰ ὑπογράφωνται παρὰ πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς θὰ περιβάλλωνται δὲ ὑπὸ τοῦ γραμματέως αὐτῆς διὰ τοῦ ἐπισήμου τύπου.

Τὰ πρωτότυπα θέλουσι παραμένῃ μετὰ τῶν οἰκείων φακέλλων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος ἐπόθεν θέλουσι χορηγηθῆσαι ἀντίγραφα κεκυρωμένα εἰς τὰ ἐνδιαφερόμενα μέλη, τὰ ὅποια ἤθελον ὑποβάλλει ἐπὶ τούτῳ αἴτησιν.

Τὸ δικαστήριον θὰ τηρῆ ἰδιαίτερον βιβλίον ἐν ᾧ θὰ καταχωρίζωνται ἡ γενομένη διαδικασία, αἱ ἀξιώσεις τῶν αἰτούντων καὶ αἱ ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις.

Σημείωσις. Ἡ Β. Κυβέρνησις ἔχει τὴν τιμὴν νὰ προτείνῃ τὴν τελείαν ἀντικατάστασιν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ σχεδίου διὰ τοῦ ὡς ἀνωτέρω ἄρθρου, τὸ ὁποῖον γενικῶς εἶναι παραδεδεγμένον ἐν ὅλαις ταῖς συμβάσεσι τοῦ εἴδους τούτου, ἰδίᾳ δὲ ἐν ταῖς συναφθείσαις μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Μ. Βρετανίας καὶ ἄλλων Κρατῶν καὶ ἀποτελεῖ ὅρον καθιερωμένον ἐν τῷ θέματι (V) :

α) ἐν τῇ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Χιλῆς συμβάσει τῆς 19 Ὀκτωβρίου 1894, δι' ἧς συνιστᾶται διαιτητικὸν δικαστήριον πρὸς διακανονισμόν τῶν ὑπὸ τῶν ἐν Χιλῇ διαμενόντων Γάλλων διατυπωθεισῶν ἀπαιτήσεων λόγῳ τῶν ζημιῶν, αἵτινες προέκυψαν ἐκ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου.

β) ἐν τῇ συμβάσει τῆς 26 Σεπτεμβρίου 1893 ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου μεταξὺ τῆς Μ. Βρετανίας καὶ τῆς Χιλῆς.

γ) ἐν τῇ συμβάσει τῆς 2 Νοεμβρίου 1892 μεταξὺ Γαλλίας καὶ Χιλῆς πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν ζημιῶν τῶν προξενηθεισῶν εἰς τοὺς Γάλλους συνέπειά τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν Χιλιανῶν στρατευμάτων διαρκοῦντος τοῦ πολέμου.

δ) ἐν τῇ Συμβάσει τῆς 15 Ἰανουαρίου 1880 μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς τῇ σχετικῇ πρὸς τὸν διακανονισμόν ἀπαιτήσεων τινῶν διὰ ζημίας πολέμου.

Ἐτέρωθεν ἡ Β. Κυβέρνησις θὰ εἶχε νὰ παρατηρήσῃ ὅτι καὶ διὰ τὸ κῦρος τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἐπικρίσεως, πάντοτε ἀδίκου, ἤθελεν εἶσθαι ἀπολύτως ἀναγκαῖον ὅπως αἱ ἀποφάσεις ὧσιν ἠτιολογημέναι κατὰ τὸν ἐνδεικνύμενον τρόπον ἐν τῷ ὡς ἀνωτέρω ἄρθρῳ.

6. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ προβαίῃ ἀπ' εὐθείας εἰς ἀνακρίσεις, ἐν γένει δὲ νὰ συλλέγῃ πάσας τὰς μαρτυρίας ὧν ἤθελεν ἔχει ἀνάγκην χωρὶς νὰ προστρέχῃ εἰς τὴν μεσολάβησιν τῶν ἐγχωρίων δικαστηρίων.

Θὰ δύναται ἐπίσης νὰ ὀρκίσῃ καθ' οὓς ὅρους αὕτη θὰ εἶναι ἐλευθέρα νὰ ὀρίσῃ καὶ ὅπως συμπληρώσῃ τὰς προσαχθείσας ἀποδείξεις πρὸς ὑποστήριξιν ἐκάστης ἀπαιτήσεως. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ Εἰσαγγελικὴ Ἀρχὴ θέλει καλεῖ ἐνώπιον αὐτῆς πάντα μάρτυρα, οὗτινος τὴν παρουσίαν θέλει κρίνει ἀναγκαίαν. Οἱ μετὰ πρόσκλησιν ἀπολειπόμενοι μάρτυρες θὰ τιμωρῶνται διὰ τῶν ποινῶν τοῦ κοινοῦ δικαίου.

Οἱ μάρτυρες θέλουσι καταθέτει ἐνόρκως.

Ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ἤθελε ζητήσῃ τοῦτο ἢ Ἐπιτροπή, οὐδείς ἐκ τῶν αἰτούντων ἢ δηλούντων θέλει καταδιώκεσθαι ἢ ἐνοχλησθαι λόγῳ τῶν προφορικῶν ἢ ἐγγράφων δηλώσεών του, τῶν γενομένων ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς.

Σημείωσις. Ἡ Β. Κυβέρνησις ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν Κυβερνήσεων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Μ. Βρετανίας ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ἣτις παρίσταται πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀληθείας, ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ὑποχρεοῦνται οἱ μάρτυρες νὰ ὁρκίζονται κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ κοινοῦ δικαίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ὑπάρχωσι κατὰ τῆς ψευδομαρτυρίας αἱ ἐγγυήσεις τοῦ κοινοῦ δικαίου αἱ ἐν ἰσχύϊ παρ' ὅλαις ταῖς πεπολιτισμέναις χώραις. Ἐπὶ πλέον ἢ ἐγγυήσις αὕτη τυγχάνει ὠφέλιμος δι' ὅλα τὰ μέρη, δεδομένου ὅτι ἐκατέρωθεν θέλει γίνεαι χρῆσις τῆς ἐμιαρτύρου ἀποδείξεως, ἣτις σχεδὸν θέλει εἶσθαι τὸ μόνον ἀποδεικτικὸν μέσον.

7. Ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει ὀρίσει μόνη τὴν τηρητέαν διαδικασίαν. Ἐν τούτοις προθεσμίᾳ ἐπαρκῆς θέλει πάντοτε χορηγεῖται εἰς τὰ διάδικα μέρη, τὸ μὲν ἵνα λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν ἀπαιτήσεων καὶ προπαρασκευάζωσι τὰ μέσα τῆς ὑπερασπίσεως, τὸ δὲ ἵνα συντάσσωσι τὰ σχετικὰ ὑπομνήματα καὶ παρουσιάζωσι τὰ μέσα τῆς ἀποδείξεως καὶ ἀνταποδείξεως. Αἱ συζητήσεις διεξαχθῆσονται γαλλιστί, ἐν τῇ αὐτῇ δὲ γλώσσῃ θέλουσι συντάσσασθαι καὶ τὰ πρακτικά.

8. Αἱ ἀποφάσεις θὰ λαμβάνωνται κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ θὰ εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Ἐκαστον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς δισταμένον θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ αἰτιολογῇ τὴν γνώμην του.

9. (Νὰ διαγραφῇ).

Σημείωσις. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔχει τὴν τιμὴν νὰ παρατηρήσῃ ὅτι τὸ ἄρθρον 9 τοῦ σχεδίου δὲν ἔχει οὐδεμίαν σχέσιν πρὸς τὴν ἀναληφθεῖσαν ὑποχρέωσιν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀδίκως παθόντων. Ἴσως ἐκ παρεξηγήσεως κατεχωρίσθη τὸ ἄρθρον τοῦτο εἰς τὸ πρὸς σχέδιον, καθ' ὅσον εἶναι τελειῶς ξένον πρὸς τὰς χορηγητέας ἀποζημιώσεις. Συνεπῶς θὰ ἔδει νὰ διαγραφῇ, καθ' ὅσον τυγχάνει ὅλως ξένον πρὸς τὰς ἀναληφθείσας ὑποχρεώσεις παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μετὰ τοῦ ἀντικειμένου καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς παρουσίας συμφωνίας.

9. Ἡ εἰς ἀκέραιον πληρωμὴ τῶν χορηγητέων ἀποζημιώσεων θὰ πραγματοποιηθῇ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς δραχμὰς χρυσοῦς ἐν διαστήματι δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Αἱ πληρωμαὶ θέλουσι γίνεαι εἰς ἕκαστον ἐνδιαφερόμενον μέσῳ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, ἢ τῆς Ἴονικῆς ἐπὶ τῇ προ-

σαγωγῆ γραμματίων, ἐπὶ τῆς μιᾶς τῶν τριῶν τούτων Τραπεζῶν, ἐκδιδομένων παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνευ ἄλλης διατυπώσεως.

10. Διὰ τὴν ἐρμηνείαν τῆς παρούσης πράξεως, ἐν περιπτώσει διαφωνίας, δύναται ἕκαστον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν ὑπογραφασῶν Κυβερνήσεων. Διὰ πᾶν ὅ,τι δὲν προβλέπεται παρὰ τῆς παρούσης συμφωνίας, αἱ διατάξεις τῆς ἐν Χάγγῃ, τῇ 18 Οκτωβρίου 1907, συναφθείσης συμβάσεως διὰ τὸν εἰρηνικὸν κανονισμὸν τῶν διεθνῶν διαφορῶν θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ διὰ τὰς ἐργασίας τῆς Ἐπιτροπῆς.

11. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α.Μ. θέλει ἀναλάβει τὰς ἀναγκαίας δαπάνας διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ὁποίας θὰ θέσῃ οἶκημα κατάλληλον.

Ἄριθ. 13.

ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

τῶν Πρεσβευτῶν τῆς Γαλλίας, Μ. Βρετανίας καὶ Ρωσσίας
πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Αἱ Πρεσβεῖαι τῆς Γαλλίας, Μ. Βρετανίας καὶ Ρωσσίας ἔχουσι τὴν τιμὴν ν' ἀναγγείλωσι τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Β. Ὑπουργεῖῳ τὴν λήψιν τοῦ ἀντισχεδίου συμφωνίας περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς μικτῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ ὁποῖον εὐηρεστήθη νὰ διαβιβάσῃ αὐταῖς τῇ 2 τοῦ μηνὸς τούτου.

Αἱ παρατηρήσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐφείλχυσαν ἅπασαν τὴν προσοχὴν τῶν Συμμάχων Πρεσβειῶν, αἵτινες ἐξήτασαν ταύτας μετὰ τῆς μεγαλειτέρας φροντίδος. Ἡ μελέτη αὕτη ἤγαγε ταύτας εἰς τὸ νὰ ἐπιφέρωσι τροποποιήσεις τινὰς εἰς τὸ ἀρχικόν των σχέδιον, ὧν τὴν ἀξίαν ἐλπίζουσιν ὅτι θέλει ἐκτιμῆσαι ἡ Βασιλικὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις. Ἄλλ' ἐθεώρησαν καθήκον ἐπίσης ὅπως ἐν τῇ ὁλότῃ διατηρήσωσι τὰς ἀρχάς, αἵτινες διετυπώθησαν κατόπιν ὠρίμου σκέψεως, καὶ αἵτινες ἄλλως ἔτυχον τῆς πλήρους ἤδη ἐγκρίσεως τῶν Κυβερνήσεων ἑκάστης αὐτῶν.

Ὁ πρόλογος καὶ τὰ τρία πρῶτα ἄρθρα οὐδεμίαν εὐτυχῶς προὐκάλεσαν ἀντίρρησην.

α) Διὰ τὸ ἄρθρον 1 τούναντίον ἡ Ἑλληνικὴ Β. Κυβέρνησις φαίνεται

ὅτι θεωρεῖ περιττὸν ν' ἀναγραφῆ ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιδικάσῃ ἀποζημιώσεις διὰ τὰς ἀμέσους καὶ ἑμμέσους ζημίας, αἵτινες προέκυψαν συνεπείᾳ τῶν γεγονότων τῆς 1ης καὶ 2ας παρελθόντος Δεκεμβρίου· ν. ἡ. καὶ τῶν ἐπομένων ἡμερῶν. Αἱ Συμμαχικαὶ Πρεσβεῖαι λυποῦνται μὴ δυνάμεναι νὰ συμμερισθῶσι τὴν ἀποψιν ταύτην.

Θεωροῦσι καθήκον αὐτῶν νὰ παρατηρήσωσιν ὅτι τὸ κείμενον τοῦ Calvo (τόμος III παράγραφος 1755), ἀναφερόμενον πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀπόψεως τῆς Ἑλληνικῆς Β. Κυβερνήσεως, ἔχει σχέσιν πρὸς τὰς ἐν Αἰγύπτῳ ἀποζημιώσεις διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ὁποίων αἱ ἑμμεσοὶ ζημίαι εἶχον ἀκριβῶς ἀποκλεισθῆ κατὰ τρόπον κατηγορηματικόν.

Τίς ἡ ἀνάγκη τοῦ ρητοῦ τούτου ἀποκλείσμου, ἂν νομολογία εἶχε καθιερωθῆ ἐν τῇ ἐννοίᾳ ὅτι αἱ ἑμμεσοὶ ζημίαι οὐδέποτε χορηγοῦσι δικαίωμα εἰς ἀποζημιώσιν, ὡς φαίνεται ὑποστηρίζουσα ἡ Β. Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου, (ἐπετηρὶς τοῦ 1900 σελὶς 254) ματαιῶς ἠθέληεν ἀναζητήσῃ τις νὰ εὔρη ἐν αὐταῖς ἐπιχείρημα δυνάμενον νὰ καταστήσῃ πιθανὸν ὅτι οἱ διαπρεπεῖς νομοδιδάσκαλοι, οἱ παραδεχθέντες αὐτάς, ἐξέφερον γνώμην περὶ ἀποκλείσμου τῶν ἑμμέσων ζημιῶν ἐν περιπτώσει ἐκτιμήσεως ζημιῶν.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως αἱ Συμμαχικαὶ Πρεσβεῖαι ἐπιμένουσι ῥητῶς ὅπως τηρηθῆ τὸ κείμενον εἶον προβλέπεται παρὰ τῶν Κυβερνήσεων αὐτῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 4 αἱ Συμμαχικαὶ Πρεσβεῖαι ἔχουσι τὴν τιμὴν νὰ προτείνωσι τὴν προσθήκην τῆς ἀκολουθοῦσας ῥήτρας:

Αἱ ἀπαιτήσεις τῶν Διπλωματικῶν Ἀντιπροσώπων καὶ τῶν ἐμμίσθων Προξένων ὡς καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ τῶν τριῶν Προστατίδων Δυνάμεων καὶ τῶν Δυνάμεων τῶν μετ' αὐτῶν συνησπισμένων δὲν θέλουσιν ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ θέλουσι διαβιβασθῆ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

β) Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον 5 τροποποιήσεις σημαντικαὶ προτείνονται παρὰ τῆς Β. Κυβερνήσεως, ἐπικαλουμένης τὸ προηγούμενον τῆς συμβάσεως τῆς ὑπογραφείσης τὴν 19 Ὀκτωβρίου 1894 μεταξὺ Γαλλίας καὶ Χιλῆς εἰς ἀνάλογον περίπτωσιν.

Αἱ Συμμαχικαὶ Πρεσβεῖαι ἐφελκῶσιν τὴν προσοχὴν τῆς Β. Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ παρ' αὐτῶν προτεινόμενον κείμενον ἐμπνέεται ὑπὸ προηγούμενου κατὰ πολὺ πλεον προσφάτου. Πρόκειται περὶ τῆς συμφωνίας τῆς ἐπελθούσης τῇ 7ῃ Μαΐου 1903 μεταξὺ Μ. Βρετανίας καὶ Βενεζουέλας, ἣτις κηρύσσει ὅτι «οἱ πληρεξούσιοι, καὶ,

έν περιπτώσει διαφωνίας, ὁ ἐπιδιαιτητής, θὰ ἀποφασίζωσιν ἐπὶ ὄλων τῶν ἀπαιτήσεων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀπολύτου εὐθιδικίας, χωρὶς νὰ λαμβάνωσιν ὑπ' ὄψει ἐνστάσεις τεχνικοῦ χαρακτῆρος ἢ διατάξεις τῆς ἐγγωρίου νομοθεσίας».

Ἐν τούτοις ὅπως τὸ ζήτημα λήξῃ, ἀνευ νέας βραδύτητος, αἱ Συμμαχικαὶ Πρεσβεῖαι δηλοῦσιν ὅτι εἶναι διατεθειμέναι νὰ τροποποιήσωσι τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου ὡς ἀκολουθῶς: «Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ δικάζῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀπολύτου εὐθιδικίας, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὰς τε νομικὰς καὶ τὰς πραγματικὰς ἀπόψεις, ἀλλὰ χωρὶς νὰ δεσμεύηται παρ' οὐδεμιᾶς νομοθεσίας.»

Ἀφ' ἑτέρου ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ἡ Β. Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἐπιβληθῇ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἢ ὑποχρέωσις νὰ αἰτιολογῇ ἐκάστην τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων προηγουμένων ἄτινα ἐπικαλεῖται πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ αἰτήματος τούτου ἀναφέρεται καὶ ἡ μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῇ 15 Ἰανουαρίου 1880, συναφθεῖσα σύμβασις. Ἀλλὰ καὶ μὴ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ βον ἄρθρον τῆς συμβάσεως ταύτης, τὸ ὁποῖον κανονίζει τὸ ζήτημα, δὲν διατυποῖ οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν τοῦ εἴδους τούτου, ἢ ἐκφρασθεῖσα ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τῶν ἀντιπροσώπων γνώμη διετυπώθη σαφέστατα ὑπὸ ἔννοιαν ἀντίθετον προκειμένου περὶ εἰδικῆς τινος περιπτώσεως (Etienne Derbec κατὰ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν. Ἐπιτροπὴ Γαλλο-Ἀμερικανικὴ ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων 1880—1884, Ἐπίσημος Ἐκθεσις τοῦ Δικηγόρου τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν, σελὶς 153). Ἡ γνώμη αὕτη ἔχει ἐκφρασθῆ κατὰ τοιοῦτον κατηγορηματικὸν καὶ ὀρθὸν τρόπον, ὥστε δέον νὰ ἀναδημοσιευθῇ ἐπὶ λέξει: «Αἱ Διεθνεῖς Ἐπιτροπαὶ δὲν συνηθίζουσι νὰ αἰτιολογῶσι τὰς ἀποφάσεις των, ἐκτὸς ὅταν αὗται ἐδράζονται ἐπὶ νομικῆς τινος ἀρχῆς, τὴν ὁποῖαν οἱ ἀντιπρόσωποι νομίζουσιν ὅτι δέον νὰ καταστήσωσι γνωστὴν. Αἱ πλεῖστα τῶν εἰς αὐτὰς ὑποβαλλομένων περιπτώσεων ἀφορῶσιν εἰς πραγματικὰ μόνον ζητήματα, διὰ τὰ ὁποῖα οἱ ἀντιπρόσωποι ἐξετάζουσι τὰς ἀποδείξεις, λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν τὰς περιστάσεις καὶ ἀποφασίζουσι κατόπιν ἐπὶ τῆς ἀπαιτήσεως.

Ἐπιφυλάσσομεν δι' ἡμᾶς κατὰ τὸν πλέον εὐρύτερον τρόπον τὸ ἐνασκούμενον παρ' ὄλων τῶν διεθνῶν ἐπιτροπῶν δικαίωμα, ὅπως ἀποφασίσωμεν ἂν ὀφείλωμεν ἢ οὐ νὰ αἰτιολογῶμεν τὰς ἀποφάσεις μας, καὶ ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ δικαιώματος τούτου θὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει ὅ,τι ὀφείλεται εἰς τὰς Κυβερνήσεις, εἰς τοὺς αἰτουμένους καὶ εἰς τὴν καλὴν λειτουργίαν τῆς Ἐπιτροπῆς».

Δέον νὰ προστεθῇ ὅτι ἐν τῇ πράξει τοιαύτη ὑποχρέωσις δὲν ἐπεβλήθη

οὔτε εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων τῆς Ἀλεξανδρείας Ἐπιτροπὴν, οὔτε εἰς τὴν Γαλλο-Βενεζουελικὴν τοιαύτην τοῦ 1903, οὔτε εἰς τὴν τῆς Καζαπλάνκας τοῦ 1908. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἄλλως θὰ ἔχη, ἐννοεῖται, τὸ ἐκλεκτικὸν δικαίωμα νὰ αἰτιολογῇ τὰς ἀποφάσεις της, ὅταν θὰ θεωρῇ τοῦτο ὠφέλιμον, ἀλλ' ἤθελεν εἶσθαι ἄσκοπον νὰ ἐπιβληθῇ αὐτῇ ἡ ὑποχρέωσις αὕτη.

Αἱ Συμμαχικαὶ Πρεσβεῖαι φρονοῦσιν ὅτι δεόν ν' ἀποκρούσωσιν ἐπίσης τὴν εἰσῆγησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, προτεινούσης τὴν προσθήκην εἰς τὸ ἄρθρον 8 τῆς ἐξῆς φράσεως: «Ἐκαστον μειοψηφοῦν μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ αἰτιολογῇ τὴν γνώμην αὐτοῦ».

Θὰ ἦτο πράγματι ἀπαράδεκτον νὰ ἔχη ὁ ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων διυστάμενος μέσον πλάγιον ἵνα ἀναγκάσῃ τοὺς συναδέλφους αὐτοῦ νὰ ἐκθέτωσιν, ἐκόντες ἄκοντες, τὴν αἰτιολογίαν τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν. Ἡ διαγραφὴ αὕτη δὲν συνεπάγεται ὅτι ὁ μειοψηφῶν ἀντιπρόσωπος θὰ στερῆται τοῦ δικαιώματος νὰ καταστήσῃ ἐλευθέρως γνωστὴν τὴν γνώμην αὐτοῦ, ἥτις θ' ἀναγράφεται πάντοτε ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς συνεδριάσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς τελευταίας γραμμὰς τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀντισχεδίου, αὗται, ὡς πραγματευόμεναι ζητήματα διεδικασίας, θὰ ἀναγραφῶσιν ἐν τῷ κανονισμῷ περὶ ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

γ') Ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 μετὰ τὰς λέξεις «αὕτη», (ἡ Ἐπιτροπὴ) «θὰ δύναται ἐπίσης νὰ ὀρκίζῃ ὑφ' οὗς ὅρους θὰ εἶναι ἐλευθέρα νὰ καθορίσῃ», ἡ Β. Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις προτείνει τὴν προσθήκην: «καὶ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν προσαχθεισῶν ἀποδείξεων πρὸς ὑποστήριξιν ἐκάστης ἀπαιτήσεως». Ἡ προσθήκη αὕτη φαίνεται δεικνύουσα, ὅτι, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν θὰ ὀφείλε νὰ ἐπιβάλλῃ ὄρκον παρὰ καθ' ἣν περίπτωσιν θὰ ὑπῆρχεν ἤδη ἀρχὴ ἀποδείξεως. Θὰ ἦτο ἐν τούτοις λίαν ἐπικίνδυνον νὰ στερήσωμεν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἀποδεικτικοῦ μέσου, ὅπερ παρέχει ὁ ὄρκος. Ἀκριβῶς δὲ ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι λαμβάνει ὅλως ἰδιαιτέραν ἀξίαν καὶ κύρος, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ περιβάλληται πάντοτε χαρακτηριστικῶς ἀποφασιστικόν. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν, αἱ Συμμαχικαὶ Πρεσβεῖαι φρονοῦσιν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δεόν νὰ δύναται πάντοτε νὰ προσφεύγῃ εἰς τὸν ὄρκον, ἐφ' ὅσον θεωρῇ τοῦτο ὠφέλιμον, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ δεσμεύηται ὑπ' αὐτοῦ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις προτείνει ἐπίσης εἰδικῶς νὰ καθορισθῇ ὅτι «οἱ μάρτυρες θέλουσι καταθέτει ἐν ὀρκῶς». Ἐὰν αἱ Συμμαχικαὶ Δυνάμεις φρονέωσιν ὅτι δύναται νὰ γίνῃ χρῆσις εὐρέως τοῦ ὄρκου, ἀντιθέτως νομίζουσιν ὅτι θὰ ἦτο ἀπερίσκεπτον νὰ ἐπιβάλλωσιν αὐτὸν εἰς ὅλους.

Ἐν Ἑλλάδι, ὡς καὶ εἰς τὰς πλείστας τῶν νομοθεσιῶν τῆς ἡπειρω-

τικῆς Εὐρώπης ὁ ὄρκος θεωρεῖται ἀποδεικτικὸν μέσον ἐξαιρετικόν, εἰς τὰς πολιτικὰς τοῦλάχιστον ὑποθέσεις. Τὸ προστρέχειν πάντοτε εἰς τὸν ὄρκον θὰ συνεπήγετο τὸν κίνδυνον τοῦ ν' ἀπολέσῃ τὴν ἀποτελεσματικότητα αὐτοῦ, χαλαρουμένου ἀκριβῶς διὰ τῆς συχνότητος τοῦ σεβασμοῦ ὃν δέον νὰ ἐμπνέῃ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀρθροῦ 6 «ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ἤθελε τοῦτο ζητηθῆ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, οὐδεὶς αἰτῶν ἀποζημιώσιν, δηλῶν ἢ μάρτυς, θέλει καταδιωχθῆ οὐδὲ ἐνοχληθῆ λόγῳ τῶν δηλώσεων ἢ καταθέσεων, προφορικῶν ἢ ἐγγράφων, τῶν γενομένων παρὰ τούτου ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς», ἢ Ἐλληνικῆ Κυβέρνησις προτείνει νὰ ἐξαλειφθῶσιν αἱ λέξεις «μάρτυρες» καὶ «καταθέσεις» ἐν τῇ προθέσει, φαίνεται, νὰ καταδιώκῃ ἄνευ αἰτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τὰ πρόσωπα, ἃ θὰ ἐθεώρει ὅτι κατέστησαν ἐνοχὰ ψευδομαρτυρίας ἐνώπιον αὐτῆς. Ἐν τούτοις αὐτῇ αὕτη ἢ Ἐπιτροπὴ εἶναι ἀναντιρρήτως ὁ καλλίτερος κριτῆς τῆς σκοπίμου ἀνακριβείας τῶν μαρτυριῶν, αἵτινες θὰ γίνωσι παρ' αὐτῇ. Αὕτη δὲν θὰ λείψῃ ἐν ἀνάγκῃ νὰ ὑποδείξῃ τοὺς ἐνόχους εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς.

δ') Εἰς τὸ ἀρθρον 7 (ἢ Ἐπιτροπὴ θὰ καθορίσῃ μόνῃ τὴν τηρητέαν διαδικασίαν) διατάξεις τινὲς προτείνονται ἐπὶ σκοπῷ καθορισμοῦ τῆς διαδικασίας ταύτης.

Ἄλλ' ὡς ἐρρήθη ἀνωτέρω, ἐν ἀναλόγῳ περιπτώσει, αἱ Συμμαχικαὶ Πρεσβεῖαι φρονοῦσιν ὅτι αἱ τῆς κατηγορίας ταύτης διατάξεις δέον νὰ ἀφεθῶσι διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς διαδικασίας, ὃν θὰ συντάξῃ μόνῃ ἢ Ἐπιτροπῇ.

ε') Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐν τῷ ἀρθρ. 8 παρατηρουμένην διαφωνίαν κειμένου, αὕτη ἐξητάσθη ἤδη ἐν τῷ κεφαλαίῳ περὶ ὑποχρεώσεως πρὸς αἰτιολογίαν τῶν ἀποφάσεων.

ς') Ἡ Β. Ἐλληνικῆ Κυβέρνησις προτείνει νὰ διαγραφῇ ἐξ ὀλοκλήρου τὸ ἀρθρον 9 τοῦ προσχεδίου συμφωνίας, οὗτινος αἱ διατάξεις οὐδεμίαν ἔχουσι κατὰ τὴν γνώμην αὐτῆς σχέσιν πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν τὴν ἀναληφθεῖσαν παρ' αὐτῆς ὅπως ἀποζημιώσῃ τοὺς ἀδίκως παθόντας συνεπεία τῶν γεγονότων τῆς 1ης καὶ 2ας παρελθόντος Δεκεμβρίου ν. ἢ. καὶ τῶν ἐπομένων ἡμερῶν.

Ἐν τούτοις φαίνεται ὅτι διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τῆς Δικαιοσύνης ἐν Ἑλλάδι καὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς νόμους εἶναι πολὺ σπουδαιότερον διὰ τὴν Ἐλληνικὴν Κυβέρνησιν ἢ διὰ τὰς Προστατίδας Δυνάμεις, ὅπως ἄτομα καταστάντα ἐνοχὰ πλημμελημάτων ἢ κακουργημάτων μὴ δύνανται νὰ ἀπολαύωσι σκανδαλώδους ἀτιμωρησίας. Καταγγελία ἐν ἀνάγκῃ αὐτῶν εἰς τὰ δικαστήρια, τοῦτο θὰ ἦτο ἢ ἐπίστεψις τοῦ ἔργου ὑψίστης δικαιοσύνης, τὸ ὁποῖον ἢ Ἐπιτροπὴ κέκληται νὰ ἐκπληρώσῃ. Ἄλλως εἰς τὰ τοῦ κοινοῦ δικαίου δικαστήρια θ' ἀνῆκε φυσικῶ τῷ λόγῳ ἢ ὑποχρέωσις ν' ἀποφανθῶσιν ἐπὶ τῶν θεμάτων, ἅτινα θὰ παρεπέμποντο εἰς

αυτά, εἰς τρόπον ὥστε τοιαύτη τις διάταξις ἔχει τι τὸ λίαν κανονικόν. Θὰ ἠδύνατο δὲ νὰ διατυπωθῆ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

«Ἄρθρον 9. Ἐάν, κατὰ τὴν πορείαν τῶν ἐνεργουμένων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνακρίσεων ἀνακαλυφθῶσι σοβαραὶ ἐνδείξεις περὶ πλημμελημάτων ἢ κακουργημάτων εἰσέτι μὴ κολασθέντων, οἱ ἀντιπρόσωποι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ὑποδείξωσι πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τοὺς εἰκαζομένους δράστας, αὕτη δ' ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπιληφθῆ τῆς καταδίωξεως καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ τιμωρήσῃ τοὺτους».

ζ') Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ σχεδίου, αἱ Συμμαχικαὶ Πρεσβεῖαι δὲν ἔχουσι οὐδεμίαν ἀντίρρησην νὰ παραδεχθῶσιν ὅπως αἱ ἀποζημιώσεις πληρώνονται μέσῳ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὑπὸ τὴν αὐτὴν ιδιότητα, ὑφ' ἣν καὶ διὰ τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἴονικῆς.

η') Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀντισχεδίου εἶναι ἐντελῶς νέον. Ἡ πρώτη παράγραφος εἶναι συντεταγμένη ὡς ἑξῆς: «Διὰ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ παρόντος ἐγγράφου ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἕκαστον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ δύναται νὰ προσφεύγῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν ὑπογραψασῶν Κυβερνήσεων». Τοιαύτη τις διάταξις φαίνεται ἄνευ προηγουμένου ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν Ἐπιτροπῶν καθορισμοῦ ἀποζημιώσεων. Οὐδεμία νομοθεσία, ὡς φαίνεται, ἠδυνήθη νὰ δεχθῆ ὅτι ἐν μέλος τοῦ δικαστηρίου θὰ δύναται νὰ προσφεύγῃ εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν ἢ εἰς τὴν νομοθετικὴν τοιαύτην διὰ ζήτημα ἐρμηνείας νόμου.

Ἄλλ' αἱ Συμμαχικαὶ Πρεσβεῖαι δὲν ἀντλοῦσι τὴν κυριωτέραν ἀντίρρησην αὐτῶν ἐκ τοῦ γεγονότος τῆς ἐλλείψεως προηγουμένου. Καὶ ἀπὸ πρακτικῆς ἀπόψεως εἶναι ἀπαράδεκτον ὅπως εἰς ἀντιπρόσωπος δύναται κατ' ἀρέσκειαν νὰ ἐγείρῃ δυσχερείας περὶ τὴν ἐρμηνείαν, ἐξ ὧν θὰ διεκόπτοντο αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐπιτροπῆς. Συνεπῶς αἱ Συμμαχικαὶ Πρεσβεῖαι ἀποκρούουσι διάρρηδην τὴν παράγραφον ταύτην.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἰδίου ἁρθρου:

«Διὰ πᾶν ὅ,τι προβλέπεται ἐν τῇ παρούσῃ συμφωνίᾳ θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ, διὰ τὰς ἐργασίας τῆς Ἐπιτροπῆς, αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως τῆς Χάγης, τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1907, διὰ τὸν εἰρηνικὸν διακανονισμὸν τῶν διεθνῶν διαφορῶν», φαίνεται ὡσαύτως δυσκόλου ἐφαρμογῆς. Ἐν τῷ τίτλῳ Γ' τῆς προμνησθείσης συμβάσεως (τῶν ἀνακριτικῶν διεθνῶν Ἐπιτροπῶν) εὑρηνται ὄντως κανόνες τινές, οἵτινες ἐφαρμοζόμενοι θὰ συνετέλουν εἰς λίαν ἐπαισθητὴν ἐπιβράνδυσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ θὰ ἀπῆλθον ἐκτὸς τούτου αὐξήσιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν γραφείων.

Πρὸς τούτοις δέον νὰ σημειωθῆ ὅτι παρεμφερῆ διαδικασίαν δὲν ἠκολούθησεν ἢ ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων τῆς Καζαπλάνκας Ἐπιτροπῆ.

Ἐπὶ τοιούτους ἔρους αἱ Πρεσβεῖαι ὀφείλουσι ν' ἀπορρίψωσιν ὡσαύτως τὴν παράγραφον ταύτην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16)29 Μαΐου 1917.

Ἄριθ. 14.

ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΝ ὙΠΟΜΝΗΜΑ

ἐπιδοθὲν παρὰ τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰουλίου ν. ἡ. 1917.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, φρονεῖ ὅτι ἐπέστη ὁ χρόνος πρὸς ἐπανάληψιν τῆς ἐξετάσεως τῶν σχετικῶν ζητημάτων πρὸς τὴν λειτουργίαν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς συσταθείσης ἐπὶ σκοπῷ ἀποζημιώσεως τῶν θυμάτων τῶν ἐπιθέσεων τοῦ Δεκεμβρίου.

Ὅπως ποτ' ἂν ἦ, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ ἐνασχῆσει τῶν καθηκόντων του ὁ ἤδη Ἑλλην ἀντιπρόσωπος ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ, διορισθεὶς παρὰ τῆς πρώην Κυβερνήσεως.

Ἀφ' ἑτέρου ἢ διεθνοποιήσῃ τῆς Ἐπιτροπῆς ὑφ' οὗς ἔρους αὕτη εἶχεν ὀργανωθῆ, ἦτοι κατὰ τρόπον περιορίζοντα εἰς τὸ ἐλάχιστον τὰς ἀποπείρας κωλυσιεργίας τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων εἶχεν ὡς ἀφορμὴν τὴν δυσπιστίαν τὴν ὁποίαν ἐνέπνεε τὸ ἤδη ἐκλιπὸν καθεστῶς.

Ὁ Ὑπάτος Ἀρμοστής φρονεῖ ὅτι ἡ διάλυσις τῆς ὑπαρχούσης ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς ἤθελε προξενήσῃ παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ εὐάρεστον ἐντύπωσιν, νὰ ἀφεθῆ δὲ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει ἡ μέριμνα τῆς ἐνεργείας τῶν ἀνακρίσεων καὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν θυμάτων τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, ὅσον καὶ τῶν συμμάχων τοιούτων ἢ ἄλλων.

Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ κ. Βενιζέλος συνεμερίζετο τὴν γνώμην ταύτην, ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐνήργει ὅπως γίνῃ αὕτη ἀποδεκτὴ παρὰ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως καὶ μεταβιβασθῶσιν, ἐκ συμφῶ-

νου μετὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, τὰ δικαιώματα τῆς ἤδη ὑπαρχούσης Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπιτροπὴν, ἣτις θέλει ὀρισθῆ παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἣτις ὡς εἶνε ἐπόμενον δέον νὰ λειτουργήσῃ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὡς πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν.

Ὁ Ὑπατος Ἀρμοστής θὰ ἦτο ὑπόχρεως τῷ Προέδρῳ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐὰν εὐηρεστεῖτο νὰ ἐξετάσῃ ἐπειγόντως τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ γνωρίσῃ αὐτῷ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως ταύτης.

Ἄριθ. 15.

ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Ἐπιδοθὲν παρὰ τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
πρὸς τὸν κ. Clauss.

Ἄριθ. 4654

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3]16 Ἰουλίου 1917.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετὰ ἐξέτασιν τῆς ἀπόψεως τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ κ. Ribot ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν θυμάτων τῆς 18/1 Δεκεμβρίου, θεωρεῖ ὅτι ἡ διατήρησις τῆς μικτῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι προτιμητέα, ἀντικαθιστωμένου, ἐννοεῖται, τοῦ ἤδη Ἑλλήνος ἀντιπροσώπου δι' ἑτέρου, ἀπολαύοντος τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Κυβερνήσεως.

21

Ἄριθ. 16.

Ὁ Ὑποκόμης Castillon St. Victor, ἐπιτετραμμένος τῆς Γαλλίας,
πρὸς τὸν κ. Ν. Πολίτην, Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν.

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ὅτι ὁ κ. Fabry, μέλος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, ὤρισθη πρὸς ἐνάσκησιν καθηκόντων ἀντιπροσώπου τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως παρὰ τῇ Ἐξεταστικῇ Ἐπιτροπῇ πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν θυμάτων τῶν γεγονότων τοῦ Δεκεμβρίου 1916, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Ristelhueber. Ἐπιφορτίζων με νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὴν πληροφορίαν ταύτην, ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς τῆς Δημοκρατίας, προστίθησιν ὅτι ὁ κ. Fabry θὰ κατέλθῃ εἰς Ἑλλάδα ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον.

Εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε κτλ.

(ὑπογ.) CASTILLON St. VICTOR

Ἄριθ. 17.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς κ. Ν. Πολίτης
πρὸς τοὺς κ. κ. Ἐπιτετραμμένους τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Μ. Βρετανίας.

Ἄριθ. 4693

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14/27 Ἰουλίου 1917.

Κύριε Ἐπιτετραμμένε,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν Ὑμῶν ὅτι κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ 11/24 Ἰουλίου ὁ κ. Κ. Βασιλείου, κα-

δηγητής της Νομικής Σχολής, ώρίσθη ως αντιπρόσωπος της Β. Κυβερνήσεως παρά τη μικτή 'Εξεταστική 'Επιτροπή, της οποίας σκοπός είναι ή αποζημίωσις των θυμάτων των γεγονότων του Δεκεμβρίου 1916.

Ευαρεστηθήτε να δεχθήτε κτλ.

(ύπογ.) Ν. ΠΟΛΙΤΗΣ

'Αριθ. 18.

'Ο επί των 'Εξωτερικῶν 'Υπουργός κ. Ν. Πολίτης,
πρὸς τὸν 'Υποκόμητα Castillon St. Victor, 'Επιτετραμμένον τῆς Γαλλίας.

'Αριθ. 4651

'Εν 'Αθήναις τῇ 14|27 'Ιουλίου 1917.

Κύριε 'Επιτετραμμένε,

'Εχω τὴν τιμὴν ν' ἀναγγείλω Ὑμῖν τὴν λήψιν τοῦ ἀπὸ 7/20 'Ιουλίου ἐγγράφου τὸ ὁποῖον εὐηρεστήθητε νὰ μοὶ διαβιβάσητε ἵνα μὲ πληροφορήσητε ὅτι ὁ κ. Fabry, μέλος τοῦ 'Ακυρωτικοῦ, ώρίσθη ως αντιπρόσωπος τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως παρά τη 'Εξεταστικῇ 'Επιτροπῇ πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν θυμάτων τῶν γεγονότων τοῦ Δεκεμβρίου 1916.

Εὐχαριστῶν Ὑμᾶς διὰ τὴν φιλόφρονα ταύτην ἀνακοίνωσιν ἣν εὐηρεστήθητε νὰ μοὶ ποιήσητε, παρακαλῶ ὑμᾶς, ὅπως, εὐθὺς ὡς φθάσῃ ὁ κ. Fabry, λάβητε τὴν καλωσύνην νὰ μὲ εἰδοποιήσητε ἵνα προσκαλέσω τὸν κ. Βασιλείου νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετ' αὐτοῦ.

Εὐαρεστηθήτε κτλ.

(ύπογ.) Ν. ΠΟΛΙΤΗΣ

Ἄριθ. 19.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς κ. Ν. Πολίτης
πρὸς τοὺς κ. κ. Ἐπιτετραμμένους τῆς Γαλλίας καὶ Μ. Βρετανίας.

Ἄριθ. 5611

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5¹⁸ Αὐγούστου 1917.

Κύριε Ἐπιτετραμμένε,

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ ἀποστείλω ὑμῖν συνημμένως ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου τὸ ὁποῖον ἀπηύθυνα πρὸς τὰ μέλη τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, δι' οὗ καθιστῶ αὐτοῖς γνωστὴν τὴν ἀντίληψιν τῆς Β. Κυβερνήσεως καὶ παρακαλῶ ὅπως ἄρξωνται τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἐπισυνάπτω ὡδε ἀντίγραφον τοῦ κειμένου, τὸ ὁποῖον ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διεβίβασε πρὸ ὀλίγου τῇ Ἐπιτροπῇ παρακαλοῦσα αὐτὴν ὅπως θεωρήσῃ τοῦτο ὡς τὸν κανονισμὸν τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Ἐλπίζω, κ. Ἐπιτετραμμένε, ὅτι θέλετε εὐαρεστηθῆναι νὰ ἐνισχύσητε τὴν ἀποφιν ταύτην τῆς Β. Κυβερνήσεως παρὰ τῷ διορισθέντι ἀντιπροσώπῳ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὑμῶν καὶ παρακαλῶ ὑμᾶς, ὅπως δεχθῆτε κτλ.

(Ὑπογρ.) Ν. ΠΟΛΙΤΗΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5¹⁸ Αὐγούστου 1917.

Πρὸς τοὺς κ. κ. Fabry, μέλος τοῦ ἐν Παρισίοις Ἀκυρωτικοῦ,
Thorne, δικαστὴν τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μικτοῦ δικαστηρίου,
Βασιλείου, κοσμήτορα τῆς Νομικῆς Σχολῆς.

Ἡ ἐν τῷ ἀπὸ 18/31 Δεκεμβρίου 1916 τελεσιγράφῳ προβλεπομένη Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ συστηθῆ ὑπὸ τὸ πρῶν καθεστῶς. Μετὰ τὴν εἰς τὴν Ἀρχὴν ἀνοδὸν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, ὁ Ὑπατος Ἀρμοστής τῶν Προστατίδων Δυνάμεων ἐξέφρασε τὴν γνώμην, ὅτι θὰ ἦτο λίαν ἐπιτυχὲς ν' ἀφεθῆ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει ἡ μέριμνα τῆς συνεχίσεως τῶν ἀνακρίσεων καὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν θυμάτων, τῶν τε

Ἑλλήνων ὑπηκόων ὡς καὶ τῶν συμμάχων τοιούτων ἢ ἄλλων (Βοηθητικὸν Ὑπόμνημα ὑπὸ χρονολογίαν 6 Ἰουλίου 1917).

Οὐχ ἦττον ὁ κ. Βενιζέλος ἔκρινεν ὅτι ἦτο προτιμότερον νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον αὐτῆς ἢ ἤδη λειτουργοῦσα Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀντικαθιστάμενου ἐννοεῖται τοῦ ἤδη παρὰ τῆς πρῆγην Κυβερνήσεως ὀρισθέντος ἀντιπροσώπου δι' ἐτέρου τοιούτου, ἀπολαύοντος τῆς πλήρους ἐμπιστοσύνης τῆς νέας Κυβερνήσεως.

Οὕτως, καίπερ οὔσα προελεύσεως καὶ συνθέσεως διεθνoῦς, ἡ Ἐπιτροπὴ καθίσταται ἐν τῇ πραγματικότητι, διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῆς, ὄργανον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἣτις Κυβέρνησις εἶναι λίαν ὑπόχρεως πρὸς τὰς Δυτικὰς Δυνάμεις, αἵτινες εὐηρεστήθησαν νὰ θέσωσιν εἰς τὴν διάθεσίν τῆς δύο ἐκ τῶν καλλιτέρων καὶ διαπρεπεστέρων δικαστικῶν λειτουργῶν διὰ τὴν λεπτὴν ἐργασίαν τοῦ καθορισμοῦ τῶν ἀποζημιώσεων, τῶν χορηγηθησομένων εἰς τὰ θύματα τῆς καταστάσεως τῆς δημιουργηθείσης ἐκ τῶν γεγονότων τοῦ Δεκεμβρίου. Ἄλλ' ἢ οὕτω σχηματισθησομένη μικτὴ Ἐπιτροπὴ δὲν ἔχει εἰσέτι καταστατικόν.

Καθ' ἣν στιγμὴν συνετελέσθη ἡ πολιτικὴ μεταβολὴ ἢ ἐπελθοῦσα ἐν Ἑλλάδι δὲν εἶχεν ἐπέλθει μετὰξὺ τῶν Δυνάμεων καὶ τῆς πρῆγην Κυβερνήσεως συμφωνία ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνυποσχετικοῦ.

Εἰς τὸ ἀπὸ 15]28 Μαρτίου σχέδιον τῶν Δυνάμεων ἡ πρῆγην Κυβέρνησις ἀντέταξεν ἀντισχέδιον ὑπὸ χρονολογίαν 2 Μαΐου 1917. Αἱ Δυνάμεις εἶχον διατυπώσει νέας παρατηρήσεις (τὴν 16]29 Μαΐου 1917), εἰς ἃς οὐδεμίαν ἐδόθη ἀπάντησις.

Ἡ παροῦσα Κυβέρνησις υἱοθετεῖ κατ' ἀρχὴν τὴν ἐν τῷ σχεδίῳ ἐκφρασθεῖσαν ἄποψιν ὡς καὶ τὰς τελικὰς παρατηρήσεις τῶν Δυνάμεων καὶ, ἐξαιρέσει διατάξεων τινῶν, αἵτινες, συνεπεῖα τῆς ἐπελθούσης μεταβολῆς, οὐδένα πλέον λόγον ὑπάρξεως οὐδὲ ἐνδιαφέρον ἔχουσιν, ἀποδέχεται τοὺς ἐν αὐτῷ περιεχομένους κανόνας.

Τὸ συνημμένον κείμενον συνταχθὲν ἐπὶ τῆς βάσεως ταύτης ὑποδεικνύει τί θὰ ἦτο κατὰ τὴν σκέψιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τὸ συνυποσχετικὸν ἐὰν ἡ Ἐπιτροπὴ εἶχε διατηρήσῃ τὸν ἀρχικὸν χαρακτῆρα αὐτῆς.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις φρονεῖ ὅτι δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς καταστατικὸν καὶ ὡς κανονισμὸς τῆς παρούσης Ἐπιτροπῆς. Ὅθεν παρακαλεῖ τὰ μέλη ταύτης ὅπως εὐαρεστούμενα καταρτισθῶσι καὶ ἐπικυρώσωσι τὸ συνημμένον κείμενον ὡς τὸν κανονισμὸν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς. Πρὸς τοῦτοις ἐπιφυλάσσεται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν λίαν συντόμως Νομοσχέδιον, χορηγοῦν τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν νὰ καλῇ ἐνώπιον αὐτῆς μάρτυρας καὶ νὰ δέχεται τὰς ἐγόρκους αὐτῶν καταθέσεις.

Ἐλπίζω, Κύριε

ὅτι, χάρις εἰς τὸν ζῆλον, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα

καὶ εἰς τὴν ἀφροσίωσιν τῶν μελῶν αὐτῆς, ἢ Ἐπιτροπὴ θὰ δυνηθῆ ταχέως ν' ἀγάγη εἰς αἴσιον πέρας τὰς ὁποίας θέλει ἀρχίσει ἐργασίας.

Εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε, κ. τ. λ.

Ὁριστικὸν Σχέδιον συμφωνίας.

Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Γαλλίας, Μ. Βρεττανίας καὶ Ἑλλάδος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τὰς περιεχομένας ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τῆς παρὰ τῶν Προστατῖδων Δυνάμεων τῆς 31 Δεκεμβρίου 1916 (ν. ἡ.) διαβιβασθείσης διακοινώσεως, ἀπεφάσισαν τὸν καταρτισμὸν μικτῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς χορήγησιν ἀποζημιώσεων εἰς τοὺς ἀδίκως παθόντας συνεπεία τῶν γεγονότων τῆς 1ης καὶ 2ας Δεκεμβρίου ν. ἡ. καὶ τῶν ἐπομένων ἡμερῶν.

1) Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει ἀποτελεσθῆ ἀπὸ ἓνα ἀντιπρόσωπον ἐξ ἐκάστης τῶν ὑπογραψασῶν τὴν παροῦσαν αὐμφωνίαν τριῶν Κυβερνήσεων.

2) Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ὠρίσθησαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ὁ κ. Fabry, μέλος τοῦ ἐν Παρισίοις Ἀκυρωτικοῦ. Παρὰ τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως ὁ κ. Thorne, δικαστῆς παρὰ τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μικτῷ Δικαστηρίῳ. Παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὁ κ. Βασιλείου, Καθηγητῆς καὶ κοσμήτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ ἐν Ἀθῆναις Πανεπιστημίου.

2) Ἡ Ἐπιτροπὴ δέον νὰ συνεδριάσῃ τὸ πρῶτον τῇ 1917 ν. ἡ. καὶ ἀποπερατώσῃ τὰς ἐργασίας τῆς ὡς αἶόν τε τάχιον.

3) Θὰ διορίσῃ γραμματέα ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ 1000 δραχμῶν καὶ Διερμηνέα ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ 750 δραχμῶν.

4) Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν αἰτήσεων περὶ ἀποζημιώσεων διὰ ζημίας ἀμέσους ἢ ἐμμέσους προελθούσας καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου συνεπεία τῆς ἐκ τῶν γεγονότων τῆς 1ης καὶ 2ας Δεκεμβρίου 1916 ν. ἡ. καὶ τῶν ἐπομένων ἡμερῶν δημιουργηθείσης καταστάσεως, εἴτε τὰς ζημίας ταύτας ὑπέστησαν Ἕλληνες ὑπήκοοι εἴτε ξένοι.

Αἱ τῶν Διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων καὶ ἐμμίσθων Προξένων ἀπαιτήσεις ὡς καὶ αἱ τῶν εἰς τοὺς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατοὺς τῶν τριῶν Προστατῖδων καὶ τῶν συμμάχων αὐταῖς ξένων Δυνάμεων ἀνηκόντων στρατιωτικῶν, δὲν θὰ ὑποβληθῶσι ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ θὰ ἠδύναντο νὰ ὑποβληθῶσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ.

Οὐδεὶς αἰτῶν, δηλῶν ἢ μάρτυς θέλει καταδιωχθῆ ἢ ἐνοχληθῆ διὰ τὰς

δηλώσεις ἢ καταθέσεις, προφορικὰς ἢ ἐγγράφους, αἵτινες ἐγένοντο παρ' αὐτοῦ πρὸ αὐτῆς, ἐκτὸς ἐν ᾗ περιπτώσει ἀπῆται τοῦτο ἢ Ἐπιτροπῇ.

5) Ἡ Ἐπιτροπῇ θὰ περιβληθῇ τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ δικάζῃ χωρὶς νὰ δεσμεύηται ὑπὸ οἰαςδήποτε νομοθεσίας. Δὲν θὰ εἶναι ὑπόχρεως νὰ αἰτιολογῇ τὰς ἐκδιδομένας ἀποφάσεις αὐτῆς, αἵτινες πάντοτε θὰ εἶναι γραπταί.

6) Ἡ Ἐπιτροπῇ θὰ δικαιούται νὰ ἐνεργῇ ἀνακρίσεις ἀπ' εὐθείας καὶ ἐν γένει νὰ περισυλλέγῃ πάσας τὰς μαρτυρίας, ὧν ἤθελεν ἔχει ἀνάγκην, χωρὶς νὰ προστρέχῃ εἰς τὴν μεσολάβησιν τῶν ἐγχωρίων δικαστηρίων. Εἰδικὸς νόμος θέλει διευκολύνη τὸ ἔργον τοῦτο τῆς Ἐπιτροπῆς. Θὰ δύναται ἐπίσης νὰ ἐπιβάλλῃ ὄρκον ὑφ' οὗς ὄρους ἐλευθέρως θέλει καθορίσῃ. Θὰ δύναται νὰ καλῇ πρὸ αὐτῆς ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ τῆς Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς πάντα μάρτυρα, οὔτινος τὴν μαρτυρίαν θέλει κρίνει ἀναγκαίαν. Οἱ μάρτυρες θὰ καταθέτωσιν ἐνόρκως. Οἱ μετὰ πρόσκλησιν ἀπολειπόμενοι μάρτυρες θέλουσι τιμωρεῖσθαι διὰ ποινῶν τοῦ κοινοῦ δικαίου.

7) Ἡ Ἐπιτροπῇ θὰ ὀρίσῃ μόνῃ τὴν τηρητέαν διαδικασίαν. Αἱ ἀποφάσεις καθὼς καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων θέλουσι συντάσσεσθαι γαλλιστί.

8) Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ λαμβάνωνται κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ θὰ εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

9) Ἐν ᾗ περιπτώσει κατὰ τὴν πορείαν τῶν ἀνακρίσεων, ἄς θέλει ἐνεργήσῃ ἢ Ἐπιτροπῇ, παρουσιασθῶσι σοβαραὶ ἐνδείξεις περὶ πλημελημάτων ἢ ἐγκλημάτων παραμεινάντων μέχρι τοῦδε ἀτιμωρήτων, θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ὑποδείξῃ αὕτη τοὺς εἰκαζομένους δράστας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ὑποχρεοῦται νὰ τοὺς παραπέμπῃ εἰς τὰ δικαστήρια, ὅπως δικασθῶσι συμφώνως πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν νομοθεσίαν.

10) (Διεγράφη).

11) Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Ἑλ. Μεγαλειότητος θέλει ἀναλάβει τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ὁποίας θὰ θέσῃ οἶκημα κατάλληλον.

Ἄριθ. 20.

Ὁ κ. Fabry, ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλίας καὶ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς,
πρὸς τὸν κ. Ν. Πολίτην, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Αὐγούστου)3 Σεπτεμβρίου 1917

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ, ἐξ οὗ καταδεύκνεται, ὅτι ἡ ἐν Ἀθήναις, συνεπείᾳ τῶν τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου γεγονότων, σχηματισθεῖσα Ἐπιτροπὴ ἤρξατο ἐπισημῶς τῶν ἐργασιῶν τῆς, καὶ ὅτι, καίτοι προτείνουσα τὴν ἀπὸ ἀπόψεως συντάξεως τροποποίησιν τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 4, ἐπεκύρωσε τὸ παρά τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς ἕκαστον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς κοινοποιηθὲν σχέδιον κανονισμοῦ.

Ἐλπίζω ὅτι ἡ προτεινομένη ἐν τῇ συντάξει τροποποίησις, ἥτις οὐδόλως μεταβάλλει τὴν ἐννοίαν τοῦ κειμένου, οὐδεμίαν θὰ προκαλέσῃ ἀντίρρησιν ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἐπιτραπήτω μοι νὰ ἐπισύρω τὴν προσοχὴν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ἐπὶ τοῦ συμφέροντος, ὅπερ θέλει προκύψει ἐκ τῆς ταχείας δημοσιεύσεως τῆς εἰδοποιήσεως, ἧς ἡ καταχώρισις ἐν τῇ »Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» ἐζητήθη παρά τῆς Ἐπιτροπῆς.

Δεχθῆτε κ. τ. λ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς
(Ὑπογ). FABRY

Νο 1.

Συνεδρίασις τῆς 3 Σεπτεμβρίου (ν. ἡ.) 1917.

Σήμερον τῇ 21ῃ Αὐγούστου)3 Σεπτεμβρίου 1917 καὶ ὥρα 10ῃ π. μ. ἡ συνεπείᾳ τῶν γεγονότων τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου συστάσα μικτὴ ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων Ἐπιτροπὴ συνῆλθεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Συνεδριῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

Παρόντες: Ὁ κ. Fabry, μέλος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, ἀντιπρόσωπος τῆς

Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας· ὁ κ. Thorne, δικαστὴς παρὰ τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μικτῷ δικαστηρίῳ, ἀντιπρόσωπος τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὁ καθηγητὴς καὶ Κοσμήτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς κ. Βασιλείου, ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξέλεξεν ὡς πρόεδρον τὸν κ. Fabry. Λαμβάνει γνῶσιν τοῦ ἀκολουθίου ἐγγράφου ἀπευθυνθέντος παρὰ τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ κ. Πολίτου, Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, πρὸς ἕκαστον τῶν μελῶν αὐτῆς.

(Ἴδε ἐγγραφοῦν τοῦτο ἐν ἀριθ. 19).

Ἡ Ἐπιτροπὴ λαμβάνει ἐπίσης γνῶσιν τοῦ εἰς τὸ ἐγγραφοῦν τοῦτο προσηρητημένου σχεδίου κανονισμοῦ, ὅστις ἔχει ὡς ἑξῆς:

(Ἴδε ἐγγρ. ὑπ' ἀριθ. 19).

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπικυροῖ τὸν κανονισμὸν τοῦτον προτείνουσα ὅπως τὸ κείμενον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 4 ἀντικατασταθῇ διὰ τοῦ ἑξῆς κειμένου:

«Τὸ ζήτημα τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἀπαιτήσεων τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων καὶ ἐμπίσθων Προξένων ὡς καὶ τῶν στρατιωτικῶν τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ ὡς καὶ τοῦ ναυτικοῦ τῶν 3 Προστατίδων ὡς καὶ τῶν συμμάχων αὐτῶν ξένων Δυνάμεων παραμένει ἐν ἐπιφυλάξει».

Ἡ Ἐπιτροπὴ διορίζει γενικὸν γραμματέα τὸν κ. Κωνσταντῖνον Δ. Ξανθόπουλον, Γενικὸν Πρόξενον ἐν διαθεσιμότητι, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ 1000 δρ. καὶ διερμηνέα τὸν κ. Μάριον Βαχᾶν δικηγόρον ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ 750 δρ.

Προσλαμβάνει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς ὡς κλητῆρα τὸν κ. Ἀθανάσιον Ρετσεπόπουλον, πρῶτον κλητῆρα τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ 130 δρ.

Λαμβάνει ὑπὸ σημείωσιν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσίν της τοὺς κ. κ. Ἰωάννην Λαμπέρην, Ἀντώνιον Νικολόπουλον καὶ Ἀθανάσιον Τριανταφύλλην, προλύτας τῆς Νομικῆς Σχολῆς καὶ ἤδη χωροφύλακας ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Στρατῷ.

Ὁ Πρόεδρος ἀνακοινοῖ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐγγραφοῦν ὑπὸ χρονολογίαν 2)15 Αὐγούστου 1917, δι' οὗ ὁ Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν πληροφορεῖ αὐτὸν ὅτι ἡ σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου τίθησι εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ μέχρι τέλους τῶν διακοπῶν τὴν αἴθουσαν τῆς Νομικῆς Σχολῆς διὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀναθέτει εἰς τὸν Πρόεδρον αὐτῆς ὅπως διαβιβάσῃ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας αὐτῆς πρὸς τὸν κ. Πρύτανιν, ἐπίσης δὲ ἐπιφορτίζει τὸν κ. Βασιλείου ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν

παραχώρησιν ἄλλου οἰκήματος μετὰ τὴν λήξιν τῶν διακοπῶν τῶν μαθημάτων τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ καθορίζει τὸ κείμενον τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἐργασιῶν ἐκ 12 ἄρθρων ἐχόντων οὕτως :

Ἄρθρον 1. Ἡ Ἐπιτροπὴ μέχρι τέλους τῶν διακοπῶν τῶν μαθημάτων τοῦ Πανεπιστημίου θέλει συνεδριάζῃ ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Νομικῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 2. Ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει συνεδριάζῃ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας ἀπὸ τῆς 8.30' μέχρι τῆς μεσημβρίας, πλὴν τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐπισήμων ἡμερῶν.

Ἄρθρον 3. Ἡ Γραμματεία θὰ εἶναι ἀνοικτὴ ἀπὸ τῆς 3.30' μέχρι 6 ὥρας μ. μ., ἀλλὰ τὸ κοινὸν θὰ δύναται νὰ προσέρχηται ὅπως λαμβάνη πληροφορίας μόνον μετὰ μεσημβρίαν τῆς Δευτέρας, Τετάρτης καὶ Παρασκευῆς.

Ἄρθρον 4. Αἱ συνεδριάσεις δὲν θὰ εἶναι δημόσιοι, θὰ δύναται ὅμως νὰ παραστῶσιν ἐν αὐταῖς τὰ πρόσωπα τὰ ἐξουσιοδοτηθέντα πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου.

Ἄρθρον 5. Ἐν περιπτώσει κωλύματος τοῦ προέδρου ἀνατίθενται τὰ καθήκοντα αὐτοῦ εἰς τὸν κ. Thorne, ἐν περιπτώσει δὲ κωλύματος τοῦ τελευταίου τούτου, εἰς τὸν κ. Βασιλείου.

Ἄρθρον 6 Γλῶσσα τῆς ἐπιτροπῆς ὠρίσθη ἡ Γαλλικὴ, ἀλλ' αἱ αἰτήσεις δύναται νὰ ὑποβληθῶσι ὡσαύτως καὶ ἐν Ἑλληνικῇ γλώσσῃ.

Ἄρθρον 7. Παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ θὰ ὑπάρχη καὶ εἰς διερμηνεύς, ὅστις θέλει ὀρκισθῇ κατὰ τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8. Αἱ ὑποβαλλόμεναι αἰτήσεις εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν θὰ ἐγγράφονται τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ γραμματέως ἐν πρωτοκόλλῳ.

Ἄρθρον 9. Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων θὰ περιέχωσι τὰς ληφθεῖσας ἀποφάσεις, θὰ ὑπογράφονται παρ' ὅλων τῶν παρόντων μελῶν καὶ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, αἱ δὲ ἀποφάσεις θὰ ἀντιγράφονται ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ.

Ἐκαστον μέλος θὰ δύναται νὰ λαμβάνη ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν, τὸ ὁποῖον θὰ ὑπογράφηται πρὸς ἐπικύρωσιν τοῦ ἀκριβοῦς τῆς ἀντιγραφῆς παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 10. Αἱ μὴ εἰσέτι ὑποβληθεῖσαι εἴτε εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Ἀρχὰς εἴτε εἰς τὰς Πρεσβείας ἀπαιτήσεις δεόν νὰ ὑποβληθῶσι παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Ἐπιτροπῆς μέχρι τῆς 1)14 προσεχοῦς Ὀκτωβρίου. Ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται διὰ τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ μέχρι 1)14 Νοεμβρίου τρέχοντος ἔτους. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται

νά μὴ κηρύττῃ ἐκπτώτους τοῦ δικαιώματος ὑποβολῆς αἰτήσεων τοὺς μὴ ἐμπροθέσιως ὑποβαλόντας τοιαύτας.

Ἄρθρον 11. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ κοινοποιῇ ἐν καιρῷ τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς εἰς τε τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς ὑποβαλόντας τὰς αἰτήσεις. Θὰ δύναται δὲ νὰ χορηγῇ προκαταβολὰς καταλογιστέας ἐπὶ τοῦ ὀριστικοῦ ποσοῦ τῶν ἀποζημιώσεων.

Ἄρθρον 12. Τὰ παρὰ τῶν αἰτούντων προσαγόμενα ἔγγραφα θὰ ἐπιστρέφονται αὐτοῖς διὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς τῇ ἀδείᾳ τοῦ Προέδρου.

Εἶτα ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε νὰ παρακαλέσῃ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὅπως καταχωρίσῃ ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» τὴν ἀκόλουθον εἰδοποίησιν :

Ἡ μικτὴ ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων Ἐπιτροπὴ ἤρξατο ἐπισήμως τὰς ἐργασίας της ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Συνεδριάσεων τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου. Ἐξέλεξεν ὡς Πρόεδρον τὸν Γάλλον ἀντιπρόσωπον κ. Fabry καὶ διώρισε Γενικὸν Γραμματέα τὸν κ. Ξανθόπουλον, Γενικὸν Πρόξενον ἐν διαθεσιμότητι καὶ διερχομένον τὸν Δικηγόρον κ. Μ. Βαχᾶν. Θὰ συνεδριάξῃ ἀπὸ τῆς 8.30 π. μ. μέχρι τῆς μεσημβρίας πλὴν τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐπισήμων ἡμερῶν. Τὰ γραφεῖα θὰ ᾧσιν ἀνοικτὰ διὰ τὸ κοινὸν τὴν Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ τῆς 3,30 μέχρι τῆς 6 μ. μ. Αἱ ἀπαιτήσεις, αἵτινες δὲν ὑπεβλήθησαν εἰσέτι εἴτε εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Ἀρχὰς εἴτε εἰς τὰς Πρεσβείας, δέον νὰ ὑποβληθῶσι παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπιτροπῆς μέχρι τῆς 1)14 προσεχοῦς Ὀκτωβρίου. Ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται διὰ τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ εὑρισκομένους μέχρι τῆς 1)14 προσεχοῦς Νοεμβρίου.

Ἡ εἰδοποίησις αὕτη δέον νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει ἐν τέλει ὅπως ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ τῆς Συνεδριάσεώς της διαβιβασθῇ πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν κ. Πολίτην, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

(ὑπογρ.) A. FABRY, H. H. THORNE, C. A. VASSILIOU

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5]18 Σεπτεμβρίου 1916.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

K. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἄριθ. 21.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς κ. Ν. Πολίτης
πρὸς τὸν κ. Α. Fabry, Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄριθ. 6231

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Αὐγούστου 3 Δεκεμβρίου 1917.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἔχω τὴν τιμὴν ν' ἀναγγεῖλω ὑμῖν τὴν λήψιν τοῦ ἀπὸ 21/3 Σεπτεμβρίου ὑμετέρου ἐγγράφου, δι' οὗ εὐηρεστήθητε νὰ μοὶ διαβιβάσητε ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ, ἐξ οὗ καταδείκνυται, ὅτι ἡ συνεπεία τῶν γεγονότων τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου συγκροτηθεῖσα ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπὴ ἤρξατο ἐπισήμως τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, καὶ ὅτι, καίπερ προτείνασα τροποποιήσιν τινα ἐν τῇ συντάξει τῆς 2ας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 4, ἐπεκύρωσε αὕτη τὸ σχέδιον κανονισμοῦ, ὅπερ ἀνεκοινώθη εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν αὐτῆς. Εἰς ἀπάντησιν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσω ὑμᾶς ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀποδέχεται τὴν προταθεῖσαν τροποποίησιν ἐν τῇ συντάξει καὶ ὅτι ἐδόθησαν ὁδηγίαι ὅπως δημοσιευθῇ τὸ ταχύτερον ἢ εἰδοποίησις, ἧς ἐζητήθη παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ καταχώρησις ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως. Δὲν μοὶ ὑπολείπεται ἢ νὰ εὐχηθῶ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ὅπως ἀγάγη εἰς ταχὺ καὶ αἴσιον πέρας τὸ λεπτὸν καὶ βαρὺ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε, παρακαλῶ δ' Ὑμᾶς, κ. Πρόεδρε, ὅπως εὐαρεστούμενος δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν κτλ.

(ὑπογ.)

Ν. ΠΟΛΙΤΗΣ

Ἄριθ. 22.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καταχωρηθεῖσα ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως».

Ἡ ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων μικτὴ Ἐπιτροπὴ ἤρξατο ἐπισήμως τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου. Ἐξέλεξε Πρόεδρον τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Γαλλίας κ. Fabry, Γενικὸν δὲ Γραμματέα τὸν κ. Ξανθόπουλον, Γενικὸν Πρόξενον ἐν διαθεσιμότητι, καὶ διερμηνέα τὸν δικηγόρον κ. Μ. Βαχᾶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ συνεδριάζῃ καθ' ἑκάστην, πλὴν τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐπισήμων ἡμερῶν ἀπὸ τὰς 8,30 μέχρι μεσημβρίας. Τὸ γραφεῖον θὰ δέχεται τὸ κοινὸν τὴν Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ τὰς 3,30 μέχρι τὰς 6 μ. μ. Αἱ αἰτήσεις αἵτινες δὲν ὑπεβλήθησαν εἰς τὰς «Ἑλληνικὰς Ἀρχὰς ἢ εἰς τὰς οἰκείας Πρεσβείας δέον νὰ ὑποβληθῶσι παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς μέχρι τῆς 1/14 προσεχοῦς Ὀκτωβρίου. Ἡ προθεσμία αὕτη διὰ τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ διαμένοντας παρατείνεται μέχρι 1/14 Νοεμβρίου.

Ὁ Ὑπουργὸς καὶ ἐντολῆ αὐτοῦ

Ὁ Διευθυντὴς ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Ἄριθ. 23.

Ὁ κ. Δαίυρελλ Κράκανθορπ, ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὸν κ. Ν. Πολίτην, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1917.

Κύριε Ὑπουργέ,

Τὴν 5/18 Αὐγούστου ἡ Ὑμετέρα Ἐξουχότης εὐηρεστήθη νὰ μοὶ διαβιβάσῃ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποῖαν ἀπέστειλε εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ δι' ἧς καθορίζεται ἡ

ἀποφίς τῆς Βασιλικῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὰς ἐργασίας αὐτῆς ὁμοῦ μετὰ τοῦ σχεδίου τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ ὁποῖον προητοιμάσθη παρὰ τῆς Βασιλικῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἔχω ἤδη τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσω τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα καθ' ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ἀποδέχεται τὸ κείμενον τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ συνημιμένου ἐν τῇ διακοινώσει τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, ἐπὶ ἀπαντήσει, εἰδοποίησα δὲ περὶ τούτου τὸ Βρετανικὸν μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἔχω τὴν τιμὴν κτλ. κτλ.

(Ὑπογ). ΔΑΙΪΥΡΕΛΛ ΚΡΑΚΑΝΘΟΡΠ

Ἄριθ. 24.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Fabry
πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν κ. Ν. Πολίτην.

Ἄριθ. 13

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4|17 Σεπτεμβρίου 1917.

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐφελκύσω τὴν προσοχὴν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ἐπὶ τῆς ἀκολούθου καταστάσεως ἣν μ' ἐπεφόρτισε νὰ φέρω εἰς γνῶσιν Αὐτῆς ἢ ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων Ἐπιτροπῆ.

Ἄν καὶ ἡ ὀρισθεῖσα προθεσμία πρὸς προσαγωγὴν τῶν αἰτήσεων δὲν ἔληξεν εἰσέτι, ἐν τούτοις ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποβληθεισῶν αἰτήσεων πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν δύναται νὰ ὑπολογισθῇ ἀπὸ τοῦδε εἰς 4,500 περίπου. Εἰς τὰς πλείστας τῶν αἰτήσεων τούτων οὐδὲν ἐπισυνάπτεται δικαιολογητικόν, διὰ τὴν ἐξέτασιν δ' αὐτῶν θὰ εἶναι ἀνάγκη συχνότατα νὰ προστρέξωμεν εἰς μάρτυρας καὶ εἰς ἄλλα μέσα πληροφοριῶν.

Ἄφ' ἑτέρου ἢ Ἐπιτροπῆ, ἀποτελουμένη ἐκ 3 μόνον ἀντιπροσώπων, δὲν δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς ὑποεπιτροπὰς.

Ἦπὸ τοιαύτας συνθήκας, οἰαδῆποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἀναπτυχθησομένη

παρ' ἔλων τῶν μελῶν αὐτῆς δραστηριότητος, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ περατώσῃ τὰς ἐργασίας αὐτῆς παρὰ μετὰ πάροδον μακροῦ χρόνου, ἐὰν ἦτο ὑπέχρεως νὰ προβαίνοιη αὐτῇ αὐτῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν πασῶν τῶν αἰτήσεων.

Ὅπως ἀποφύγη πᾶσαν βραδύτητα, ἐπιζήμιον διὰ τοὺς ὑποβαλόντας αἰτήσεις ἀποζημιώσεως καὶ ἀντικειμένην πρὸς τὰς παρεῖσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἦτο λίαν εὐγνώμων τῇ Κυβερνήσει ταύτῃ, ἐὰν ἠδύνατο νὰ ἀποσπάσῃ παρ' αὐτῇ τρεῖς δικαστάς, ἐκλεγμένους μεταξὺ τῶν ἐμιλούντων τὴν γαλλικὴν, οἵτινες δὲ χωρὶς νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς διασκέψεις, θὰ παρεῖχον αὐτῇ τὴν συνδρομὴν των διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ὑποθέσεων.

Ἡ διαδικασία αὕτη φαίνεται ὅτι ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ (Ἄρθρ. 5, 6, 7).

Ἐὸν ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος παρεδέχετο τὴν ἀποψιν ταύτην, θὰ παρεκάλουν τὴν Ὑ. Ἐξοχότητα, ὅπως εὐαρεστούμενη μοὶ γνωρίσῃ τὸ ταχύτερον τὰ δνόματα τῶν δικαστῶν, οἵτινες θὰ ὀρίζοντο ὅπως ἀποσπασθῶσι παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ καὶ τῶν ὁποίων ἡ συνδρομὴ θὰ ἐπέτρεπεν αὐτῇ νὰ φέρῃ ταχέως εἰς πέρας τὰς ἐργασίας, συμφώνως πρὸς τὴν ἐκδηλωθεῖσαν παρὰ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ἐπιθυμίαν ἐν τῷ ἀπὸ 5/18 Αὐγούστου ἐγγράφῳ αὐτῆς.

Εὐαρεστηθῆτε κτλ.

(Ὑπόγ). FABRY

Ἄριθ. 25.

Ὁ κ. Dayrell Crackanthorpe, Ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀγγλίας,
πρὸς τὸν κ. Ν. Πολίτην Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1917.

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ἐπὶ προτάσεως γενομένης ὑπὸ τοῦ Γάλλου ἀντιπροσώπου ἐν τῇ Μικτῇ Ἐπιτροπῇ τῶν ἀποζημιώσεων καὶ ἥτις μοὶ ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ

Ἄγγλου ἀντιπροσώπου ἐν σχέσει πρὸς τὴν προετοιμασίαν τῶν αἰτήσεων τῶν ὑποβληθησομένων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν. Κατὰ τὴν πρότασιν ταύτην ἡ Βασιλικὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ ἔθετε εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς δικαστὰς τινὰς τῶν ἑλληνικῶν δικαστηρίων πρὸς συγκέντρωσιν τῶν πρὸς καθοδήγησιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀποδείξεων. Καίτοι οἱ κύριοι οὗτοι δὲν θὰ ἔχωσι ψῆφον ἐν ταῖς ἀποφάσεσι τῆς Ἐπιτροπῆς, νομίζω ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἠδύνατο νὰ θεωρήσῃ ἐπωφελὲς νὰ προβῇ εἰς τὸν διορισμὸν τούτων πρὸς ἀπλοποίησιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὅσον οἶόν τε ἐπίσπευσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐρωτήσω, ἂν ἡ Βασιλικὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ ἀπεδέχετο τὸ ὑποδεικνυόμενον ὡς ἄνω μέτρον καὶ ἐὰν θὰ ἤθελεν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ δώσῃ τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἀναγκαίας ὁδηγίας.

Ἔχω τὴν τιμὴν κτλ. κτλ.

(Ἵπογ). J. DAYRELL CRACKANTHORPE

Ἄριθ. 26.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων Μικτῆς Ἐπιτροπῆς
πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἄριθ. 1675

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11/24 Δεκεμβρίου 1918.

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων Μικτῆ Ἐπιτροπὴ ἐπεράτωσε πρὸ ὀλίγου τὰς ἐργασίας αὐτῆς, ἀφ' οὗ ἀπεφάνθη ἐφ' ὅλων τῶν ἀπαιτήσεων, αἵτινες εἶχον ὑποβληθῆ αὐτῇ.

Ἐλαβε τὴν ἀπόφασιν ὅπως τὰ γραφεῖα αὐτῆς παραμείνωσιν ἀνοικτὰ διὰ τὸ κοινὸν μέχρι τῆς 1/14 προσεχοῦς Ἰανουαρίου καὶ ὅπως τὰ Ἀρχεῖα παραδοθῶσιν εἰτα ὑμῖν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ περαίνουσα τὰς ἐργασίας της, ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς ἐπὶ τῇ ὑποστηρίξει ἣτις συνεχῶς παρεσχέθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος, ἰδίᾳ δὲ παρὰ τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ παρὰ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος.

Θεωρῶ καθήκον ν' ἀπευθύνω ὑμῖν τὰς προσωπικὰς μου εὐχαριστίας διὰ τὴν συμπάθειαν, ἣν μοὶ ἐξεδηλώσατε, ἣτις δὲ βαθυτάτα μὲ ἐτίμησε καὶ μὲ συνεκίνησε, ὡς καὶ διὰ τὴν ὑψηλὴν τιμητικὴν διάκρισιν, ἣν ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως εὐηρεστήθη νὰ μοὶ ἀπονεύμῃ τῇ προτάσει Ὑμῶν.

Εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε κτλ.

(Ὑπογ). FABRY

Υ. Γ. Προσεχῶς θὰ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω ὑμῖν ἐκθεσιν ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

~~~~~
Ἄριθ. 27.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν
πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων Μικτῆς Ἐπιτροπῆς

Ἄριθ. 12998 .

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Δεκεμβρίου 1918.

Κύριε Πρόεδρε,

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1675 ὑμετέρου ἐγγράφου εὐηρεστήθητε νὰ μοὶ ἀνακοινώσητε, ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἔληξαν, ἀπασῶν τῶν ὑποβληθεισῶν αὐτῇ ἀπαιτήσεων ἐκκαθαρισθεισῶν.

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω Ὑμᾶς, ὅπως εὐαρεστούμενοι ἀποδεχθῆτε καὶ διαβιβάσητε πρὸς τὰ ἔντιμα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τὰς εἰλικρινεῖς εὐχαριστίας τῆς Β. Κυβερνήσεως διὰ τὴν συντελεσθεῖσαν τόσον σημαντικὴν ἐργασίαν.

Μετὰ ἰδιαιτέρας εὐχαριστήσεως θέλω διαβιβάσει τοὺς φιλόφρονες λόγους Ὑμῶν πρὸς τὰς Α. Ἐξοχότητας τὸν κ. Βενιζέλον καὶ κ. Ν. Πολίτην ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς συναδέλφους ἡμῶν.

Εὐαρεστηθῆτε κύριε Πρόεδρε, κλπ.

(Ἑπογ). ΔΙΟΜΗΔΗΣ

ΝΟΜΟΣ

ΤΗΣ 11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1917

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΙΚΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΤΩΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ

Νόμος 942

Α Δ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Σ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ κατ' ἀκολουθίαν τῆς παραγράφου τετάρτης τῆς ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου (ν. ἡ.) 1916 διακοινώσεως τῶν Προστατίδων Δυνάμεων σχηματισθεῖσα τριμελὴς Μικτὴ Ἐπιτροπεία τῶν Ἀποζημιώσεων ἀσκεῖ ἑλληνικὴν Διοικητικὴν δικαιοδοσίαν πρὸς παροχὴν ἀποζημιώσεων εἰς τὰ πρόσωπα, ἅτινα ἀδίκως ἔπαθον ὑποστάντα ἀμέσους ἢ ἐμμέσους ζημίας, προελθούσας καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἐκ τῆς καταστάσεως, ἣτις προεκλήθη λόγῳ τῶν γεγονότων τῆς 18 καὶ 19 Νοεμβρίου 1916 καὶ τῶν ἀκολουθῶν ἡμερῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπεία τῶν Ἀποζημιώσεων ἀπαλλάσσεται ἐν τῇ ἐνασκήσει τῆς δικαιοδοσίας αὐτῆς πάσης ὑποχρεώσεως ἀπὸ τοῦ ν' ἀκολουθῆ νομοθεσίαν τινὰ ἢ νὰ αἰτιολογῆ τὰς ἐαυτῆς ἀποφάσεις, ἐκδιδομένας κατὰ πλειονοψηφίαν πάντοτε ἐγγράφως, κανονοῖ δὲ αὐτὴ τὴν πρὸ αὐτῆς τηρητέαν διαδικασίαν, τῶν ἀποφάσεων καὶ πρακτικῶν συντασομένων νυλλιστί.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐπιτροπεία ἐνεργεῖ πᾶσαν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς ἔγγραφον ἢ προφορικὴν ἐξέτασιν, δυναμένη νὰ ζητῇ πληροφορίας πρὸς τοῦτο παρὰ τῶν διαφόρων ἀρχῶν, τῶν πολιτῶν καὶ τῶν νομικῶν προσώπων, ὡς καὶ ἀνακοινώσεις ποινικῶν δικογραφιῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Ἐπιτροπεία δικαιούται νὰ ἐξετάζη μάρτυρας καλοῦσα τούτους ἀπ' εὐθείας ἢ καὶ δι' ἄλλης τινος ἀρμοδείας δικαστικῆς ἢ διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ διατάσσουσα ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὴν διὰ βίας προσαγωγὴν, ἐκτελουμένην κατ' αἴτησιν τῆς Ἐπιτροπείας ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως, πρὸς δὲ νὰ διατάσῃ πραγματογνωμοσύνην, αὐτοψίαν κ. λ. π.

Τοὺς αἰτοῦντας, τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς πραγματογνώμονας δύναται ἡ Ἐπιτροπεία νὰ ἐξετάζη εἴτε ἐνόρκως κατὰ τοὺς ὑπὸ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καθοριζομένους τύπους, εἴτε ἀνωμοτί.

Ἄρθρον 5.

Τὴν ἐνέργειαν τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα 3 καὶ 4 ἐξεταστικῶν πράξεων ἡ Ἐπιτροπεία δύναται κατ' ἐντολὴν ν' ἀναθέσῃ καὶ εἰς ἓν τῶν μελῶν αὐτῆς, εἰς τινα Πρωτοδίκην ἢ οἰονδήποτε ἀνακριτικόν ὑπάλληλον ἐν τῷ Κράτει, ἢ Ἑλληνικὴν προξενικὴν Ἀρχὴν ἐν ἀλλοδαπῇ. Ὡς ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι θεωροῦνται διὰ τὰς παρὰ τῆς Ἐπιτροπείας ἐντελλομένας ἐξετάσεις καὶ πτυχιούχοι τῆς Νομικῆς ἀπεσπασμένοι παρὰ τῇ Ἐπιτροπείᾳ.

Ἄρθρον 6.

Κατ' αἴτησιν τῆς Ἐπιτροπείας δύναται ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς ν' ἀποσπάσῃ παρὰ τῇ Ἐπιτροπείᾳ Πρωτοδίκας ἐκ τῶν παρ' οἰοδήποτε Πρωτοδικεῖῳ τοῦ Κράτους ὑπηρετούντων καὶ χειριζομένων τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, ἀπαλλασσομένους πάσης ὑπηρεσίας κατὰ τὸν χρόνον τῆς παρὰ τῇ Ἐπιτροπείᾳ ἀποσπάσεως αὐτῶν. Κατ' αἴτησιν τῆς Ἐπιτροπείας εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνάκλησις τῆς ἀποσπάσεως. Εἰς τοὺς παρὰ τῇ Ἐπιτροπείᾳ ἀποσπώμενους Πρωτοδίκας παρέχεται πλὴν τοῦ μισθοῦ αὐτῶν καὶ μηνιαῖον ἐπιμίσθιον δραχ. 150.

Ἄρθρον 7.

Πρὸς κατάπαυσιν τῶν συμπιπτόντων θορύβων ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπείας ἢ κατὰ τὰς ἐνώπιον ἐντεταλμένου μέλους ἢ δικαστοῦ ἐνεργουμένης ἐξεταστικὰς πράξεις ὁ διευθύνων τὴν ἐξέτασιν, ἔχουσι τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 181, καὶ 189 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἀπονεμόμενα τῷ ἀνακριτῇ δικαιώματα.

Ἄρθρον 8.

Ἐπιφυλλασσομένων καὶ τῶν εἰς ψευδορκίαν ἢ ψευδομαρτυρίαν ἐπιβαλλομένων βαρυτέρων ποινῶν, πᾶς αἰτῶν ἀποζημίωσιν, μάρτυς ἢ πραγματογνώμων ἐν γνώσει βεβαιῶν, ἔστω καὶ ἀνωμοτί, ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπείας ἢ τοῦ ἐντεταλμένου τὴν ἐνέργειαν ἄρισμένης ἐξεταστικῆς πράξεως προσώπου, ψευδῆ πράγματα ἢ ψευδεῖς σχέσεις, ὑποβάλλεται εἰς φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς ἔτους ἢ εἰς χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ δύο χιλιάδων δραχμῶν. Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ κατὰ τῶν παντὸς εἴδους συμμετόχων.

Μόνον κατ' αἴτησιν τῆς Ἐπιτροπείας εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπὶ ψευδορκία, ψευδομαρτυρία ἢ ψευδεῖ βεβαιώσει καταδίωξις οἰουδήποτε προσώπου λόγῳ προφορικῶν ἢ ἐγγράφων δηλώσεων ἢ καταθέσεων γενομένων πρὸ τῆς Ἐπιτροπείας ἢ τοῦ κατ' ἐντολὴν ταύτης ἐνεργοῦντος.

Ἄρθρον 9.

Αἱ ἀποζημιώσεις τῶν προσώπων, ὧν ἐζητήθη ἡ πληρωμή κατὰ τινὰ ἐξέτασιν, κανονίζονται παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπείας ἢ τοῦ κατ' ἐντολήν ταύτης ἐνεργοῦντος καὶ καταβάλλονται ὑπὸ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπείας ἐκ τοῦ σχετικῶς παρεχομένου χρηματικοῦ ποσοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 13.

Ἄρθρον 10.

Ἡ Ἐπιτροπεία ἔχει ἰδίαν σφραγίδα φέρουσαν ἐν τῷ μέσῳ μὲν τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα, πέριξ δὲ τὰς λέξεις «Commission Mixte des Indemnités»

Ἄρθρον 11.

Ἄπασα ἡ πρὸ τῆς Ἐπιτροπείας ἢ τῶν παρ' αὐτῆς ἐντεταλμένων διαδικασία διεξάγεται ἐφ' ἀπλοῦ χάριτος.

Ἡ Ἐπιτροπεία ἀπαλλάσσεται παντὸς ταχυδρομικοῦ, τηλεγραφικοῦ ἢ τηλεφωνικοῦ τέλους ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῆς ἢ τῶν παρ' αὐτῆς ἐντεταλμένων προσώπων.

Ἄρθρον 12.

Παρέχεται πίστωσης ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς χρήσεως 1917 κεφ. 22 ἄρθρ. 1 ἐκ δραχ 95.000. Ἡ πίστωση αὕτη διανεμηθήσεται διὰ Β. Διατάγματος εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας δαπάνας: 1) Τὴν ἀμοιβὴν τοῦ παρὰ τῇ Ἐπιτροπείᾳ Ἑλληνοσ Ἀντιπροσώπου 2) Τὴν ἀμοιβὴν τοῦ παρὰ τῇ Ἐπιτροπείᾳ ὑπηρετοῦντος προσωπικοῦ καὶ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 καταβλητέα ἐπιμίσθια εἰς τοὺς ἀπεσπασμένους παρὰ τῇ Ἐπιτροπείᾳ Πρωτοδίκας 3) Τὸ ἐνοίκιον, τὰ ἐξοδα ἐγκαταστάσεως, φωτισμόν, θέρμανσιν, γραφικὴν ὕλην, ὁδοιπορικὰ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπείας ἢ τῶν παρ' αὐτῆς ἐντεταλμένων δι' ἐπιτοπίους μεταβάσεις, δικαιώματα μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων καὶ ἄλλα ἐξοδα γραφείου κ. λ. π.

Ἄρθρον 13.

Αἱ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμεναι δαπάναι καταβάλλονται ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπείας, ἐκδιδομένου τακτικοῦ ἐντάλματος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου 22 ἄρθρον 1 τοῦ εἰδικοῦ αὐτοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπείας ἐξοφλῶν τὸ οὕτως ἐκδιδόμενον ἐπ' ὀνόματι του χρηματικὸν ἐντάλμα, καταβάλλει τοῖς δικαιούχοις ἐπὶ ἀποδείξει τὰ δυνάμει τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Β. Διατάγματος ἢ συνεπείᾳ γενικῆς ἢ εἰδικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπείας, καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά, ὀριζόμενα ποσὰ, καὶ λογοδοτεῖ ὑποβάλλων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξω-

τερικῶν, ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας, τὰ σχετικά δι' ἕκαστον ἔνταλμα δικαιολογητικά.

Ἄρθρον 14.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταχωρήσεως αὐτοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως εἰς τὰς ἀποζημιώσεις καὶ πάσας τὰς χρηματικὰς δαπάνας τὰς προβλεπομένας ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἢ ἰσχὺς αὐτοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπείας ἀπὸ τῆς 21 Αὐγούστου 1917.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1917

Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Σ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ἰ. Δ. Τσιριμῶκος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1917.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ἰ. Δ. Τσιριμῶκος

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς
ὑποβληθεῖσα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 14:27 Δεκεμβρίου 1918.

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι ἔκθεσιν περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων μικτῆς Ἐπιτροπῆς συστάσης ἐν Ἀθήναις πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν προξενηθεισῶν ζημιῶν ἐκ τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐκτυλιχθέντων γεγονότων τὴν 1ην καὶ 2αν Δεκεμβρίου 1916 ὡς καὶ ἐκ τῆς ἐκ τούτων δημιουργηθείσης καταστάσεως ἐφ' ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους. Εἶναι ἀνωφελές νὰ ἐπαναλάβωμεν τὴν ἱστορίαν τῶν θλιβερῶν τούτων γεγονότων, ἅτινα προῦκλήθησαν παρὰ τῶν ἐνόχων ἐνεργειῶν τῆς ἐπιβληθείσης τῷ Ἑλληνικῷ λαῷ παρὰ τοῦ πρώην βασιλέως Κωνσταντίνου Κυβερνήσεως καὶ αἵτινες, ἀφ' οὗ συνετέλεσαν νὰ ρεύσῃ ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ τὸ αἷμα τῶν Γάλλων καὶ τῶν Ἀγγλων ναυτῶν, συνεπέφερον ἐπὶ πολλοὺς μῆνας εἰς πολυάριθμα μέρη τοῦ Βασιλείου ταραχάς, βιαιοπραγίας καὶ αὐθαιρεσίας, ὧν θύματα ὑπῆρξε μέγας ἀριθμὸς φιλησύχων πολιτῶν.

Συνεπεία τῆς Γερμανικῆς ἐπιρροῆς, ἣτις τότε ὑπερίσχυε παρὰ τῇ Αὐτῇ, ἢ κατάστασις αὕτη δὲν ἠδύνατο ν' ἀφήσῃ ἀδιαφόρους τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Μ. Βρετανίαν, καθ' ὅσον ὄχι μόνον ὑπήκοοι αὐτῶν εὐρίσκοντο μεταξὺ τῶν θυμάτων, ἀλλὰ καὶ διότι πολλαὶ διπλωματικαὶ συμβάσεις καθίστων αὐτὰς ὡς καὶ τὴν Ρωσσίαν ἐγγυητριάς τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ συνταγματικοῦ αὐτῆς πολιτεύματος.

Ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Ρωσσίας ἀπηύθυναν τὴν 31 Δεκεμβρίου 1916 πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν διακοίνωσιν, δι' ἧς ἐξήτουν διάφορα μέτρα ἐπανορθώσεως, ἰδίᾳ δὲ νὰ ἀπολύσῃ ἀμέσως τοὺς συνεπεία τῶν γεγονότων τῆς 1ης καὶ 2ας Δεκεμβρίου 1916 καὶ τῶν ἀκολουθῶν ἡμερῶν συλληφθέντας καὶ νὰ καταβάλῃ ἀποζημιώσεις εἰς τὰ θύματα, τὰ ὅποια, μετὰ ἐξέτασιν ἐνεργηθησομένην ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, θὰ ἀνεγνωρίζοντο ὅτι ὑπέστησαν ἀδίκως ζημίας συνεπεία τῶν αὐτῶν γεγονότων.

Μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν αἰτημάτων, τὰ ὅποια περιείχοντο ἐν τῇ δια-

κοινώσει ταύτη, ἀπεφασίσθη ὕπως συγκροτηθῆ μικτὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ 3 μελῶν, ὧν εἷς Ἄγγλος, εἷς Γάλλος καὶ εἷς Ἑλλήν πρὸς ἐνεργειαν ἀνακρίσεων. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ εἶχε πλήρες δικαίωμα νὰ κανονίσῃ τὴν διαδικασίαν αὐτῆς, αἱ ἀποφάσεις δ' αὐτῆς θὰ ἦσαν ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ὄρισαν ἀμέσως ὡς ἀντιπροσώπους ἡ μὲν τὸν κ. Thorne, δικαστὴν παρὰ τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μικτῷ δικαστηρίῳ, εἰς ὃν εἶχεν ἀνατεθῆ ἄλλοτε ἀνάλογος ἀποστολὴ εἰς ἄλλην χώραν, ἡ δὲ τὸν κ. Ristelhueber, Πρόξενον, κατ' ἐξοχὴν γνώστην τῶν Ἀνατολικῶν ζητημάτων.

Τὴν 25 Μαρτίου 1917 ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διώρισε ὡς ἀντιπρόσωπόν της τὸν κ. Τσιτσεκλῆν, δικηγόρον παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις Ἀρείῳ Πάγῳ. Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων σημείων, τὰ ὁποῖα ἀπετέλεσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς διακινώσεως τῆς 31ης Δεκεμβρίου, ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος καὶ οἱ παρ' αὐτῷ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν θελήσεων του ἐκλεγέντες Ὑπουργοὶ προσεπάθησαν νὰ ὑπεκφύγῳσι τῶν ὑποχρεώσεων, ἃς εἶχον ἀναλάβει.

Ὑπὸ διαφόρους προφάσεις ἠρηθήθησαν νὰ ἐγκρίνωσι τὸν παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων, τοῦ Γάλλου καὶ τοῦ Ἄγγλου τοιούτου, ἐνεργούντων ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν Κυβερνήσεων των προταθέντα κανονισμὸν καὶ μάλιστα δὲν ἔθεσαν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς οὐδὲ τὸ ἀναγκαῖον οἶκημα διὰ τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς. Οὕτω, κατὰ τὴν μεταπολίτευσιν τὴν συντελεσθεῖσαν συνεπείᾳ τῆς ἐντολῆς, ἦν ἐξεπλήρωσε ἐν Ἀθήναις ὁ κ. ZONAP, ὡς Ὑπατος Ἀρμοστής, ἀντιπροσωπεύων τὰς τρεῖς Προστάτιδας Δυνάμεις τῆς Ἑλλάδος, αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπιτροπῆς δὲν εἶχον ἀκόμη ἀρχίσει.

Ἡ κατάστασις αὕτη τῶν πραγμάτων δὲν ἐβράδυνε νὰ μεταβληθῆ μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Βενιζέλου ὡς προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἀντιλαμβάνομενος ὅτι τὸ λεπτὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ ἐκπληρώσῃ ἡ Ἐπιτροπὴ ἔδει νὰ ἐμπιστευθῆ εἰς πρόσωπα ἀπηλλαγμένα τῆς ἐπιδράσεως τῶν τοπικῶν παθῶν, ἐζήτησε τὴν διατήρησιν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐξέλεξε ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλλάδος λόγῳ τῆς θέσεως αὐτοῦ καὶ τῆς ὑπηρεσίας του, τὸν κοσμήτορα τῆς Νομικῆς Σχολῆς. Ἐξ ἄλλου τοῦ κ. Ristelhueber, Γάλλου ἀντιπροσώπου, ἀναγκασθέντος νὰ παραιτηθῆ τῆς ἐντολῆς διὰ λόγους ὑγείας, οἵτινες ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ καταλίπῃ τὴν Ἑλλάδα, ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀντικατέστησε αὐτὸν διὰ τοῦ κ. Fabry, μέλους τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, ὁ ὁποῖος, καθὼς καὶ ὁ Thorne, ἦτο προπαρασκευασμένος εἰς τοιούτου εἴδους ἐργασίας καθ' ὅσον καὶ ἐν τῷ παρελθόντι εἶχον ἀνατεθῆ αὐτῷ διπλωματικαὶ ἀποστολαί, καὶ ὅστις ἔσπευσε νὰ κατέλθῃ εἰς Ἀθήνας.

Συνεπείᾳ τῶν νέων μέτρων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἡ Μικτὴ

Ἐπιτροπῇ, ἃν καὶ προελεύσεως καὶ καταρτισμοῦ διεθνοῦς, καθίστατο πράγματι, ἐν τῇ λειτουργίᾳ αὐτῆς, ὄργανον τῆς Κυβερνήσεως, ἣτις ἀφ' οὗ ἐπέτυχε τὴν συναίνεσιν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Μ. Βρετανίας ἀπεδέχθη τὸ σχέδιον τοῦ κανονισμοῦ μετὰ τῶν ἀναγκαίων τροποποιήσεων, ὅπως τεθῆ ἐν ἀρμονίᾳ μετὰ τῆς νέας καταστάσεως.

Διαρκουσῶν τῶν διαπραγματεύσεων τούτων ἡ Ἐπιτροπῇ συνῆλθεν ἡμιεπισήμως, ὅπως προβῆ εἰς τὴν κατὰ τὰς ἀπαιτήσεων, αἱ ὁποῖαι εἶχον ὑποβληθῆ αὐτῇ.

Τὴν 3ην Σεπτεμβρίου 1917 ν. ἡ. συνεδρίασε τὸ πρῶτον ἐπισήμως. Ἀφ' οὗ ἐξέλεξεν ὡς πρόεδρον τὸν κ. Fabry, ἐπεκύρωσε τὸν κανονισμὸν, ὁ ὁποῖος θὰ ἐχρησίμευεν αὐτῇ ὡς καταστατικόν. Εἶτα ὥρισε τὸν Γενικὸν αὐτῆς Γραμματέα καὶ τὸν διερχομένον, ἔλαβε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν διαφόρων αὐτῆς ὑπηρεσιῶν καὶ ἤρξατο ἀμέσως τῶν ἐργασιῶν, αἵτινες συνεχίσθησαν ἄνευ διακοπῆς μέχρι τῆς 21 Δεκεμβρίου 1918. Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τῶν 15 μηνῶν, ἡ ὁποία ἐπῆρκεσε τῇ Ἐπιτροπῇ ὅπως ἀποπερατώσῃ τὸ ἔργον τῆς, συνῆλθεν αὕτη εἰς 437 συνεδριάσεις καὶ ἐξέδωκε 6018 ἀποφάσεις.

Κατὰ τὸν κανονισμὸν αὐτῆς, εἶχεν ἀρμοδιότητα ὅπως ἀποφανθῆ ἐπὶ τῶν αἰτήσεων περὶ ἀποζημιώσεως διὰ ζημίας ἀμέσους ἢ ἐμμέσους προελθούσας καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἐκ τῶν γεγονότων τῆς 1ης καὶ 2ας Δεκεμβρίου 1916 καὶ τῶν ἀκολούθων ἡμερῶν, εἴτε τὰς ζημίας ταύτας ὑπέστησαν ὑπήκοοι Ἕλληνες εἴτε ξένοι. Αἱ ἀπαιτήσεις ὅμως τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων καὶ ἐμπίσθων Προξένων, ὡς καὶ τῶν στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, τῶν τριῶν Προστατίδων καὶ τῶν συμμάχων αὐταῖς ξένων Δυνάμεων, ἐπεφυλάχθησαν ὅπως ὑποβληθῶσιν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ. Ἡ ἐπιτροπῇ ἐκέκτητο τὸ δικαίωμα νὰ ἀποφαίνηται χωρὶς ὑπ' οὐδεμιᾶς νὰ δεσμεύηται νομοθεσίᾳ οὔτε νὰ αἰτιολογῆ τὰς ἀποφάσεις τῆς, ἐκδιδομένας πάντοτε ἐγγράφως καὶ συντασσομένας ὡς καὶ τὰ πρακτικὰ ἐν Γαλλικῇ γλώσσῃ. Εἶχεν ὡσαύτως τὸ δικαίωμα νὰ καθορίσῃ μόνη τὴν τηρητέαν διαδικασίαν. Αἱ ἀποφάσεις δ' αὐτῆς ἐλαμβάνοντο κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ ἦσαν ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀναλάβει δὲν ἦτο ἀπηλλαγμένον δυσχερειῶν. Ἐπελήφθη ὄντως τῆς ἐκδικάσεως 5869 αἰτήσεων, αἵτινες ἀντεπροσώπευον ὀλικὸν ποσὸν 106,213,132 δραχμῶν καὶ 50 λεπτῶν. Ἡ προφανὴς ὑπερβολὴ τῶν ἀριθμῶν τούτων ἐξηγεῖται ἐκ διαφόρων αἰτίων: ἐκ τῶν σφαλμάτων περὶ τὴν ἐκτίμησιν τῆς σπουδαιότητος τῶν ζημιῶν, τὰς ὁποίας αἱ ἐκ τῶν γεγονότων τοῦ Δεκεμβρίου προκλήθεισαι ταραχαὶ δὲν ἐπέτρεπον νὰ ὑπολογίσῃ τις ἐπακριβῶς πρὸ τῆς λήξεως τῶν ταραχῶν τούτων, ἐκ τῆς

ἐπιθυμίας τῆς ἐπιβολῆς ἀντεκδικήσεων κατὰ τῶν προσώπων, τὰ ὅποια ἦσαν ὑπεύθυνα διὰ τὰ γεγονότα ταῦτα καὶ τὰ ὅποια ἐνομιζέτο ὅτι θὰ ἔδει νὰ ἐξαναγκασθῶσιν ὅπως ἀναλάβωσιν εἰς βάρος αὐτῶν τὴν καταβολὴν τῶν ἀποζημιώσεων· τέλος ἐκ τῆς εὐχερείας περὶ τὴν διαδικασίαν, ἣτις δὲν ἀπῆτει οὐδεμίαν χρηματικὴν προκαταβολὴν οὔτε συνεπήγετο καταδίκην εἰς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, οὐδὲ ἐπέβαλλεν ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως ἄλλην τινὰ ζημίαν ἐκτὸς τῆς ἀπωλείας σταγόνων τινῶν μελάνης καὶ τεμαχίου χάρτου.

Πολλὰ αἰτήσεις ἐστηρίζοντο ἐπὶ γεγονότων ἀλλοτριῶν πρὸς τὴν συνεπεία τῶν γεγονότων τοῦ Δεκεμβρίου δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν, ἐπὶ πράξεων τῆς δημοσίας ἐξουσίας, προγενεστέρων ἀδικημάτων τοῦ κοινοῦ δικαίου, δικῶν πολιτικῶν ἐκδικασθεισῶν συμφώνως τοῖς νόμοις, συμβεβηκότων διαφορῶν, ἀσθενειῶν πάσης φύσεως, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ κληρονομικῶν. Ἐφαινετο οὕτως, ὅτι ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ εἶχε κληθῆ νὰ διαδραματίσῃ πρόσωπον Θείας Προνοίας προωρισμένης νὰ ἀνακουφίσῃ, ἀναλώμασι τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὅλας τὰς ἀθλιότητας, καὶ νὰ ἐπανορθώσῃ ὅλα τὰ εἶτε τοῖς θνητοῖς εἶτε τῇ φύσει καταλογιστέα ἀδικήματα. Ὑπεβλήθησαν αἰτήσεις ἐντελῶς ψευδεῖς καὶ στηριζόμεναι ἐν τῇ ὀλότητι ἐπὶ ἀνακριβειῶν καὶ ψευδῶν ἰσχυρισμῶν. Μεταξὺ τῶν δολίων τούτων αἰτήσεων πλεῖσται εἶχον ὑποβληθῆ παρ' ἐπιστράτων, οἵτινες ἀφ' οὗ ἐγένοντο συνένοχοι τοῦ φόνου τῶν Ἄγγλων καὶ Γάλλων στρατιωτῶν καὶ τῶν κατὰ τῶν ὀπαδῶν τοῦ κ. Βενιζέλου διωγμῶν, εἶχον τὸ θράσος νὰ παρουσιασθῶσιν ὡς θύματα.

Ἐὰν ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους αἱ αἰτήσεις δὲν ὑπεβάλλοντο ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς σοβαρὸν ἔλεγχον, τὸ τοιοῦτον ἤθελε προκαλέσει σκάνδαλον καὶ συνεπιφέρῃ σπουδαίαν ζημίαν διὰ τε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ διὰ τὰ πραγματικὰ θύματα, τὰ ὅποια θὰ ἦσαν ὑπόχρεα νὰ καταβάλωσιν, ὑπὸ τύπον φόρου, ἀποζημιώσεις οὐδαμῶς ὀφειλομένας καὶ ὧν μέρος ἤθελε περιέλθῃ εἰς τοὺς δράστας τῶν καταχρήσεων καὶ τῶν ἐγκλημάτων, τὰ ὅποια ἐπρόκειτο νὰ ἐπανορθωθῶσι. Θὰ συνεπήγετο τὴν καταστροφὴν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος, καθ' ἣν στιγμὴν αὕτη εἶπερ ποτε εἶχεν ἀνάγκην ὅλων τῶν οἰκονομικῶν αὐτῆς πόρων, ὅπως δυνηθῆ, συμφώνως πρὸς τὰς ἱστορικὰς αὐτῆς παραδόσεις, νὰ λάβῃ μέρος παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Συνενοήσεως εἰς τὸν κατὰ τῆς Γερμανικῆς βαρβαρότητος ἀγῶνα.

Ὅθεν ἔδει νὰ χωρισθῶσι μετὰ μεγίστης προσοχῆς αἱ ἐστηρημέναι βάσεως αἰτήσεις ἀπὸ ἐκείνας αἵτινες ἔδει νὰ γίνωσιν ἀποδεκταί.

Ἡ ἔρευνα αὕτη ἦτο τόσῳ μᾶλλον λεπτή ὅσῳ ἡ ἐργασία ἦτο ἐπίγουσα, πρὸς δὲ καὶ διότι αἱ πλεῖσται τῶν αἰτήσεων δὲν συνοδεύοντο ὑπὸ οὐδενὸς ἐγγράφου δικαιολογητικοῦ. Ἐὰν ἡ Ἐπιτροπὴ ἠδυνήθη νὰ ἀποπε-

ρατώσει τὸ βαρὺ ἔργον της, ἐν βραχεῖ διαστήματι, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν λίαν ἐνεργὸν συνδρομήν, ἣν παρέσχεν αὐτῇ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις.

Ἡ Κυβέρνησις αὕτη ἐπέτυχε τὴν ἐπιψήφισιν νόμου, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐχορηγεῖτο τῇ μικτῇ Ἐπιτροπῇ ἐξουσία Ἑλληνικῆς διοικητικῆς δικαιοδοσίας. Κατὰ τὸν νόμον τοῦτον, ἡ Ἐπιτροπὴ ἠδύνατο ν' ἀναγκάζῃ τοὺς μάρτυρας νὰ ἐμφανίζωνται ἐνώπιον αὐτῆς, νὰ καταθέτωσι πρὸς αὐτῆς ἐνόρκως, νὰ ἐξετάζῃ μετὰ τῆς αὐτῆς ἐγγυήσεως τοὺς αἰτοῦντας, νὰ διατάσῃ πραγματογνωμοσύνην ἢ ἄλλα μέτρα ἀνακριτικὰ καὶ νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν ποινικῶν δικογραφικῶν.

Εἶχε τὴν εὐχέρειαν νὰ ἀναθέτῃ τὰς ἀνακρίσεις εἴτε εἰς ἓν τῶν μελῶν της, εἴτε εἰς Πρωτοδίκην τινά, εἴτε εἰς διπλωματοῦχόν τινα τῆς νομικῆς ἀπεσπασμένον παρ' αὐτῇ, εἴτε εἰς ὑπάλληλον τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ Βασιλείου, τέλος δὲ καὶ εἰς Ἑλληνικὴν τινα Προξενικὴν Ἀρχήν, ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ. Ἀνεξαρτήτως τῶν βαρυτέρων ποινῶν, δι' ὧν τιμωροῦνται ἡ ψευδορκία καὶ ἡ ψευδομαρτυρία, ποιναί, αἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ ἐκταθῶσι μέχρι φυλακίσεως ἐνὸς ἔτους καὶ προστίμου δύο χιλιάδων δραχμῶν, καθωρίζοντο κατὰ παντὸς αἰτοῦντος, μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος, ὅστις ἠθέλεν ἐν ἐπιγνώσει, ἔστω καὶ ἀνομοτί καταθέσει ψευδῶς εἴτε ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς εἴτε ἐνώπιον ἐκείνων, εἰς οὓς ἠθέλεν ἀνατεθῆ ἢ ἐξετάσις. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν ἠδύνατο ν' ἀπαγγελθῆ κατηγορία, εἰμὴ τῇ αἰτήσει τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐφωδιασμένη διὰ τῶν μέσων, ἅτινα ἐχορήγει αὐτῇ ὁ νόμος οὗτος, ἡ μικτὴ Ἐπιτροπὴ καθώρισεν ἀμέσως τὴν τηρητέαν διαδικασίαν.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς κατέταξε τὰς αἰτήσεις ἀναλόγως τῶν πράξεων (φρόνοι, καθείρξεις, βιαιοπραγίαι, διαρπαγαί, ἀναχωρήσεις πρὸς διάσωσιν, κ. τ. λ.), αἵτινες ἐδικαιολογοῦν τὰς αἰτήσεις. Ἡδυνήθη οὕτως, ἐξετάζουσα συγχρόνως ἐκάστην κατηγορίαν ὑποθέσεων, νὰ ἐφαρμόσῃ κανόνας ἐνιαίους καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ διὰ τὴν ἐξέτασιν ταύτην τὴν ἐνδεικνυομένην σειρὰν ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος καὶ τοῦ ἐπείγοντος τῆς ὑποθέσεως.

Ἐσκέφθη κατ' ἀρχὰς νὰ καθιερώσῃ συζητήσεις κατ' ἀντιμωλίαν ἐνώπιον αὐτῆς μεταξὺ τῶν δικηγόρων, τῶν ἐπιφορτισθέντων νὰ ὑποβάλωσι τὰς αἰτήσεις, καὶ ἐνὸς δημοσίου ὑπαλλήλου καθορισθησομένου πρὸς προάσπισιν τῶν συμφερόντων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἀλλ' ἐνόμισεν ὅτι ὁ μέγας ἀριθμὸς αἰτήσεων δὲν ἐπέτρεπε νὰ γίνῃ ἀποδεκτὸν τὸ σύστημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἠθέλε συνεπιφέρει δαπάναις καὶ βραδύτητας μεγάλας. Προϋτίμησε τὸν τρόπον ἐκδικάσεως τὸν ἐφαρμοζόμενον ἐπὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων, ὅστις ἔχει προταθῆ παρὰ διαφόρων νομομαθῶν ἐν τοῖς σχεδίοις αὐτῶν περὶ μεταρρυθμίσεων τῆς πολιτικῆς δικονομίας καὶ ὅστις ἐπιτυχῶς ἐφηρμόσθη εἰς ἄλλας χώρας. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ αἰ-

τήσῃ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπέσπασε παρ' αὐτῇ Πρωτοδίκας λαλοῦντας καὶ γράφοντας τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ ὧν ὁ ἀριθμὸς, ἀνεορχόμενος κατ' ἀρχὰς εἰς 5, ηὐξήθη εἶτα μέχρις 9. Προσετέθησαν ἐπίσης εἰς αὐτὴν δώδεκα διπλωματοῦχοι τῆς νομικῆς. Οἱ δικασταὶ καὶ οἱ διπλωματοῦχοι οὗτοι εἰργάσθησαν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ὑποθέσεων, καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ταύτῃ, ἐπέδειξαν προσόντα ἀξιόλογα. Δὲν ἐπετρέπετο αὐτοῖς νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς διασκέψεις τῆς Ἐπιτροπῆς. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν ἡ δικογραφία παρεδίδετο εἰς ἓνα ἐκ τῶν τριῶν ἀντιπροσώπων, ὅστις ἀφοῦ ἐβεβαιώθη ὅτι ἡ ἐξέτασις ἦτο πλήρης, εἰσήγεν τὴν ὑπόθεσιν πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀπὸ τῆς πρώτης συνεδριάσεως αὐτῆς ἡ Ἐπιτροπὴ ὥρισε διὰ τὴν παραδοχὴν τῶν αἰτήσεων προθεσμίαν, περὶ τῆς ὁποίας τὸ κοινὸν ἐπληροφόρηθη διὰ τοῦ τύπου καὶ ἦτις ἔληγε τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1917 ν. ἡ. διὰ τοὺς ἐκ τῶν ὑποβαλλόντων αἰτήσεις κατοικοῦντας ἐν Ἑλλάδι, τῇ 14 δὲ Νοεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαμένοντας. Ἐπεφύλαξε ἐν τούτοις ἑαυτῇ τὸ δικαίωμα νὰ μὴ κηρύξῃ ἐκπτώτους τοῦ δικαιώματος τῆς ὑποβολῆς αἰτήσεων ἐκείνους, οἵτινες διὰ λόγους ἐξαιρετικούς δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ὑποβάλωσιν ἐγκαίρως τὰς αἰτήσεις των. Ἐπεξέτεινε δὲ τὴν εὐκολίαν ταύτην καὶ ὑπὲρ τῶν ἐν τῷ μετώπῳ εὕρισκομένων στρατιωτικῶν.

Πάντες οἱ ὑποβαλλόντες αἰτήσεις ἀποζημιώσεως ἐκλήθησαν αὐτοπροσώπως, εἶτε ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς, εἶτε ἐνώπιον τῶν τὴν ἀνάκρισιν ἐντεταλμένων προσώπων. Ἡ πρόσκλησις δὲ αὕτη ἐγνωστοποιήθη δι' εἰδοποιήσεων, καταχωρισθεῖσάν ἐν ταῖς ἐφημερίσι, εἰς πάντας ἐκείνους, ὧν αἱ διευθύνσεις δὲν ἀνευρέθησαν. Οἱ παρουσιασθέντες ὑπεχρεώθησαν νὰ ἐπιβεβαιώσωσι ἐνόρκως τὸ ἀληθὲς τῆς αἰτήσεώς των, νὰ προσαγάγωσι τοὺς μάρτυρας καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα. Ἐξηλέγχθησαν δι' ἐπιτοπίων αὐτοψιῶν καὶ διὰ πραγματογνωμοσυνῶν οἱ ἰσχυρισμοὶ των. Δικασταὶ ἐκ τῶν παρ' αὐτῇ ἀπεσπασθέντων, ἀπεστάλησαν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος, ὅπως προβῶσιν ἐπιτοπίως εἰς ἐξέτασιν τῶν αἰτήσεων τῶν ἐκ τούτων προερχομένων. Ἀπηγγέλθησαν κατηγορίαι ἐναντίον 63 ἐκ τῶν ὑποβαλλόντων αἰτήσεις, οἵτινες εἶχον προβῆ εἰς ψευδεῖς δηλώσεις. Τὰ Ἑλληνικὰ Δικαστήρια ἐπέβαλον αὐστηρὰς πεινὰς εἰς τοὺς ἐνόχους.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐχορήγησεν εἰς τοὺς ὑποβαλλόντας αἰτήσεις, μέχρι τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς, τὴν εὐχέρειαν νὰ ἀνακόπτωσι τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς, αἵτινες εἶχον ἐκδοθῆ χωρὶς νὰ ἐξετασθῶσι οὗτοι διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεως. Προέβη μάλιστα εἰς τὴν ἐξ ἐπαγγέλματος ἀναθεώρησιν τῶν κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεων αὐτῆς, ὅσάκις ἐκ σοβαρῶν καὶ ἀκριβῶν περιστάσεων συγγέγοι, ὅτι πλάνη τις εἶχε ἐμφιλοχωρήσει, χωρὶς ὁ αἰτῶν νὰ εἶναι ὑπεύθυνος. Διὰ τῶν ὅλων ληφθέντων τούτων μέτρων προσεπάθησε

νά ἀποφύγη ἐφ' ὅσον ἀνθρωπίνως ἦτο δυνατόν πᾶσαν ἐνδεχομένην πλάνην. Ἀπέριψε τελείως 2327 αἰτήσεις, μεταξύ τῶν ὁποίων 571 φαίνεται ὅτι ἐγκατελείφθησαν ὑπὸ τῶν ὑποβαλλόντων αὐτάς, οἵτινες δὲν παρουσιάσθησαν. 192 αἰτήσεις ἀπεσύρθησαν ρητῶς παρὰ τῶν ὑποβαλλόντων αὐτάς, εἰς τοὺς ὁποίους δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ παρεχώρησεν ἔγγραφον περὶ τῆς γενομένης παραιτήσεως. 3350 ἐγένοντο ἀποδεκταὶ παρ' αὐτῆς ἐν συνόλῳ ἢ ἐν μέρει. Αἱ ἐπιδικασθεῖσαι ἀποζημιώσεις ἀνῆλθον εἰς τὸ ὅλικόν ποσὸν τῶν 6,995,629.50. Κατ' ἀρχὰς συνεδρίασεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ἐν Ἀθήναις Νομικῆς Σχολῆς, ἣν ὁ κ. Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου λίαν φιλοφρόνως ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς μέχρι τοῦ τέλους τῶν διακοπῶν, εἶτα δὲ εἰς ἐν διαιμέρισμα, τὸ ὁποῖον ἐμίσησεν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 10 τῆς ὁδοῦ Καραγεώργη οἰκία, τέλος δ' ἐν τινι εὐρυχώρῳ οἰκήματι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἡπίτου 15, ἣν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσίν της καὶ ὅπου ἠδυνήθησαν νὰ ἐγκατασταθῶσιν ὅλαι αἱ Ὑπηρεσίαι ἀνέτως. Ἡ Κυβέρνησις τῆ παρέσχε τὸ ὕλικόν, οὔτινος εἶχεν ἀνάγκην, ὡς καὶ τὸ προσωπικὸν γραμματέων, δακτυλογράφων, χωροφυλάκων καὶ κλητῆρων, οἵτινες τῇ ἦσαν ἀναγκαῖοι διὰ τὴν σύνταξιν καὶ ἀντιγραφὴν τῶν πρακτικῶν αὐτῆς, διὰ τὴν τήρησιν τῶν πρωτοκόλλων καὶ τὴν κατάταξιν τῶν Ἀρχείων, διὰ τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ τὴν πρόσκλησιν τῶν αἰτησαμένων ἀποζημιώσεις, καὶ τῶν μαρτύρων.

Οἱ ἀποσπασθέντες ὑφ' οἰονδήποτε τίτλον παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ ἀνῆλθον τελευταίως εἰς 44. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἔθεσεν ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὴν διάθεσίν της διὰ τὰ καθήκοντα Γ. Γραμματέως δύο ἐκ τῶν πλέον διακεκριμένων ὑπαλλήλων της, τὸν κ. Ξανθόπουλον, Γενικὸν Πρόξενον, ὁ ὁποῖος ἀφ' οὗ ἐξεπλήρωσε ἐπιτυχῶς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως μέχρι τοῦ Ἀπριλίου 1918, ἀπεστάλη εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, ὅπως καταλάβῃ θέσιν ἐκ τῶν νεωστὶ συσταθεισῶν ἀνάλογον τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ, καὶ τὸν κ. Λιάτην, ὁ ὁποῖος τὸν διεδέχθη μέχρι τοῦ πέρατος τῶν ἐργασιῶν. Ἀμφότεροι ἐξετέλεσαν τὸ καθῆκόν των εὐστόχως καὶ δραστηριῶς. Ἀντίγραφα τῶν ἀποφάσεων, αἵτινες ἐξεδίδοντο κατὰ τὰς δύο προηγουμένας ἑβδομάδας, ἀπεστέλλοντο πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τὸ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος τῇ 1ῃ καὶ 16ῃ ἐκάστου μηνός.

Οἱ ὑποβαλλόντες τὰς αἰτήσεις εἰδοποιοῦντο συγχρόνως περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀποφάσεων. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν κατέβαλε ἀμέσως τὰς ἐπιδικαζομένας ἀποζημιώσεις. Διὰ νόμου ἐκδοθέντος παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τῇ 18ῃ Ἀπριλίου 1ῃ Μαΐου 1918 ἐκηρύσσοντο αἱ ἀποζημιώσεις μὴ ἐκχωρητέαι καὶ ἀκατάσχετοι μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 5000 φράγκων καὶ ἠκυροῦντο μέχρι τῶν αὐτῶν ὁρίων αἱ προγενέστεραι ἐκχωρήσεις ὡς καὶ κατασχέσεις, αἵτινες δὲν εἶχον ἐπικυρωθῆ παρ' ἀποφάσεώς τινος ὀριστικῆς. Ἄν καὶ δὲν ἦτο ὑπόχρεως ἐκ τοῦ κανονισμοῦ, ἡ Ἐπιτροπὴ ἦτιο-

λόγει ὅλας τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς. Ὡς βάσιν πρὸς ἐκδίκασιν αὐτῶν ἔλαβεν τὰς ἐκ τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου ἀπορροεούσας ἀρχάς, καθιερωμένας δὲ παρ' ὅλων τῶν νεωτέρων νομοθεσιῶν σχετικῶς πρὸς τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς βλάβης τῆς προξηνηθείσης ἐξ ἀδικήματος ἢ ἄλλου τινὸς πταίσματος. Γενικῶς εἶπειν εἶχε κληθῆναι νὰ ἀποφανθῆ ἐπὶ πραγματικῶν γεγονότων. Ἐν τούτοις ἔπρεπε διὰ τῶν ἀποφάσεών της νὰ θέσῃ ἀρχὰς τινὰς. Ἀπήτησε παρὰ τῶν αἰτούντων τὴν δικαιολογίαν πάσης ἀτομικῆς ζημίας προκλήσεως ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ἀλλὰ κατὰ τρόπον βέβαιον, ἐκ τῶν γεγονότων τῆς 1ης καὶ 2ας Δεκεμβρίου 1916 ἢ τῆς καταστάσεως τῆς δημιουργηθείσης ἐκ τούτων. Συνεπῶς ἀπέρριψε τὰς ὑποβληθείσας αἰτήσεις παρ' ἐμπόρων, οἵτινες παρεπονοῦντο διὰ ζημίαν ἢ ἐλάττωσιν κερδῶν, προκύψασαν ἐκ τῆς γενικῆς κατασιάσεως τῆς χώρας, χωρὶς νὰ προσαγάγωσιν ἀπόδειξιν βιαιοπραγίας, ἀπειλῆς, παρανομίας, ἢ μέτρου ἀνθαιρέτου, ὧν νὰ ἐγένοντο προσωπικῶς θύματα. Τοῦτ' αὐτὸ ἐπίσης ἐγένετο, διὰ τὰς ἐπὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ στηριζομένας αἰτήσεις, ἧτοι ἐπὶ μέτρον, ὅπερ εἶχεν πλήξῃ ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅπερ ἄλλως ἀπετέλει πρᾶξιν ἐξαναγκασμοῦ ἐπιτροπομένην ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου. Ὅταν συνέβη εἰς ἀντιπάλους τῆς ἀπὸ τὸν κ. Βενιζέλον ἀκολουθουμένης πολιτικῆς νὰ εἶχον φυλακισθῆ κατὰ λάθος ἢ ὑποστῆ ἄλλας ὑπερβασίας, διαπραχθείσας ὑπὸ τῶν ἐπιστράτων, ἢ Ἐπιτροπῆ κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν αἰτήσεων αὐτῶν, ἐπεδίκαζεν αὐτοῖς ἀποζημιώσεις χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὰ πολιτικὰ αὐτῶν φρονήματα, ἧρκει νὰ μὴ εἶχον συμμετάσχει τῶν γεγονότων τῆς 1ης καὶ 2ας Δεκεμβρίου. Ἄλλ' ἀπεφάσισεν ὅτι ἐκεῖνοι οἵτινες εἶχον ἐγγραφῆ ὡς ἐπίστρατοι δὲν ἠδύναντο ἐννόμως νὰ διατυπώσωσι αἰτήσεις περὶ ἀποζημιώσεων στηριζομένας ἐπὶ πράξεων, ὧν ὑπῆρξαν συνένοχοι, καὶ ἐπὶ καταστάσεως πραγμάτων διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς ὁποίας εἶχον συντελέσει. Ἐθεώρησεν ὅτι ἦσαν θύματα τῶν αὐτῶν γεγονότων ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀναγκασθέντες κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ν' ἐγκαταλείψωσι τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, ἵνα οὕτως ἀποφύγωσι τὰς ἀπειλὰς τῶν ἐπιστράτων, ἐτορπιλλίσθησαν κατὰ τὸ ἐπικίνδυνον ταξιδίδιον τὸ ὁποῖον ἢ περίπτωσις αὕτη τῆς ἀνωτέρας βίας ἠνάγκασεν αὐτοὺς ν' ἀναλάβωσι. Συμπεριέλαβεν ἐν ἀναλόγοις περιστάσεσι εἰς τὰς δαπάνας ἀναχωρήσεως πρὸς διάσωσιν, τὴν ἀπώλειαν τῶν κλαπέντων ἀντικειμένων συνεπεία τῆς ἀπουσίας τῶν αἰτησασμένων σωτηρίαν ἐν τῇ φυγῇ. Τούναντίον ἀπέρριψε τὰς αἰτήσεις ὁσάκις ἢ προβαλλομένη ζημίαι εἶχε προκληθῆ ἐξ ὑπαιτιότητός των, ἰδίως διότι ἐπειράθησαν νὰ παραβιάσωσι τὸν ἀποκλεισμόν. Ἐπίσης ἠρνήθη αὐτοῖς πᾶσαν προσφυγὴν κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὁσάκις τὰ τοῦ κοινοῦ δικαίου δικαστήρια εἶχον δώσει αὐτοῖς ἱκανοποίησιν, ἰδίᾳ ὁσάκις τὰ Ἑλληνικὰ δικαστήρια εἶχον ἀποδεχθῆ τὴν ἐνώπιον αὐτῶν ἐγερωθεῖσαν ἀγωγὴν ἐπὶ ἀποζημιώσει στρεφομένην κατ' ἀξιοχρέων προσώπων, καὶ δι' ἧς θὰ ἠδύναντο νὰ ἀποζημιωθῶσι παρ' αὐτῶν τούτων τῶν δραστῶν τῆς πράξεως, ἐξ ἧς ἔπαθον. Ἐπίσης ἔθηκε τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἐκτὸς δίκης καὶ παρέπεμψε τοὺς αἰτοῦντας νὰ στραφῶσι κατὰ τοῦ δράστου τοῦ

ἐγκλήματος δσάκις οὔτοι ἐτορπιλλίσθησαν ἐν ταξειδίῳ ἀναληφθέντι ἐκουσίως παρ' αὐτῶν δι' ὑποθέσεις των. Παρεδέξατο ὅτι, ἐκτὸς ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων, ἡ ἠθικὴ ζημία ἦν ἐπεκαλοῦντο πολλοὶ ἐκ τῶν ὑποβαλλόντων αἰτήσεις ὅπως ἀυξήσωσιν τὸ ποσὸν τῶν ἀπαιτήσεων των, ἦτο ἀρκούντως ἐπηρωρωμένη ἀκριβῶς διὰ τῆς ἐκλείψεως τοῦ καθεστῶτος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐπίεξε ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλὰ παρεχώρησε αὕτη πλήρη ἐπανόρθωσιν τῶν ὑλικῶν ζημιῶν. Ἐκρίνε κατὰ συνέπειαν, ὅτι ἡ διὰ λειλασίας ἢ ἀναλόγους περιπτώσεις χορηγουμένη ἀποζημίωσις ἔδει ν' ἀντιπροσωπεύῃ τὸ πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἀπωλεσθέντων ἢ κλαπέντων ἀντικειμένων ἀπαιτούμενον ποσὸν, οὐχὶ δὲ τὴν κατωτέραν ἀξίαν, τὴν ὁποῖαν ἠδύναντο νὰ ἔχωσι τὰ ἀντικείμενα ταῦτα κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐξαφανίσεως αὐτῶν.

Ἄν αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἦσαν ἄμιοιροι ἐνδιαφέροντος ὑπὸ νομικὴν ἐποψιν, δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἐνδιαφέροντα τὰ ὑπ' αὐτῆς διαπιστωθέντα γεγονότα, τῶν ὁποῖων ἡ ἀπόδειξις εὐρίσκειται ἐν τοῖς εἰς τὰ ἀρχεῖα αὐτῆς κατατεθεῖσι πρακτικοῖς καὶ δικογραφαίαις. Καταδεικνύουσι τὴν ἀξιοθρήνητον ἐσωτερικὴν κατάστασιν, εἰς ἣν ἔρριψε τὴν Ἑλλάδα ἡ γερμανικὴ ἐπιρροή, ἐνῶ συγχρόνως ἐξέθετε καὶ τὴν ἐξωτερικὴν αὐτῆς θέσιν. Αἱ ταραχαὶ αὗται, αἵτινες προωρίζοντο νὰ ἐμποδίσωσι τὴν χώραν νὰ ταχθῇ ἐν τῷ πολέμῳ παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Δυνάμεων τῆς Συνεννοήσεως, δὲν στεροῦνται ἀναλογίας πρὸς τὰς μηχανορραφίας, τὰς ὁποῖας εἰς εὐρύτερον ἔδαφος ἐχρησιμοποίησεν ἡ Γερμανία, ὅπως ἀποσπάσῃ ἀπὸ τῆς συμμαχίας ταύτης τὴν Ρωσσίαν.

Δὲν ἦσαν πλέον σεβασταὶ ἡ ἰδιοκτησία, ἡ ἐλευθερία, αὕτη ἡ ζωὴ τῶν πολιτῶν.

Αἱ 3350 αἰτήσεις, τὰς ὁποῖας ἐδέχθη ἡ ἐπιτροπὴ, εἶχον ὡς αἰτίαν: 35 φόνους, 922 ἐγκαθειρξεις συνοδευομένας συχνάκις ὑπὸ κακοποιήσεων, 418 ἄλλας περιπτώσεις κακώσεων συχνάκις βαρυτάτων, 503 λειλασίας, 66 βλάβας εἰς ἀκίνητα, 395 ἐμπορικὸς ἀποκλεισμοὺς, 31 παύσεις ἐφημερίδων συνοδευομένας ἐνίοτε ὑπὸ τῆς καταστροφῆς τῶν πιεστηρίων αὐτῶν καὶ 980 ἀπελάσεις ἢ φυγὰς ἐπελθούσας συνεπείᾳ τῶν ἀπειλῶν τῶν ἐπιστράτων.

Τὰ τὰς αἰτήσεις ταύτας προκαλέσαντα ἐγκλήματα καὶ καταχρήσεις δὲν ἀποτελοῦσι τὸ σύνολον τῶν διαπραχθέντων πραξικοπημάτων, διότι ἀφ' ἐνὸς ὑπῆρξαν μετὰ τῶν φρονευθέντων πρόσφυγες, οἵτινες δὲν εἶχον οἰκογενείας καὶ οὐδένα ἀφῆκαν κληρονόμον, ἀφ' ἐτέρου δὲ πλεῖστοι Βενιζελικοὶ θύματα τῶν μᾶλλον ἀποινῶν καὶ μᾶλλον ἐπιζημιῶν διωγμῶν οὐδεμίαν ἀπήτησαν ἀποζημίωσιν, ὅπως μὴ ἐπιβαρύνωσι τὴν Ἑλλάδα οἰκονομικῶς κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ θριάμβου τῆς ὑποθέσεως, εἰς τὴν ὁποῖαν εἶχον ἀφοσιωθῇ.

Ἐφιστάμενοι τὴν ἐπίδρασιν τοῦ μολυσματικοῦ παραδείγματος τοῦ δοθέντος παρὰ τῶν Αὐστρο-Γερμανῶν καὶ τῶν Βουλγάρων οἱ ἐπίστρατοι ἐπεδόθησαν

εἰς τὰς πλέον ἀπεχθεῖς ὑπερβασίας. Ἄνδρες, παιδιά ἐτυφεκίσθησαν. Προσεβλήθησαν ἐνόπλιως κλινικαὶ ἔνθα ἐθεραπεύοντο ἀσθενεῖς. Ἐν παιδίον, τοῦ ὁποίου τὸ μόνον πταῖσμα ἦσαν αἱ ἰδέαι τοῦ πατρός του, εὐρέθη διάτρητον ἀπὸ σφαίρας, αἵτινες προὔξενησαν αὐτῷ πλείστας πληγὰς καὶ ἐπέφερον τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἑτέρου τῶν ὀφθαλμῶν. Μία οἰκία προσεβλήθη διὰ φυσιογίου δυναμίτιδος. Πλείσται ἄλλαι τελείως διηρπάγησαν. Εἷς δικαστὴς, ὁ ὁποῖος ἐδραπέτευσε, κατέστη συνένοχος τοῦ ἐγκλήματος τούτου. Πολῖται οἵτινες οὐδένα νόμον εἶχον παραβιάσει συνελήφθησαν λόγῳ τῶν πολιτικῶν των φρονημάτων καὶ ἐρρίφθησαν εἰς δυσώδεις φυλακάς, ἔνθα πολλοὶ ἠσθένησαν. Εἷς πολιτικὸς κατάδικος ἐφυλακίσθη ἐπὶ πολλοὺς μῆνας μετὰ κακούργων. Μία γυνὴ ἀνήκουσα εἰς τὴν ἀριστοκρατίαν τῆς κοινωνίας συνελήφθη ὡς ὄμηρος μετὰ τῶν δύο τέκνων της, διότι ὁ σύζυγός της εἶχε δεχθῆ θέσιν ἐν τῇ διοικήσει τοῦ κ. Βενιζέλου. Καὶ οἱ τρεῖς ἐγένοντο κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐγκαθειρέξεως αὐτῶν ἀντικείμενον συμπεριφορᾶς ἀπανθρώπου. Ἀπαρᾶλάντως ὡς τὰ ρωσικὰ Σοβιέτ, οἱ ἐπίστρατοι εἰς πλείστα μέρη συνεκρότησαν κομιτᾶτα, τὰ ὁποῖα ἐσφετερίζοντο πάσας τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐλάμβανον τὰ πλέον αὐθαίρετα καὶ καταθλιπτικὰ μέτρα. Ἡ Ἐπιτροπὴ κατώρθωσε νὰ ἐξεύρη καὶ νὰ καταθέσῃ εἰς τὰ Ἀρχεῖά της, τὸ πρωτότυπον πλείστων τοιούτων ἀποφάσεων, αἵτινες ἔφερον σφραγίδας τῶν κομιτάτων καὶ αἵτινες παρίσταγον δύο Ἑλληνας στρατιώτας, ἐξ ὧν ὁ μὲν εἷς ἔφερε φουστανέλαν, ὁ δὲ ἀμπέχονον σφίγγοντας ἀμοιβαίως τὰς χεῖρας. Ἡ ὑπὸ τοῦ γυναικαδέλφου τοῦ Καίζερ ἐν Ἀθήναις ἐγκατασταθεῖσα Κυβέρνησις ἐξετέλει πειθηνίως τὰς διαταγὰς των, καὶ πλείστοι ὅσοι δικασταὶ ἐχρησίμευον ὡς ὄργανα τῶν ἐκδικήσεών των. Τὰ κομιτᾶτα ταῦτα συνέτασσον καὶ ἐδημοσίεον καταλόγους ὑπόπτων προσώπων, εἰς τὰ ὁποῖα ἀπηγορεύετο νὰ περιφέρονται εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ νὰ ἐξακολουθῶσι τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐμπορίου των. Ἐξεδίδον ἐκ τῶν κατοικιῶν των τοὺς ἰδιώτας, τοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς δικαστὰς καὶ τοὺς ἱερεῖς, ὧν ἡ στάσις ἀπῆρεσκεν αὐτοῖς. Ἐπέβαλον εἰς τοὺς ἀντιπάλους αὐτῶν χρηματικὰς εἰσφορὰς καὶ ἀπέσπων παρ' αὐτῶν ἐνίοτε χρηματικὰ ποσά. Διήρπαζον τὰς περιουσίας τῶν ἰδιωτῶν καὶ τῶν μοναστηρίων. Ἐξηνάγκαζον δὲ δι' ἀπειλῶν τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ κ. Βενιζέλου ὅπως τὸν ἀπαρνηθῶσιν. Ἀπῆτουν παρὰ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐταιριῶν τὴν ἀποπομπὴν τῶν ὑπαλλήλων των, οἵτινες ἦσαν ὑποπτοι ἐπὶ ἐγκλήματι Βενιζελισμοῦ, ὡσαύτως δὲ ν' ἀποσύρωσι τὰς ὑποθέσεις παρὰ τῶν δικηγόρων, οἱ ὁποῖοι κατηγοροῦντο ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐγκλήματι. Ὑπεχρέουν τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν Βενιζελικῶν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰς οἰκίας ὡσανεὶ ἡ οἰκία νὰ εἶχε μολυνθῆ ὑπὸ μεταδοτικῆς νόσου. Ἀπέσπων ἀπὸ τῶν ἱερῶν βωμῶν τοὺς ἱερεῖς, οἵτινες εἶχον μείνει πιστοὶ εἰς τὸ ἰδεῶδες τῆς Πατρίδος καὶ ἀπηύθυνον αὐτοῖς ἐντὸς αὐτῶν τῶν ναῶν τὰς χυδαιότερας τῶν ἵβρεων. Ἀπέπεμπον καὶ ἐφυλάκιζον τοὺς κληρικούς, οἵτινες σεβόμενοι τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ σχήματός των ἠρνοῦντο νὰ λάβωσι

μέρος εἰς τὴν βέβηλον κωμωδίαν τοῦ ἀναθέματος τοῦ ἀπαγγελθέντος πρὸς περιφρόνησιν τῶν νόμων τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἐθνικῆς συνειδήσεως ἐναντίον ἑνὸς μεγάλου πολίτου. Ἡ ἐνθαρρυντικὴ ἀντίστασις, ἣν ἔστιν ὅτε συνήντων εἰς τινὰς δικαστὰς καὶ ὑποδεεστέρους ὑπαλλήλους, εἰρηνοδίκας, διδασκάλους καὶ γραφεῖς, συνετρίβετο ἀμέσως διὰ παύσεως διατασσομένης ὑπὸ τῶν κομιτάτων καὶ ἐπικυρουμένης ἀμέσως παρὰ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν.

Παρατηρήθησαν ἐπίστρατοι νὰ συλλαμβάνωσι καὶ προσδένωσι Εἰρηνοδίκην καὶ νὰ ὑποκινῶσι διὰ κωδωνοκρουσιῶν τῆς Μητροπόλεως εἰς στάσιν τὸν λαὸν μᾶς πόλεως ἐναντίον ἑνὸς Εἰσαγγελέως, ὃ ὁποῖος ἐζήτησε παρὰ τοῦ δικαστηρίου τὴν ἀποφυλάκισιν πολιτῶν, συλληφθέντων παρ' αὐτῶν παρανόμως. Ἐξηνάγκασαν τὸν δικαστὴν τοῦτον νὰ φύγῃ μετὰ τῆς οἰκογενείας του δι' ἀμάξης, ἣν εἶχον ἐτοίμην ἐκ τῶν προτέρων. Πᾶσαι αἱ ἀνεξάρτητοι ἐφημερίδες ἐπαύθησαν. Ἡ δ' ἐλευθερία τοῦ λόγου δὲν ὑφίστατο ὡς καὶ ἡ τοιαύτη τοῦ τύπου. Ἀπηγγέλθησαν κατηγορίαι ἐπὶ ἐγκλήματι καθοσιώσεως, κατὰ τρόπον δὲ ὃ ὁποῖος ἀναμνησκει τὰς ἐποχὰς τῆς πλέον ἀπαισίου τυρανίας, ἣν οἱ ἱστορικοὶ ἀρχαῖοι τε καὶ σύγχρονοι δικαίως ἐκαυτηρίασαν, ἐναντίον ἐκείνων, οἵτινες ἐτόλμων νὰ διατυπώσωσι τὴν ἐλαχίστην ἐπίκρισιν κατὰ τῆς ἐπονειδίστου ταύτης καταστάσεως. Τὰ δικαστήρια κατεδίκαζον αὐτοὺς εἰς αὐστηρὰς ποινὰς, ἐν ᾧ οἱ ἐπίστρατοι οἵτινες εἶχον προβῆ κατὰ τῶν ἐπικριτῶν τούτων εἰς σοβαρὰς βιαιοπραγίας ἢ ὑπῆρξαν οἱ ἴδιοι ἔνοχοι φόνου Βενιζελικοῦ, ἠθροῦντο ἢ κατεδικάζοντο εἰς ποινὰς γελοίας. Κατεδικάσθη τις μάλιστα εἰς φυλάκισιν ἐπὶ προσβολῇ τῆς τιμῆς σωματείου τινὸς τῶν ἐπιστράτων, τὸ ὁποῖον εἶχε θεωρηθῆ ὡς σημαντικὸν ὄργανον τοῦ Κράτους.

Κράμα μοναδικὸν δεσποτισμοῦ καὶ ἀναρχίας, τὸ καθεστὼς τοῦτο, οὗτινος οἱ ὀπαδοὶ εἶχον ἰδιοποιηθῆ τὸ ὄνομα τῶν βασιλικῶν, δὲν εἶχε πλέον τῆς συνταγματικῆς βασιλείας εἰμὴ τὸ ὄνομα. Ἦθελε συνεπαγάγει, ὅπως εἰς τὴν Ρωσσίαν, τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν ἀποσύνθεσιν τῆς χώρας, ἐὰν, πλέον εὐτυχῆς ἀπὸ τὴν Αὐτοκρατορίαν τοῦ Τσάρου, ὃ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν εἶχεν εὖρει τὸν σωτήρα ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἡ παρ' αὐτοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐγκατασταθεῖσα Κυβέρνησις δὲν ἀντεπροσώπευε μόνον τοὺς ἐθνικοὺς πόθους τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ προσέτι καὶ τὸ ἀληθὲς συνταγματικὸν αὐτῆς πολίτευμα καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς τάξεως καὶ τῆς δικαιοσύνης ἐφ' ὧν ἐδράζεται πᾶσα πεπολιτισμένη πολιτεία.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπρυτάνευσε μετὰ τῶν μελῶν αὐτῆς τελεία συμφωνία ὅσον ἀφορᾷ τὴν μέθοδον, ἣν ἔδει ν' ἀκολουθήσωσι, καὶ τὸν σκοπὸν ὃν ἔδει νὰ ἐπιδιώξωσιν. Ἀπορρίπτοντες τὰς μὴ βασίμους αἰτήσεις, περιορίζοντες τὰς ὑπερβολικὰς ἀξιώσεις, χορηγοῦντες ἀποζημιώσεις ἀναλόγους πρὸς τὰς πραγματικῶς προξενηθείσας ζημίας, ἐπεδίωξαν τὴν ἐκπλήρωσιν ἔργου ἐπανορθώσεως, καὶ οὐχὶ ἀντεκ-

δικήσεων. Ἐλαβον ὡς βάσιν τοῦ ἔργου τούτου τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου, ἅς ἐν τῇ ιδιότητι αὐτῶν εἶχον συνειθίση οἱ μὲν νὰ ἐφαρμόζωσι ἀπὸ τῆς δικαστικῆς καθέδρας, ὁ δὲ νὰ διδάσκη ὡς καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ αἵτινες, ἀπὸ τῆς ἥττης τῶν Κυβερνήσεων καὶ τῶν λαῶν οἵτινες τὰς παρεγνώρισαν, δέον νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὸ ἐξῆς ὡς κανὼν τῶν ἀνθρώπων διὰ τὰς διεθνεῖς αὐτῶν σχέσεις καὶ διὰ τὰς ἰδιωτικὰς τοιαύτας. Θὰ θεωρηθῶσιν εὐτυχεῖς ὡς δυνηθέντες νὰ συντελέσωσιν οὕτως εἰς τὴν εἰρηνευσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀναγκαίαν ἔνωσιν πρὸς ἑξασφάλισιν εἰς τὴν εὐγενῆ ταύτην χώραν τῆς πλήρους αὐτῆς ἀνσπύξεως καὶ μέλλοντος ἀνταξίου τοῦ ἐνδόξου αὐτῆς παρελθόντος.

Εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε κτλ.

(ὑπογ). · A. FABRY

(ὑπογ). H. H. H. THORNE

(ὑπογ). K. A. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ἀριθ. 1.

Ἀπόφασις ὑπ' ἀριθ. 2,105 τῆς 3/16 Μαΐου 1918

Αἴτησις ὑπ' ἀριθ. 5,523 τοῦ Χαριλάου Μαυράκη.

οἰκοπνευματοποιοῦ, κατοίκου Ἀργους.

Ἐπειδὴ ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἀνακρίσεως τῆς ἐνεργηθείσης παρὰ τοῦ δικαστοῦ κ. Τσιριμιωνάκη, τὰ πραγματικὰ γεγονότα, ἅτινα ἐπικαλεῖται ὁ αἰτῶν δὲν ἀπεδείχθησαν,

Ἐπειδὴ, ἵνα γίνῃ δεκτὴ αἴτησις ἀναφερομένη εἰς ἐμπορικὸν ἀποκλεισμόν, εἶναι ἀναγκαῖον ὥπως ὁ αἰτῶν ἀποδείξῃ τὴν ὑπαρξίν ἀπειλῆς ἢ ἄλλου γεγονότος καθωρισμένου, ἐξ οὗ νὰ παρεκωλύθησαν παρανόμως οἱ πελάται του νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ κατάστημά του,

Ἐπειδὴ ὁ αἰτῶν δὲν προσήγαγε τὴν ἀπόδειξιν ταύτην,

Διὰ ταῦτα

ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν.

Ἀριθ. 2.

Ἀπόφασις ὑπ' ἀριθ. 36 τῆς 14/27 Σεπτεμβρίου 1917.

Αἴτησις ὑπ' ἀριθ. 2,352 τοῦ Χρήστου Ι. Μήλου, ἐκ Χειμάρρας,

διαμένοντος ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Δερβενίων ἀριθ. 22

Ἐπειδὴ ὁ ἀποκλεισμός εἶνε μέτρον φύσεως γενικῆς ὕπερ δὲν δύναται νὰ δικαιολογήσῃ αἴτησιν περὶ ἀποζημιώσεως, στηριζομένην ἐπὶ τῶν γεγονότων τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1911,

Διὰ ταῦτα

ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν.

Ἄριθ. 3.

Ἀπόφασις ὑπ' ἀριθ. 2694 τῆς 22/5 Ἰουλίου 1918

Αἴτησις ὑπ' ἀριθ. 5401 τοῦ Παναγιώτου Ι. Μηλίγκου,
καρραγωγέως, κατοίκου Χαλανδρίου.

Ἐπειδή, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς γενομένης ἀνακρίσεως ὑπὸ τοῦ κ. Σκουλούδη, δικαστοῦ, ὁ αἰτῶν ἐνεγράφη ἐκουσίως ὡς ἐπίστρατος ὅπως λάβῃ μέρος εἰς τὴν κατὰ τῶν Ἀγγλο-Γαλλικῶν στρατευμάτων ἐπίθessin τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1916,

Ἐπειδή, ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν περὶ ἀποζημιώσεως, στηριζομένην ἐπὶ γεγονότων ὧν ὑπῆρξε συνένοχος καὶ ἐπὶ καταστάσεως διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς ὁποίας συντέλεσεν,

Διὰ ταῦτα

ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν.

Ἄριθ. 4.

Ἀπόφασις ὑπ' ἀριθ. 1558 τῆς 13/26 Μαΐου 1918.

Αἴτησις ὑπ' ἀριθ. 5813 τῆς Marie Desirée Lombard, διδασκαλίσης,
κατοίκου Lyon, Rue des Macchabées

Ἐπειδὴ προκύπτει ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἀνακρίσεως ὑπὸ τοῦ κ. Fabry ὅτι ἡ αἰτοῦσα ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ ἐξ Ἀθηνῶν συνεπεία τῶν ἀπειλῶν τῶν ἐπιστράτων κατὰ τὰ γεγονότα τοῦ Δεκεμβρίου 1916 καὶ, ὑποχρεωθείσα νὰ ἐπιβιβασθῇ ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου »Σιναι», ἀπώλεσε συνεπεία τῆς τορπιλλίσεως τοῦ πλοίου τούτου ἀντικείμενα ἀνήκοντα αὐτῇ ἀξίας 4,830 δρχ. καὶ χρηματικὸν ποσὸν 1500 δραχμῶν.

Ἐπειδὴ ὑπὸ τὰς συνθήκας, ὑφ' αἷς ἐγένετο ἡ ἀναγκαστικὴ ἀναχώρησις αὐτῆς, ἡ διὰ τοῦ ναυαγίου τοῦ ἀτμοπλοίου «Σιναι» προξενηθεῖσα ζημίαι δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς συνέπεια τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος γεγονότων,

Διὰ ταῦτα

ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπιδικάζει εἰς τὴν αἰτοῦσαν τὸ ποσὸν τῶν 6,330 δρχ., ἃς αὕτη ἀπαιτεῖ.

Ἄριθ. 5.

Ἀπόφασις ὑπ' ἀριθ. 5,970 τῆς 5/18 Δεκεμβρίου 1918

*Αἰτήσεις ὑπ' ἀριθ. 6219 τῆς Ἑρασμίας χήρας Ἀλεξάνδρου Δρίβα,
κατοίκου Ἀθηνῶν, στοὰ Ἀθανάτων.*

Ἐπειδὴ ὡς προκύπτει ἐκ τῆς γενομένης ἀνακρίσεως ὑπὸ τοῦ κ. Σκουλούδη, ὁ Ἀλέξανδρος Δρίβας, σύζυγος τῆς αἰτούσης, οὐδόλως ὑπῆρξε θυμβίας, οὐδ' ἀπειλῶν ἐκ μέρους τῶν ἐπισιτράτων κατὰ τὰ γεγονότα τοῦ Δεκεμβρίου 1916.

Ὅτι ἡδύνατο νὰ ἐξακολουθήσῃ διαμένων ἐν Ἀθήναις ἄνευ κινδύνου.

Καὶ ὅτι ἐπεβιβάσθη ἐκουσίως ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Σιναι» ὅπως μεταβῆ εἰς Γαλλίαν δι' ἐμπορικός του ὑποθέσεις.

Ἐπειδὴ, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ θεωρηθῆ ὑπεύθυνος τοῦ θανάτου του, προξενηθέντος ὑπὸ τοῦ τορπιλλισμοῦ τοῦ πλοίου κατὰ τὸ ταξείδιον.

Ἐπειδὴ μόνη ἡ χήρα Δρίβα ἐν προκειμένῳ δέον νὰ ἐνασκήσῃ τὰ δικαιώματά της κατὰ τῶν δραστῶν τοῦ κακουργήματος τούτου καὶ νὰ ὑποβάλλῃ τὴν αἴτησίν της πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τὴν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ συσταθησομένην,

Διὰ ταῦτα,

ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν καὶ παραπέμπει τὴν αἰτοῦσαν νὰ προσφύγῃ ὑπὸ τοὺς ἄνω ἐκτεθειμένους ὄρους εἰς τὴν ὑποδειχθεῖσαν Ἐπιτροπὴν.

Διατάσσει ὅπως ἡ παροῦσα ἀπόφασις ὡς καὶ ἡ σχετικὴ δικογραφία τεθῶσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ρηθείσης Ἐπιτροπῆς, τοῦθ' ὅπερ θέλει γίνεαι διὰ πάσας τὰς ἀποφάσεις καὶ πάσας τὰς δικογραφίας, αἵτινες ἀφορῶσι εἰς τορπιλλισμοὺς, ἀποτελέσαντας ἀντικείμενον αἰτήσεων ὑποβληθεισῶν τῇ ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων ἐπιτροπῇ.

Ἄριθ. 6.

Ἀπόφασις ὑπ' ἀριθ. 3328 τῆς 25/7 Αὐγούστου 1918.

Αἴτησις ὑπ' ἀριθ. 3798 τοῦ Στέλιου Παπαδημητρίου, διευθυντοῦ τοῦ ἐν Πειραιεῖ
Ἑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, κατοίκου Φαλήρου.

Ἐπειδὴ ὡς προκύπτει ἐκ τῆς γενομένης παρὰ τοῦ κ. Στεφανίτση ἀνακρίσεως, ὁ αἰτῶν ἠναγκάσθη ν' ἐγκαταλείψῃ τὰς Ἀθήνας καὶ καταφύγῃ εἰς Σάμον, συνεπεία τῶν ἀπειλῶν τῶν ἐπιστράτων κατὰ τὰ γεγονότα τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1916,

Καὶ ὅτι κακοποιὰ στοιχεῖα ἐπωφελήθησαν τῆς ἀναγκαστικῆς ταύτης ἀναχωρήσεως ὥπως λειλατήσωσι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ κατὰ τὰς ἀνωμάλους ἐκείνας περιστάσεις, αἵτινες δὲν ἐπέτρεπον αὐτῷ νὰ λάβῃ τὰς προφυλάξεις ἃς θὰ ὄφειλε ἐν ἐποχῇ ἤττον ἀνησύχῳ.

Ὅτι ὁ αἰτῶν ὑπέστη ἔνεκα τῶν λόγων τούτων ζημίαν ἣτις δύναται νὰ ἐπιτιμηθῇ εἰς 12,000 δραχμὰς

Διὰ ταῦτα,

ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπιδικάζει εἰς τὸν αἰτοῦντα τὸ ποσὸν τῶν 12,000 δραχμῶν.

Ἄριθ. 7.

Ἀπόφασις ὑπ' ἀριθμ. 5241 τῆς 12/25 Νοεμβρίου 1918.

Αἴτησις ὑπ' ἀριθμ. 5612 τοῦ Δημητρίου Βιτοροπούλου, ἐμπόρου, κατοίκου Ὑδρας.

Ἐπειδὴ προκύπτει ἐκ τῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ κ. Τσιριμονάκη ἀνακρίσεως ὅτι ἡ ζημία, δι' ἣν παραπονεῖται ὁ αἰτῶν, ἐπῆλθε ἕξ ὑπαιτιότητός του,

Ὅτι ὄντως διέμενεν ἐν Ὑδρᾷ καὶ μετέβη εἰς Πελοπόννησον παραβιάζων τὸν ἀποκλεισμόν, ὅστις τότε ὑφίστατο.

Διὰ ταῦτα

ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν.

Ἄριθ. 8.

Ἀπόφασις ὑπ' ἀριθμ. 3597 τῆς 9/22 Αὐγούστου 1918.

Αἴτησις ὑπ' ἀριθμ. 710 τοῦ Ἀριστομένους Κ. Ἀλβανίτου, ἱατροῦ, κατοίκου Λευκάδος.

Ἐπειδὴ προκύπτει ἐκ τῆς γενομένης ἀνακρίσεως παρὰ τοῦ κ. Σαρσέντη, ὅτι τὰ γεγονότα διὰ τὰ ὁποῖα ὁ αἰτῶν παραινεῖται εἶχον ὡς αἰτίαν παραβιάσεις τοῦ κοινοῦ δικαίου καὶ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη ἱκανοποίησεν αὐτὸν ἀποσύρασα τὴν ὑπόθεσιν ἀπὸ τὴν δικαιοδοσίαν καθ' ἣς εἶχεν ἐγείρει ὑπονοίας.

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα δὲν θὰ ἦδύνατο νὰ στραφῆ κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δι' αἰτήσεως περὶ ἀποζημιώσεως στηριζομένης ἐπὶ τῶν γεγονότων τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1916.

Διὰ ταῦτα

ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν.

Ἄριθ. 9.

Ἀπόφασις ὑπ' ἀριθμ. 5699 τῆς 29/12 Δεκεμβρίου 1916.

Αἴτησις ὑπ' ἀριθμ. 5655 τοῦ Γεωργίου Ἀργυροπούλου, ἐμπόρου, κατοίκου Πειραιῶς, ὁδὸς Λουδοβίκου 12.

Ἐπειδὴ ἐμφαίνεται ὅτι ὁ αἰτῶν ἤγειρεν ἀγωγὴν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων τοῦ κοινοῦ Δικαίου κατὰ τῶν προσώπων τῶν ὑπευθύνων διὰ τὴν διαρπαγὴν ἐκ τῶν καταστημάτων του τοῦ ἀραβοσίτου, ὅστις τῷ ἀνῆκεν καὶ ὃν εἶχεν ἐκεῖ ἐναποθηκεύσει.

Ἐπειδὴ τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς εἶναι τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ρηθέντων δικαστηρίων.

Ἐπειδὴ ἀποδείκνυται ὅτι οἱ ἐναγόμενοι εἶναι ἀξιώχρεοι.

Ἐπειδὴ, καὶ ὑποτιθεμένου ὅτι παρεβιάσθησαν τὰ δικαιώματα τοῦ αἰτουήντος, ἡ παραβίασις αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν γενικὴν κατάστασιν, καὶ δὲν θὰ ἦδύνατο νὰ δικαιολογήσῃ χορήγησιν ἀποζημιώσεως συνεπεία τῶν γεγο-

νότων τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1916 ἢ τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων, ἥτις ἐντεῦθεν παρήχθη.

Διὰ ταῦτα

ἡ Ἐπιτροπὴ κηρύσσει ἑαυτὴν ἀναρμοδίαν καὶ παραπέμπει τὸν αἰτοῦντα εἰς τὰ ἀρμόδια δικαστήρια.

Ἄριθ. 10.

Ἀπόφασις ὑπ' ἀριθμ. 423 τῆς 10/23 Νοεμβρίου 1917.

Αἴτησις ὑπ' ἀριθμ. 4856 τοῦ Ἀντωνίου Πρέκα, ἀντιπροέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, κατοίκου Ἀθηνῶν, ὁδὸς Δερβενίων, 53.

Ἐπειδὴ ὁ αἰτῶν περιορίζεται ζητῶν τὸ ποσὸν τῶν 100,000 φράγκων ἐπὶ ἡθικῇ ζημίᾳ.

Ἄλλ' ἐπειδὴ λόγῳ τῆς γενικῆς ἐκτιμήσεως, ἧς ἀπολαύει ὁ αἰτῶν, καὶ τῆς ὑψηλῆς θέσεως ἣν ἴδεν ἔπαυσε ποτε νὰ κατέχη δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποστῇ ζημίαν τοιαύτης ἰρύσεως,

Καὶ ὅτι οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ δώσῃ πίστιν εἰς τὰς κατηγορίας, ὧν ὑπῆρξεν ἀντικείμενον.

Διὰ ταῦτα

ἡ ἐπιτροπὴ ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν.

Ἄριθ. 11.

Ἀπόφασις ὑπ' ἀριθμ. 2885 τῆς 6/19 Ἰουλίου 1918.

Αἴτησις ὑπ' ἀριθμ. 6011 τῆς Μαρίας Πετρίνη, κατοίκου Μασσαλίας.

Ἐπειδὴ προκύπτει ἐκ τῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ κ. Σαρσέντη ἀνακριτοῦ, ἀνακρίσεως, ὅτι ἡ αἰτοῦσα καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτῆς ὑπεχρεώθησαν νὰ ἐγκατα-

λείφουν τὰς Ἀθήνας συνεπεία ἀπειλῶν τῶν ἐπιστράτων κατὰ τὰ γεγονότα τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1916.

Ἐπειδὴ λόγῳ τῆς ἀναγκαστικῆς ταύτης ἀναχωρήσεως ἀπώλεσε τὰ ἐπιπλά της, τὰ ὅποια κατεσχέθησαν παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου καὶ τῶν ὁποίων δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχη τὴν ἀπόδοσιν ἕνεκα τοῦ ἀδυνάτου τῆς μεταφορᾶς τῶν ἀντικειμένων τούτων ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Μασσαλίαν, ὅπου εὐρίσκεται ἡδη ἡ αἰτοῦσα.

Ἐπειδὴ ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους ἡ αἰτοῦσα ἐδικαιοῦτο εἰς τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἐπίπλων δι' ἄλλων τοιούτων νέων συμφώνως τοῖς ὅροις, οἵτινες διέπουσι τὰς ἀσφαλείας ἔναντιον πυρκαϊᾶς.

Ἐπειδὴ τὸ ρηθὲν ποσὸν δύναται νὰ ὀρισθῇ εἰς 2,000 δρ.

Ἐπειδὴ πρὸς τούτοις ἡ αἰτοῦσα συνεπεία τῆς ἀναγκαστικῆς αὐτῆς ἀναχωρήσεως ἔστερήθη ἐπὶ τινα χρόνον καὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ πρεσβυτέρου υἱοῦ της Ἰακώβου Πετρίνη, ὅστις συντρέχει αὐτήν.

Καὶ ὑπεχρεώθη νὰ ὑποβληθῇ εἰς διαφόρους δαπάνας ὅπως ἐγκατασταθῇ εἰς Μασσαλίαν.

Ἐπειδὴ ἕνεκα τῶν λόγων τούτων ὑπέστη ζημίαν δυναμένην νὰ ἐκτιμηθῇ εἰς 2,190 δρ.

Διὰ τὰ ὑττα

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπιδικάζει εἰς τὴν αἰτοῦσαν τὸ ὀλικὸν ποσὸν τῶν 4,690 δρ.

Καὶ ἀποφασίζει ὅπως τὸ ποσὸν τὸ ὅποῖον θέλει ὑπολειφθῇ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἐπίπλων μετὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἰδιοκτῆτου παραδοθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Ἀντίγραφον τῆς παρουσίης θὰ ὑποβληθῇ ἐπὶ τούτῳ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, Διεύθυνσιν ἀμφισβητουμένου Διοικητικοῦ.